

รายงานการประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ

ครั้งที่ ๓๘

วันพฤหัสบดีที่ ๒๒ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๐๒

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มการประชุมเวลา ๐๘.๓๐ นาฬิกา

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
วันนี้มีสมาชิกมาประชุม ๑๖๕ คน ครบ
องค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าขอเปิดการ
ประชุมต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธาน
สภาจะแจ้งต่อที่ประชุม สำหรับวันนีไม่มี
ระเบียบวาระที่ ๒ วัลรองรายงาน
การประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ ครั้งที่
๓๗ มีท่านผู้ใดจะขอเปลี่ยนแปลงแก้ไข
ประการใดบ้าง

(ไม่มีสมาชิกขอเปลี่ยนแปลงแก้ไข
ประการใด)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
เมื่อไม่มีท่านผู้ใดจะขอเปลี่ยนแปลงแก้ไข
ก็ถือว่าที่ประชุมนี้วัลรองรายงานการ
ประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ ครั้งที่ ๓๗
ระเบียบวาระที่ ๓ ร่างพระราช
บัญญัติว่าด้วยสภาทนายความ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมการการปกครอง
พิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาใน
วาระที่ ๒

(สำเนา)

ที่ ๑๑๕๑/๒๐๕๒

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๑๖ ตุลาคม ๒๕๐๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยสภาทนายความ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ

ส่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยสภาทนายความ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

พร้อมด้วยบันทึกการประชุมของคณะกรรมการ ๑ ชุด

๓๘๓

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ตามมติประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะเป็นรัฐสภาทำหน้าที่บัญญัติ
ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยสภาภาชาชาติไทย (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และสั่งให้คณะกรรมการมาธิการการปกครองพิจารณา
ประกอบด้วย

๑. พลเรือตรี ถวัลย์ ชำรงนาวาสวัสดิ์ เป็น ประธานกรรมการ
๒. พลเอก หลวงกัมปนาทแสนยากร
๓. นายทวี แรงขำ
๔. หลวงประกอบนิติสาร
๕. พลโทวา ประยูร หนุณภักดิ์
๖. นายพลคำรวงโรโท ประเสริฐ วุจิรวงศ์
๗. นายเถลิง ฤกษ์นันท
๘. พระยาสุเมธพิพิธ
๙. หลวงอรรถไกรลัทธ
๑๐. หลวงอรรถปรีชาชนูปการ
๑๑. นายเสกสรรค์ บุญยชัยสิทธิ์ เป็น เลขานุการกรรมการ

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว จึง
กราบเรียนมาเพื่อท่านจักได้นำเสนอที่ประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญพิจารณาในวาระที่ ๒
และที่ ๓ ต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง
(ลงชื่อ) พลเรือตรี ถ. ชำรงนาวาสวัสดิ์
(ถวัลย์ ชำรงนาวาสวัสดิ์)
ประธานกรรมการสามัญ.

LIRT

บันทึกการประชุมกรรมาธิการสามัญ

คณะกรรมการการปกครองพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ว่าด้วยสภาอากาศไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรในวาระเป็นรัฐสภาทำหน้าที่บัญญัติ
ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยสภาอากาศไทย (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และสั่งให้คณะกรรมการการปกครอง
พิจารณานับบันทึกว่าเนินการแล้ว จึงขอเสนอผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

๑. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแทนคือ พระยาตรีวิสารวาจา
๒. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผลแปรญัตติ
๓. ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	”
<u>มาตรา ๑</u>	”
<u>มาตรา ๒</u>	”
<u>มาตรา ๓</u>	มีการแก้ไข

๔. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมด้วย
บันทึกแนบด้วยแล้ว.

เสกส บุษยษุติ
(นายเสกส บุษยษุติ)
เลขานุการ

LIRT

๑๕๒๔

ร่าง

พระราชบัญญัติว่าด้วยสภาภาษาชาติไทย (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยสภาภาษาชาติไทย

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยสภาภาษาชาติไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวดที่ ๓ ทวิ และมาตรา ๒๕ ทวิ มาตรา ๒๕ ทริ มาตรา ๒๕ จีทวิ มาตรา ๒๕ เฌอ มาตรา ๒๕ ฉ ทวิ มาตรา ๒๕ สัตตะ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยสภาภาษาชาติไทย พระพุทธศักราช ๒๔๖๑ (ตามลำดับ)

หมวดที่ ๓ ทวิ

เหรียญภาษาชาติ

มาตรา ๒๕ ทวิ เหรียญภาษาชาติมีสองประเภท คือ เหรียญภาษาชาติสมนาคุณ และเหรียญภาษาชาติสรรเสริญ

มาตรา ๒๕ ทริ เหรียญภาษาชาติสมนาคุณ มีลักษณะเป็นเหรียญโลหะกลมแบนเส้นผ่าศูนย์กลาง ๒๗ มิลลิเมตร ด้านหน้ามีรูปภาษาชาติและรูปนางพญาบาล

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ประกอบทวารกัณฑ์คนชรา ท่านหลังตรงกลางมีท่วงสำหรับจารึกนามผู้ได้รับเหรียญ
และพธวัศกราช โดยมีอักษรว่า “สภากาชาด” ขยี้ริมขอบบน และ “สมนาคุณ” ขยี้
ริมขอบล่าง มีท่วงเป็นรูปกระหนกห้อยกับแพรแถบสีขาวกว้าง ๓ เซ็นติเมตร ด้านหน้า
แพรแถบตรงกลางมีกาชาดลงยา สำหรับสตรีใช้ห้อยกับแพรแถบผูกเป็นรูปแมลงปอ

เหรียญกาชาดสมนาคุณมีลักษณะเป็น ๓ ชั้น คือ

- ชั้นที่ ๑ ทองคำลงยาทกาชาด
- ชั้นที่ ๒ เงินกาไหล่ทอง
- ชั้นที่ ๓ เงินรมดำ

มาตรา ๒๕ จีตัว เหรียญกาชาดสรรเสริญ มีลักษณะเป็นเหรียญทองแดง
(กลม) แบนรูปกาชาดมีวงกลมเส้นผ่าศูนย์กลาง ๓๐ มิลลิเมตรทึบอยู่ (มีรูปกาชาดภายใน
ในขอบวงกลม) ด้านหน้ามีรูปนางเมขลาอุ้มพระฉนกชนจากมหาสมุทร ท่านหลังตรง
กลางมีอักษรว่า “กาชาดสรรเสริญ” มีท่วงห้อยกับแพรแถบสีขาวกว้าง ๓ เซ็นติเมตร
มีรูปสัณฐานใกล้เคียงกับสองข้าง ด้านหน้าแพรแถบตรงกลางมีกาชาดลงยา สำหรับสตรี
ใช้ห้อยกับแพรแถบผูกเป็นรูปแมลงปอ

มาตรา ๒๕ เบญจ เหรียญกาชาดสมนาคุณและเหรียญกาชาดสรรเสริญ
ให้ผู้ได้รับประดับได้อย่างเคร่งครัดสืบราบรอด

มาตรา ๒๕ ฉ บุคคลไทยที่ได้รับเหรียญกาชาดสมนาคุณชั้นใด หรือ
เหรียญกาชาดสรรเสริญ ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่สภากาชาดไทยกำหนด

มาตรา ๒๕ ศักดิ์ เหรียญกาชาดสมนาคุณและเหรียญกาชาดสรรเสริญ
ให้เป็น(กรรม)สิทธิ์แก่ผู้รับ เมื่อผู้ได้รับวายชนม์ ให้ตกทอดแก่ทายาทเพื่อรักษาไว้เป็น
ตระกูล”

ประธานสภาว่ารัฐธรรมนูญ :	ประธานสภาว่ารัฐธรรมนูญ :
อดีตนายกรัฐมนตรีเจ้าประจำที่	อดีตนายกรัฐมนตรีอะไรจะแต่งตั้งเพิ่มเติม
(อดีตนายกรัฐมนตรีเจ้าประจำที่)	ใหม่ เชิญ

พลเรือตรี ถวัลย์ ชำรงนาวาสวัสดิ์ (ประธานกรรมาธิการ) : คณะกรรมาธิการไม่มีอะไรที่จะเรียนเพิ่มเติม

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ : ขอให้เลขาธิการอ่าน

นายเจริญ ภัณฑุโร (ผู้ทำหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ร่างพระราชบัญญัติสภาทนายความ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ มีการแก้ไข (ไม่มีสมาชิกทักท้วง)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดอภิปรายก็เป็นอันว่าเสร็จ

การพิจารณาครั้งที่ ๒ แล้ว

ทักไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ข้าพเจ้าขอมติที่ประชุมว่าสมควรจะประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น (มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น (ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ : เป็นอันว่ามติที่ประชุมให้ประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมายได้
ระเบียบวาระที่ ๔ ร่างพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาขบวนการ พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

(สำเนา)

ที่ ๑๒๑๕/๒๕๐๒

สำนักงานเลขาธิการสภามันแคนราษฎร

๑๙ ตุลาคม ๒๕๐๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาขบวนการ พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ
สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาขบวนการ พ.ศ. .... พร้อมด้วยบันทึก

การประชุมของคณะกรรมาธิการ ๑ ชุด

ตามที่ประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะเป็นรัฐสภาทำหน้าที่ทบทวนญัตติ
ไต่ถามตรวบหลักฐานแห่งร่างพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาขบวนการ พ.ศ. .... (คณะ
รัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ประกอบด้วย

๑. นายบุญชนะ อัครถาวร
๒. นายบุญมา วงศ์สุวรรณค์
๓. นายป๋วย อึ้งภากรณ์
๔. นายประมุข สุวรรณศรี
๕. พันเอก หลวงวิจิตร วาทการ
๖. นายสุนทร หงส์ตการมภ์
๗. นายสิริ ปีกาสี
๘. พระยาธรรมการวิชัยพันธ์
๙. หลวงธรรมโกศลวิจิ

ที่ประชุมกรรมการได้เลือกเข้าพบเข้าเป็นประธานกรรมการและนายบุญชนะ อัครถาวรเป็นเลขานุการกรรมการ

บัดนี้คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว จึง กราบบังคมทูลมาเพื่อท่านจักให้นำเสนอที่ประชุมสภาวาระรัฐธรรมนุญพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง
 (ลงชื่อ) สุนทร หงส์ตการมภ์
 (นายสุนทร หงส์ตการมภ์)
 ประธานกรรมการวิสามัญ

บันทึกการประชุมกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ
 พ.ศ. ....

ตามที่ที่ประชุมสภาวาระรัฐธรรมนุญ ในฐานะเป็นรัฐสภาทำหน้าที่ตามบทบัญญัติ ได้ส่งมติที่ปรึกษากรรมการแห่งร่างพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณานำไปดำเนินการแล้ว จึงขอเสนอผลของการพิจารณาคงต่อไปนี้

๑. คณะกรรมาธิการได้เลือก นายสุนทร พงสสารมภ์ เป็นประธาน
กรรมาธิการ และ นายบุญชนะ อัครถาวร เป็นเลขานุการกรรมาธิการ

๒. ผู้ทบทวนรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ส่งแทนคือ นายป๋วย อึ๊งภากรณ์

๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ผู้แปรญัตติ ๒ คน คือ ๑. นายชำนาญ บุญธรรม

๒. นายเทศชาติ วงศ์โกมลเชษฐ์

๔. ปรากฏผลของการพิจารณาตั้งคือไป

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	<u>ไม่มีผู้แปรญัตติ</u>	<u>ไม่มีการแก้ไข</u>
<u>คำปรารภ</u>	”	”
<u>มาตรา ๑</u>	”	”
<u>มาตรา ๒</u>	”	”
<u>มาตรา ๓</u>	”	”
<u>มาตรา ๔</u>	ผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	”
<u>หมวด ๑ <u>อำนาจหน้าที่ของผู้</u></u>		
<u> <u>อำนาจการ</u></u>	<u>ไม่มีผู้แปรญัตติ</u>	<u>ไม่มีการแก้ไข</u>
<u>มาตรา ๖</u>	”	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗</u>	ผู้แปรญัตติ	”
<u>หมวด ๒ <u>ลักษณะของงบประมาณ</u></u>	<u>ไม่มีผู้แปรญัตติ</u>	<u>ไม่มีการแก้ไข</u>
<u>มาตรา ๘</u>	”	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๙</u>	”	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๐</u>	”	”
<u>มาตรา ๑๑</u>	”	”
<u>หมวด ๓ <u>การจัดทำงบประมาณ</u></u>	”	”
<u>มาตรา ๑๒</u>	”	”
<u>มาตรา ๑๓</u>	”	”

<u>มาตรา ๑๔</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๕</u>	”	”
<u>มาตรา ๑๖</u>	”	”
<u>มาตรา ๑๗</u>	”	มีการแก้ไข
<u>หมวด ๔ การโอนงบประมาณรายจ่าย</u>	”	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๘</u>	”	”
<u>มาตรา ๑๙</u>	”	”
<u>มาตรา ๒๐</u>	”	”
<u>หมวด ๕ การควบคุมงบประมาณ</u>	”	”
<u>มาตรา ๒๑</u>	”	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๒</u>	”	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๓</u>	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๔</u>	”	”
<u>มาตรา ๒๕</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	”
<u>มาตรา ๒๖</u>	มีผู้แปรญัตติ	”
<u>มาตรา ๒๗</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	”
<u>มาตรา ๒๘</u>	”	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๙</u>	”	”
<u>มาตรา ๓๐</u>	”	”
<u>บทเฉพาะกาล</u>	”	”
<u>มาตรา ๓๑</u>	”	”
<u>มาตรา ๓๒</u>	”	”
<u>มาตรา ๓๓</u>	”	”
<u>มาตรา ๓๔</u>	”	”

๕. สรุปผลการพิจารณาคำแปรญัตติตามลำดับมาตรา

- มาตรา ๔ นายเทศชาติ วงศ์โกมลเชษฐ ขอแปรญัตติไว้
กรรมวิธีการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ
- มาตรา ๗ นายเทศชาติ วงศ์โกมลเชษฐ ขอแปรญัตติไว้
กรรมวิธีการได้แก้ไขให้แล้ว
- มาตรา ๒๓ นายชำนาญ ยุวบูรณ์ ขอแปรญัตติไว้
กรรมวิธีการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ
- มาตรา ๒๔ นายเทศชาติ วงศ์โกมลเชษฐ ขอแปรญัตติไว้
กรรมวิธีการได้แก้ไขให้แล้ว
- มาตรา ๒๖ นายเทศชาติ วงศ์โกมลเชษฐ ขอแปรญัตติไว้
กรรมวิธีการได้แก้ไขให้แล้ว

๖. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกัน
บันทึกนทวยแล้ว.

บุญชนะ อัครถาวร
(นายบุญชนะ อัครถาวร)
เลขานุการ

ร่าง
พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ
พ.ศ. ....

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

LIART

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๔๙๕ บรรดาบทกฎหมาย กฎและข้อบังคับอื่นในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัติ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“งบประมาณรายจ่าย” หมายความว่า จำนวนเงินอย่างสูงที่อนุญาตให้จ่ายหรือให้ก่อหนี้ผูกพันได้ ตามวัตถุประสงค์และภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย

“งบประมาณรายจ่ายข้ามปี” หมายความว่า งบประมาณรายจ่ายที่ใช้ได้ในปีงบประมาณ ตามวัตถุประสงค์และระยะเวลาที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย

“ปีงบประมาณ” หมายความว่า ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคมของปีหนึ่งถึงวันที่ ๓๐ กันยายนของปีถัดไป และให้ใช้ปี พ.ศ. ที่ต่อไปนี้เป็นชื่อสำหรับปีงบประมาณนั้น

“หนี้” หมายความว่า ข้อผูกพันที่จะต้องจ่ายหรือชำระต้องจ่ายเป็นเงินของหรือบริการ ไม่ว่าจะเป็นข้อผูกพันอันเกิดจากการกักยืม การค้าประกัน การซื้อ การจ้างโดยใช้เครดิต หรือจากการอื่นใด

“เงินประจำงวด” หมายความว่า ส่วนหนึ่งของงบประมาณรายจ่ายที่สรรให้จ่าย หรือให้ก่อหนี้ผูกพันในระยะเวลาหนึ่ง

“ส่วนราชการ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม หรือทบวงกรม เมือง านะเทียบเท่า สำนักงานหรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐ แต่ไม่รวมตลอดกรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

“รัฐวิสาหกิจ” หมายความว่า

(ก) องค์การของรัฐบาลหรือหน่วยงานธุรกิจที่รัฐบาลเป็นเจ้าของ

(ข) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ส่วนราชการ มีทุนรวมอยู่ด้วยเกินกว่าร้อยละห้าสิบ

(ค) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ส่วนราชการ และ/หรือรัฐวิสาหกิจตาม (ก) และ/หรือ (ข) มีทุนรวมอยู่ด้วยเกินกว่าร้อยละห้าสิบ

(ง) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ส่วนราชการและ/หรือรัฐวิสาหกิจตาม (ค) และ/หรือ (ก) และ/หรือ (ข) มีทุนรวมอยู่ด้วยเกินกว่าร้อยละห้าสิบ

(จ) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ส่วนราชการและ/หรือรัฐวิสาหกิจตาม (ง) และ/หรือ (ก) และ/หรือ (ข) และ/หรือ (ค) มีทุนรวมอยู่ด้วยเกินกว่าร้อยละห้าสิบ

“คลัง” หมายความว่า คลังจังหวัดหรือคลังอำเภอ และให้หมายความรวมถึงบัญชีเงินฝากของกระทรวงการคลังที่ธนาคารแห่งประเทศไทยด้วย

“เงินทดรองราชการ” หมายความว่า เงินที่กระทรวงการคลังจ่ายและอนุญาตให้ส่วนราชการมีไว้ตามจำนวนที่เห็นสมควร เพื่อสำรองเป็นค่าใช้จ่ายที่ระเบียบหรือข้อบังคับของกระทรวงการคลัง

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีอำนาจออกกฎกระทรวงตามอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับสำนักงานนายกรัฐมนตรีกระทรวงการคลังแล้วแต่กรณี (และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการให้ไปตามพระราชบัญญัติ)

(กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้)

หมวด ๑

อำนาจหน้าที่ของผู้อำนวยการ

มาตรา ๖ ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจหน้าที่ทั้งที่ทางงบประมาณกับปฏิบัติการ
อย่างอื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติ และให้ผู้อำนวยการที่เกี่ยวข้องงบประมาณ
ดังกล่าวไปนี้ด้วย

- (๑) เรียกให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจเสนอประมาณการรายปี และ
รายงานตามแบบและหลักเกณฑ์ พร้อมตัวรายละเอียดตามที่ผู้อำนวยการกำหนด
- (๒) วิเคราะห์งบประมาณและการจ่ายเงินของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ
- (๓) กำหนด เพิ่ม หรือลดเงินประจำงวดตามความจำเป็นของการปฏิบัติ
งานและตามกำลังเงินของแผ่นดิน
- (๔) กำหนดระยะเวลาของเงินประจำงวด

มาตรา ๗ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจ
เรียกให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจเสนอขอเท็จจริงตามที่เห็นสมควร และให้ผู้อำนวยการ
หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ผู้อำนวยการมอบหมายมีอำนาจที่จะเข้าตรวจสรรพสมุด
บัญชี เอกสารและหลักฐานต่าง ๆ ของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ
เพื่อประโยชน์แห่งวรรคก่อน ให้(ผู้อำนวยการหรือ)ถือว่าพนักงานเจ้าหน้าที่
ที่ผู้อำนวยการมอบหมายเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาดัง

หมวด ๒

ลักษณะของงบประมาณ

มาตรา ๘ งบประมาณประจำปีเสนอต่อรัฐสภาฯ โดยปกติให้ประกอบด้วย

- (๑) คำแถลงประกอบของงบประมาณแสดงฐานะและนโยบายการคลังและ
เงินสำรองสำคัญของงบประมาณ และความสัมพันธ์ระหว่างรายรับและงบประมาณ
รายจ่ายของ

(๒) รายรับรายจ่ายเปรียบเทียบระหว่างปีล่วงมาแล้ว กับปัจจุบันและบท
ขอตั้งงบประมาณรายจ่าย

- (๓) คำอธิบายเกี่ยวกับ(การ)ประมาณการรายรับ
- (๔) คำชี้แจงเกี่ยวกับงบประมาณรายจ่ายที่ขอตั้ง
- (๕) รายงานเกี่ยวกับการเงินของรัฐวิสาหกิจ
- (๖) คำอธิบายเกี่ยวกับหนี้ของรัฐบาลที่หมดอายุแล้วในปัจจุบันและที่เสนอ

ขอเพิ่มเติม

- (๗) รายงานการรับจ่ายเงินหรือทรัพย์สินที่มอบให้เพื่อช่วยราชการ
- (๘) ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี

มาตรา ๕ ในการเสนองบประมาณนั้น ถ้าประมาณการรายรับประเภทราย
ตามอำนาจกฎหมายที่มอบแล้วเป็นจำนวนต่ำกว่างบประมาณรายจ่ายทั้งสิ้นที่จะ
ให้แสดงวิธีหาเงินส่วนที่ขาดกลต้อรัฐวิสาหกิจ แต่ถ้าจำนวนสูงกว่าก็ให้แสดง
ที่จะจัดการแก้ส่วนที่เกินกลต้อในทางที่จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง

มาตรา ๑๐ งบประมาณรายจ่ายที่ขอตั้ง จะกำหนดใหม่เงินสำรองจ่าย
กรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นก็ได้

มาตรา ๑๑ งบประมาณรายจ่ายข้ามปีจะมีได้ในกรณีที่จะไป
ประมาณรายจ่ายให้เสร็จทันภายในยังงบประมาณไม่ได้ การตั้งงบประมาณราย
จ่ายข้ามปี ต้องกำหนดเวลาสิ้นสุดไว้ด้วย

หมวด ๓

การจัดทำงบประมาณ

มาตรา ๑๒ ให้หัวหน้าส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจมอบหมายให้เจ้าหน้าที่
หนึ่งเป็นเจ้าหน้าที่งบประมาณ มีหน้าที่เกี่ยวกับงบประมาณของส่วนราชการที่
รัฐวิสาหกิจนั้น

มาตรา ๑๓ ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดของส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ
รัฐมนตรีซึ่งตามกฎหมายให้มหนาทกำกับหรือควบคุมกิจการของรัฐวิสาหกิจ มีหน้าที่

รับผิดชอบในการ ยินยอมประมาณประจำของ ส่วนราชการ หรือรัฐวิสาหกิจนี้
ต่อผู้อำนวยการ ภายในเวลาที่ผู้อำนวยการกำหนด

ในกรณีรัฐวิสาหกิจที่เป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ให้รัฐมนตรี
ทำสังกัดของส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจเจ้าของทุน เช่นผู้มหนาทรับผิดชอบตาม
ความในวรรคก่อน

งบประมาณประจำปีนั้น ถ้ามิได้ยื่นภายในกำหนดเวลาตามความใน
สองวรรคแรก ผู้อำนวยการอาจพิจารณาการตั้งงบประมาณประจำปีตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๑๔ งบประมาณรายจ่ายเพื่อชดใช้เงินคงคลังตามกฎหมายว่าด้วย
เงินคงคลัง ให้แยกตั้งไว้เป็นส่วนหนึ่งต่างหาก และให้ถือว่า เป็นรายจ่ายของ
งบประมาณที่ได้จ่ายเงินคงคลังนั้น ๆ ไป

มาตรา ๑๕ ให้ผู้อำนวยการเสนอขออนุมัติงบประมาณประจำปีต่อนายกรัฐมนตรี
เมื่อคณะรัฐมนตรีเสนอข้อรัฐสภาเป็นเวลาอย่างน้อยสองเดือนก่อนวันเริ่มงบประมาณ
นั้น

มาตรา ๑๖ ถ้าพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีออกใช้ไม่ทัน
งบประมาณใหม่ ให้ใช้งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณที่ล่วงแล้วไปพลาง
นั้น ได้ความหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ผู้อำนวยการกำหนดโดยอนุมัตินายกรัฐมนตรี

มาตรา ๑๗ ในกรณีจำเป็นจะต้องจ่ายเงินหรือก่อหนี้ผูกพันเกินกว่าหรือ
เกินเหนือไปจากที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี คณะ
มนตรีอาจเสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมต่อรัฐสภาได้ และ
เมื่อส่งถึงเงินที่พึงได้มาสำหรับจ่ายตามงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมที่ขอตั้งด้วย
การจัดทำงบประมาณเพิ่มเติม ให้เป็นไปตามวิธีการที่ผู้อำนวยการกำหนด

หมวด ๔

การโอนงบประมาณรายจ่าย

มาตรา ๑๘ รายจ่ายที่กำหนดไว้สำหรับส่วนราชการ หรือรัฐวิสาหกิจใด

ตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ร.บ.พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม พ.ศ. ... จะโอนหรือนำไปใช้สำหรับส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจอื่นมิได้ เว้นแต่จะได้ตราเป็นพระราชบัญญัติ

มาตรา ๑๕ หมายที่กำหนดไว้ในรายการใดสำหรับส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ร.บ.พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม พ.ศ. ... จะโอนหรือนำไปใช้ในรายการอื่นมิได้ เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากผู้อำนวยการ แต่ผู้อำนวยการจะอนุญาตมิได้ ในกรณีที่เป็นผลให้เพิ่มรายจ่ายประเภทเงินราชการลับหรือแรงงานหรือโครงการใหม่ เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๒๐ การใช้รายจ่ายสำหรับส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจที่กำหนดไว้ในแต่ละรายการตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ร.บ.พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม พ.ศ. ... ให้เป็นไปตามระเบียบที่ผู้อำนวยการกำหนด

หมวด ๕

การควบคุมงบประมาณ

มาตรา ๒๑ ให้รัฐมนตรีเป็นผู้อนุมัติขอในการควบคุมงบประมาณ เพื่ปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับ และให้ผู้อำนวยการทำหน้าที่ต่อไปนี้ด้วย

- (๑) จัดให้มีการประมวลบัญชีการเงินแผ่นดิน
- (๒) กำหนดระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินจากคลัง การเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลัง ด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี
- (๓) จัดให้มีการตรวจเอกสารการขอเบิกเงิน การจ่ายเงินและการกดยอดพ้นตลอดจนเอกสารต่าง ๆ เกี่ยวกับการเบิกเงิน การเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลัง
- (๔) กำหนดและควบคุมระบบบัญชี แบบรายงาน และเอกสารเกี่ยวกับ การรับจ่ายเงินและหนี้

(๕) กำหนดระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยเงินทดรองราชการ (โดย) ด้วย
ความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีและให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๒ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจเรียกให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจเสนอ
ข้อเท็จจริงตามที่เห็นสมควร และให้มีอำนาจมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าตรวจ
สรรพสมุด บัญชี เอกสาร และหลักฐานต่าง ๆ ของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ

มาตรา ๒๓ ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจจะจ่ายเงินหรือกักหนผูกพันได้
แต่เฉพาะตามที่ได้อำนาจไว้ ในพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือ
พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม หรือตามอำนาจที่มอบหมายตามกฎหมายอื่น
และห้ามมิให้จ่ายเงินหรือกักหนผูกพันตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ประจำปี
หรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมจนกว่าจะได้รัยอนุมัติเงินประจำงวดแล้ว
ทั้งนี้ เว้นแต่ในกรณีที่มีความจำเป็น (หรือ) และเร่งด่วนซึ่งคณะรัฐมนตรีอนุมัติให้ทำได้

มาตรา ๒๔ บรรดารายรับที่ส่วนราชการได้รับไม่ว่าในทางใดจะต้องรายงาน
ให้กระทรวงการคลังทราบเต็มจำนวนโดยไม่มีกักรหักเพชการใด ๆ ทั้งสิ้น และจะต้อง
นำเงินรายรับส่งคลังตามระเบียบหรือข้อบังคับที่รัฐมนตรีกำหนด ทั้งนี้ เว้นแต่จะมี
กฎหมายกำหนดเป็นอย่างอื่น

ในกรณีรายรับที่ส่วนราชการได้รับจากโครงการช่วยเหลือหรือร่วมมือกับ
บุคคลต่างประเทศ องค์การสหประชาชาติ ทบวงการชำนัญพิเศษแห่งสหประชาชาติ
(หรือ) องค์การระหว่างประเทศอื่นใด หรือบุคคลใด คณะรัฐมนตรีจะกำหนดเป็นอย่างอื่น
โดยไม่ต้องนำเงินส่งคลังก็ได้

รัฐมนตรีจะอนุญาตให้ส่วนราชการที่เป็นส่วนงานในต่างประเทศ หรือรัฐ
วิสาหกิจใดนำเงินรายรับส่งเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารใดก็ได้

งบประมาณรายจ่ายที่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจเบิกไปจากคลัง แต่ไม่ได้
จ่ายหรือจ่ายไม่หมดตกภายในกำหนดเวลา ตามระเบียบหรือข้อบังคับที่รัฐมนตรีกำหนด
จะถือเป็นเงินรายรับอื่นจะต้องนำส่งคลังตามความในวรรคแรก

มาตรา ๒๕ การขอเบิกเงินจากคลังตามงบประมาณรายจ่ายเป็นค่าทรัพย์สิน
หรือค่าจ้างทำของ ต้องมีเอกสารของฝ่ายหรือฝ่ายข้างใดข้างหนึ่งรายการและราคา
หรือค่าจ้างประกอบคำขอเบิกเงินด้วย

การส่งจ่ายเงินจากคลังเป็นราคาหรือค่าจ้างตามความในวรรคก่อน ถ้าส่ง
จ่ายเป็นเช็คให้ออกเช็คในนามผู้ขายหรือผู้รับจ้าง ถ้าส่งจ่ายเป็นเงินสดให้ปฏิบัติตาม
วิธีการที่ (กระทรวงการคลัง) รัฐมนตรีกำหนด

ความในวรรคหนึ่งและวรรคสอง ไม่ใช่บังคับแก่กรณีขอเบิกเงินและสั่งจ่าย
เงินจากคลังตามงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการที่เป็นสำนักงานในต่างประเทศ

ความในวรรคสอง ไม่ใช่บังคับแก่กรณีสั่งจ่ายเงินจากคลังตามงบประมาณ
รายจ่ายเพื่อซื้อใช้เงินทองของราชการ

มาตรา ๒๖ ข้าราชการหรือลูกจ้างผู้ใดของส่วนราชการ กระทำการล่อ
ลวงผูกพันหรือจ่ายเงิน หรือโดยวิธีอื่นแล้วยินยอมอนุญาตให้กระทำการดังกล่าวนั้นโดย
ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติ หรือระเบียบหรือข้อบังคับที่ได้ออกตามความในพระราชบัญญัติ
นั้น นอกจากความรับผิดชอบทางอาญาซึ่งเขาได้รับตามกฎหมายอื่นแล้ว ผู้กระทำหรือ
ยินยอมอนุญาตให้กระทำดังกล่าว จะต้องรับผิดชอบใช้จำนวนเงินที่ส่วนราชการ(นั้น) ได้
จ่ายไปหรือต้องผูกพันจะต้องจ่ายตลอดจนค่าสินไหมทดแทนใด ๆ ให้แก่ส่วนราชการ

บุคคลภายนอกผู้ได้รับประโยชน์จากการกระทำที่เป็นการฝ่าฝืนพระราช
บัญญัติ หรือ ระเบียบหรือข้อบังคับที่ได้ออกตามความใน พระราชบัญญัติดังกล่าว
ในวรรคก่อนจะต้องร่วม(กัน)รับผิดชอบผู้กระทำการฝ่าฝืนตามความในวรรคก่อนเช่น
เว้นแต่จะแสดงได้ว่า คนได้กระทำไปโดยสุจริต ไม่รู้เท่าถึงการฝ่าฝืนพระราช
บัญญัติหรือระเบียบหรือข้อบังคับดังกล่าว

ความในวรรค(ก่อน)แรกไม่ใช่บังคับแก่ข้าราชการหรือลูกจ้างซึ่งได้ตก
คำสั่งของพนักงานบัญชาเป็นหนังสือแล้วว่า การที่จะปฏิบัติตามคำสั่งนั้นอาจไม่ชอบก
กฎหมายหรือระเบียบหรือข้อบังคับ

มาตรา ๒๗ เมื่อสิ้นงบประมาณ หากงบประมาณรายจ่ายมีเหลืออยู่ใ
ยังมีได้มีการสั่งให้เบิกจ่าย ก็ให้เขื่อนออกไป จะนำไปจ่ายหรือก่อนผูกพันมิได้ เว้น

- (๑) เป็นงบประมาณรายจ่ายข้ามปี หรือ
- (๒) เป็นงบประมาณรายจ่ายที่มขอผูกพัน และกระทรวงการคลังได้อน

ไว้ก่อนแล้ว

ในกรณี (๒) (ก) ให้เบิกและนำไปจ่ายต่อไปได้อีกไม่เกินสามเดือนปฏิทิน
ของปีงบประมาณถัดไป

มาตรา ๒๘ ในกรณีที่เงินงบประมาณรายจ่ายชำรุด เมื่อสิ้นกำหนดเวลา
ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ถ้าหากงบประมาณรายจ่ายมีเหลือ
อยู่ โดยยังไม่ได้มีการสั่งให้เบิกจ่าย ก็ให้เป็นอันพับไป เว้นแต่เงินงบประมาณรายจ่าย
ไม่ข้อผูกพันและกระทรวงการคลังไต่ถามเงินไว้ก่อนแล้ว ก็ให้เบิกและนำไปจ่ายต่อไป
ได้อีกไม่เกินสามเดือนปฏิทิน

มาตรา ๒๙ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งจ่ายเงินจากคลังเป็นเงินที่ควรของราชการ

มาตรา ๓๐ เมื่อสิ้นปีงบประมาณ ให้รัฐมนตรีประกาศรายงานการรับจ่าย
เงินประจำปีงบประมาณที่สิ้นสุดลงในราชกิจจานุเบกษาโดยมีชกษา

รายงานการรับจ่ายเงินประจำปีตามความในวรรคก่อน เมื่อคณะกรรมการ
ตรวจเงินแผ่นดินได้ตรวจสอบแล้ว ให้ทำรายงานผลการตรวจสอบเสนอต่อรัฐมนตรี
เพื่อเสนอรัฐสภา

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๑ การปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณที่ใช้อยู่
ก่อนวันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับ เว้นแต่ความในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติ
ที่ใช้อยู่บังคับตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓๒ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๓ ให้มีระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๑
มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๓ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๓ และให้เสนอร่าง
พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีต่อรัฐสภาก่อนสิ้นเดือนตุลาคม พ.ศ.
๒๕๐๒

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๔ ให้มีระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ.
๒๕๐๔ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้เสนอร่างพระราชบัญญัติ
งบประมาณรายจ่ายประจำปีต่อรัฐสภาก่อนสิ้นเดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๓

มาตรา ๓๓ ส่วนราชการใดเบิกจ่ายเงินจากคลังตามระบบจ่ายก่อนตรวจรับ
แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือปฏิบัติต่อไปได้จนไม่เกินหกเดือนนับตั้ง
แต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓๔ ความในวรรคสองของมาตรา ๒๕ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่
จากวันประกาศระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยเงินทดรองราชการซึ่งได้ขอความ
พระราชบัญญัติ

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ :
ขอเชิญ คณะกรรมาธิการเข้าประจำที่
(คณะกรรมาธิการได้เข้าประจำที่)

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ :
คณะกรรมาธิการจะมีอะไรแถลงเพิ่มเติม
บ้างหรือไม่

นายสุนทร หงสลดารมภ์ (ประ
ธานกรรมาธิการ) : คณะกรรมาธิการไม่
มีอะไรจะแถลงเพิ่มเติม

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ :
ขอให้เลขาธิการอ่าน

นายเจริญ บัณฑโร (ผู้ทำหน้าที่
เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : ร่าง
พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ
พ.ศ. .... ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มี
การแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒ ไม่มี

การแก้ไข มาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๔ มีการแก้ไข มาตรา ๕
มีการแก้ไข หมวด ๑ อำนวยการ
ผู้ช่วยฯ ไม่มีการแก้ไข มาตรา
มีการแก้ไข มาตรา ๗ มีการแก้ไข
หมวด ๒ ลักษณะของงบประมาณ
การแก้ไข มาตรา ๘ มีการแก้ไข
มาตรา ๙ ไม่มีการแก้ไข มาตรา
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ ไม่มีการแก้ไข
หมวด ๓ การจัดทำงบประมาณ
การแก้ไข มาตรา ๑๒ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๕ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา
มีการแก้ไข หมวด ๔ การโอนงบประมาณ
รายจ่าย ไม่มีการแก้ไข มาตรา
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๙ ไม่มี

แก้ไข มาตรา ๒๐ ไม่มีการแก้ไข หมวด
๕ การควบคุมงบประมาณ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๑ มีการแก้ไข มาตรา ๒๒
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๓ มีการแก้ไข
มาตรา ๒๔ มีการแก้ไข มาตรา ๒๕
มีการแก้ไข มาตรา ๒๖ มีการแก้ไข
มาตรา ๒๗ มีการแก้ไข มาตรา ๒๘
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๙ ไม่มีการ
แก้ไข มาตรา ๓๐ ไม่มีการแก้ไข บทเฉพาะ
กาล ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๑ ไม่มี
การแก้ไข มาตรา ๓๒ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๓ ไม่มีการแก้ไข และมาตรา
๓๔ ไม่มีการแก้ไข

(ไม่มีสมาชิกทักท้วง)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
เนื่องจากไม่มีท่านผู้ใดอภิปราย ก็เป็นอันว่า
เสร็จการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว

ต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓
ข้าพเจ้าขอมติที่ประชุมว่าสมควรจะ
ประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็น
กฎหมายได้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าสม
ควรจะประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ โปรด
ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
เป็นอันว่ามติที่ประชุมให้ประกาศใช้ร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมายได้

ระเบียบวาระที่ ๕ ร่างพระราช
บัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมา
ธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการ
พิจารณาในวาระที่ ๒

(สำเนา)

๑๒๑๖/๒๕๐๒

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๑๕ ตุลาคม ๒๕๐๒

ถึง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่..) พ.ศ. ....
รายงาน ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ
ที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่..) พ.ศ. .... พร้อมด้วยบันทึกการประชุมของคณะกรรมาธิการ ๑ ชุด

การที่ประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะเป็นรัฐสภาทำหน้าที่นักบัญญัติ
ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่...) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อ
พิจารณา ประกอบด้วย

- ๑. หม่อมราชวงศ์ศักดิ์กฤทธิ ๒. พลเรือตรีถวัลย์ จ้างรวงวาสวิสัย
    ปวีร์
- ๓. นายบรรเจิด ชลวิจารณ์ ๔. นายบุญชนะ อิศดากร
- ๕. หลวงประกอบนิติสาร ๖. นายสนั่น เกตุทัต
- ๗. นายพันตำรวจเอกสำราญ ๘. นายสุนทร หงสสตารมภ์
    กรัตศิริ
- ๙. พลโทไสว ทวงมณี ๑๐. นายพลตำรวจเอกไสว ไสวแสนยากร
- ๑๑. นายทิวัญ สุทรบุตร ๑๒. พระยาอรรถการวิวัฒน์
- ๑๓. หลวงอรรถโกวิทวิฑูรย์ ๑๔. พลตรีอัมพร จินตจันทน์

๑๕. นายอุทัย สนิธิสาร

ที่ประชุมกรรมาธิการได้เลือกข้าพเจ้าเป็นประธานกรรมาธิการ และนายสนั่น เกตุทัต
เป็นเลขานุการกรรมาธิการ

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว
กราบเรียนมาเพื่อท่านรักใตุนำเสนอที่ประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญพิจารณาในวาระที่
และที่ ๓ ต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) สุนทร หงสสตารมภ์

(นายสุนทร หงสสตารมภ์)

ประธานกรรมาธิการวิสามัญ

บันทึกการประชุมกรรมาธิการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่..)

พ.ศ. ....

ตามที่ประชุมสภากรรมาธิการวิสามัญในฐานะเป็นรัฐสภาทำที่ประชุมโดยมติ
ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่..)
พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อ
พิจารณาณ บัดนี้ ได้ดำเนินการแล้ว จึงขอเสนอผลของการพิจารณาทั้งข้อไปนี้

๑. คณะกรรมาธิการได้เลือก นายสุนทร หงส์ผลการมณี เป็นประธาน
กรรมาธิการ และ นายสนั่น เกตุทัต เป็นเลขานุการกรรมาธิการ
๒. ผศ.ดร.รัฐมนตรีได้มอบหมายให้ช.แจ่งแทนคือ นายหริวัณ สดะขตร
๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผู้แปรญัตติ ๑ คน คือ พลตรี กฤษณเสวีระวา
๔. ปรากฏผลของการพิจารณาทั้งข้อไปนี้

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	<u>ไม่มีผู้แปรญัตติ</u>	<u>มีการแก้ไข</u>
<u>คำปรารภ</u>	”	”
<u>มาตรา ๑</u>	”	”
<u>มาตรา ๒-๔</u>	”	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔ ทวิ</u>	กรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่	
<u>มาตรา ๔ ตริ</u>	”	
<u>มาตรา ๔ จัตวา</u>	”	
<u>มาตรา ๕-๑๐</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๑</u>	มีผู้แปรญัตติ	”
<u>มาตรา ๑๑ ทวิ</u>	กรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่	
<u>มาตรา ๑๒-๑๖</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๗</u>	”	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๘</u>	”	มีการแก้ไข

LIRT

<u>มาตรา ๑๘ ทวิ</u>	กรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่	
<u>มาตรา ๑๙-๒๐</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๑-๒๓</u>	”	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๔</u>	กรรมาธิการที่ขัดขกทั้งมาตรา	
<u>มาตรา ๒๕</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๖</u>	มีผู้แปรญัตติ	”
<u>มาตรา ๒๗-๒๘</u>	กรรมาธิการที่ขัดขกทั้งสองมาตรา	
<u>มาตรา ๒๙</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๐</u>	กรรมาธิการที่ขัดขกทั้งมาตรา	
<u>มาตรา ๓๑-๓๔</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๕ ทวิ</u>	กรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่	
<u>มาตรา ๓๕</u>	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๖</u>	มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๗</u>	กรรมาธิการที่ขัดขกทั้งมาตรา	
<u>มาตรา ๓๘</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๙</u>	”	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๐-๔๑</u>	”	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๒</u>	”	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๓-๔๔</u>	”	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๕ ทวิ</u>	กรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่	
<u>มาตรา ๔๕-๔๗</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๘</u>	กรรมาธิการที่ขัดขกทั้งมาตรา	
<u>มาตรา ๔๘ ทวิ</u>	กรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่	
<u>มาตรา ๔๙</u>	กรรมาธิการที่ขัดขกทั้งมาตรา	
<u>มาตรา ๕๐</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข

LIRT

<u>มาตรา ๕๑-๕๒</u>	”	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๓-๕๔</u>	”	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๖-๕๘</u>	”	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๐</u>	”	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๐ ทวิ</u>	กรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่	
<u>มาตรา ๖๑-๖๓</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๔</u>	”	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๕</u>	”	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๕ ทวิ</u>	กรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่	
<u>มาตรา ๖๖-๖๗</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๘</u>	”	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๙</u>	”	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๙ ทวิ</u>	กรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่	
<u>มาตรา ๗๐</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๐ ทวิ</u>	กรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่	
<u>มาตรา ๗๑</u>	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๑ ทวิ</u>	กรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่	
<u>มาตรา ๗๒</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๒ ทวิ</u>	กรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่	
<u>มาตรา ๗๓</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข

๕. สรุปผลการพิจารณาคำแปรญัตติตามลำดับมาตรา

<u>มาตรา ๑๑</u>	พลตรี กฤษณ์ สวรรวา ขอแปรญัตติไว้	กรรมาธิการ แก้ไขแล้ว
<u>มาตรา ๒๖</u>	พลตรี กฤษณ์ สวรรวา ขอแปรญัตติไว้	กรรมาธิการ แก้ไขให้แล้ว

มาตรา ๒ พระราชบัญญัติฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่

(๑) บทบัญญัติมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่

๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๓ เป็นต้นไป

(๑)๒) บทบัญญัติมาตรา ๑๒ (เฉพาะที่เกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา) มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๒๐ และ มาตรา ๒๑ (และมาตรา ๒๒) แห่งพระราชบัญญัติ ให้ใช้บังคับสำหรับภาษีเงินได้ (พึงประเมินที่ถึงกำหนดเวลา) ของบุคคลธรรมดาที่ระบอบบัญชีรายการใน (ปี) พ.ศ. ๒๕๐๓ เป็นต้นไป

(๒)๓) บทบัญญัติมาตรา ๑๒ (เฉพาะที่เกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคล มาตรา ๒๔) มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ (มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘) มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐) และมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติ ให้ใช้บังคับสำหรับภาษีเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล(ถึงกำหนดเวลา)ระบอบบัญชีรายการใน(ปี) พ.ศ. ๒๕๐๓ เป็นต้นไป

(๓)๔) บทบัญญัติ(มาตรา ๓๗ และ)มาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติ ให้ใช้บังคับ(สำหรับภาษีการค่าที่ถึงกำหนดเวลาชำระในปี) ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๓ เป็นต้นไป

(๔)๕) บทบัญญัติมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติ ให้ใช้บังคับสำหรับ ภาษีบำรุงท้องที่ถึงกำหนด(เวลา)ชำระในปี พ.ศ. ๒๕๐๓ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๙๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓ ทวิ ถ้าเจ้าพนักงานตั้งจะกล่าวข้อไปนั้น เห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรได้รับโทษจำคุก หรือไม่ควรถูกฟ้องร้อง ก็ให้มีอำนาจเพิกถอนโดยกำหนดค่าให้แก่สถานเคี่ยวในความผิดข้อไปนั้นได้ คือ

(๑) ความผิดตามมาตรา ๓ นว มาตรา ๓ ทศ มาตรา ๔ นว มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ มาตรา ๑๐๒ มาตรา ๑๒๔ มาตรา ๑๒๕ มาตรา ๑๒๖ มาตรา ๑๒๗ ทวิ มาตรา ๑๒๘ มาตรา ๑๔๒ มาตรา ๑๔๓ มาตรา ๑๖๓ มาตรา ๑๕๓ ทวิ มาตรา ๑๕๔ มาตรา ๑๕๕ มาตรา ๑๕๖ และมาตรา ๑๕๘ ซึ่งเกิดขึ้นในจังหวัดพระนครหรือจังหวัดธนบุรี ให้เป็นอำนาจของอธิบดี ถ้าเกิดขึ้นในจังหวัดอื่นให้เป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด

(๒) ความผิดตาม(มาตรา ๓ นว) มาตรา ๓๗ ทวิ มาตรา ๑๒๖ มาตรา ๑๕๓ มาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๑๕๘ ทวิ ซึ่งเกิดขึ้นไม่ว่า ณ ที่ใด ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการซึ่งประกอบด้วยผู้แทนกรมสรรพากร ผู้แทนกรมมหาดไทย และผู้แทนกรมตำรวจ

ถ้าผิดของหายยอมใช้ค่าปรับตามบทเปรียบเทียบเสร็จแล้ว ให้ถือว่าเงินอันที่ผิดของหายให้ตกฟ้องร้องต่อไปในกรณีแห่งความผิดนั้น”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔ ทวิ มาตรา ๔ ทศ มาตรา ๔ จี ทวิ มาตรา ๔ เขมย มาตรา ๔ ฉ มาตรา ๔ ลีตศ มาตรา ๔ ฮกฐ และมาตรา ๔ แห่งประมวลรัษฎากรตามลำดับ

“มาตรา ๔ ทวิ คนต่างก้าวผู้ใดกระเดินทางออกจากประเทศไทย (จะ) ต้องมีภาษีอากรที่ค้างชำระ และหรือ(ภาษีอากร)ที่ระของชำระ แม้จะยังไม่ถึงกำหนด(เวลา)ชำระ หรือจัดหาประกันเงินภาษีอากร ให้เสร็จสิ้น(ก่อนออกเดินทาง)โดยขัญญุกแห่งประมวลรัษฎากรนก่อนออกเดินทาง

มาตรา ๔ ทศ ให้คนต่างก้าวซึ่งกระเดินทางออกจากประเทศไทยยื่นคำทามแบบที่อธิบดีกำหนด เพื่อขอรับใบผ่านภาษีอากรภายในกำหนดเวลาไม่เกินสิบห้าก่อนออกเดินทาง ไม่ว่ามีเงินภาษีอากรที่ค้างชำระหรือไม่

การยื่นคำร้องตามความในวรรคก่อน ถ้าผยยื่นคำร้องมีภูมิลำเนาหรือพักในเขตจังหวัดพระนครหรือจังหวัดธนบุรี ให้ยื่นต่ออธิบดีหรือศตไทรบมชยหมาย ภูมิลำเนาหรือพักอยู่ในเขตจังหวัดอื่นให้ยื่นต่อผู้ว่าราชการจังหวัดนั้นหรือศตไทรบมชยหมาย

มาตรา ๔ อัญชู คนต่างด้าว(ผู้ประกอบอาชีพหรือวิชาชีพ)ซึ่งมีความจำเป็น
 ที่ต้องเดินทางเข้าออกประเทศไทยเป็นปกติอยู่ เกี่ยวกับการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพ
 จะยื่นคำร้องขออภัยหรือขอร้องการจังหวัดหรือผู้ใดไว้รับมอบหมาย แล้วแต่กรณี ขอให้
 ออกใบผ่านภาษีอากรให้ใช้เป็นประจำก็ได้ ถ้า(อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ใด
 ไว้รับมอบหมาย พิจารณาในหลักฐานที่)ผู้ยื่นคำร้องพิจารณาเห็นว่าคนต่างด้าวผู้นั้น(แสดงว่า)
 มีความจำเป็น(เช่นนั้น) ถึงต้องขอ และ(คนต่างด้าวผู้นั้น)มีหลักประกันหรือหลักทรัพย์
 อยู่ในประเทศไทยพอคุ้มค่าภาษีอากรที่ค้างหรือที่ระทบชำระแล้ว จะออกใบผ่านภาษีอากร
 ให้ตามแบบที่อธิบดีกำหนดให้ก็ได้ ใบผ่านภาษีอากรเช่นว่านี้ให้มีกำหนดเวลาใช้ได้ตาม
 ที่ระบุในใบผ่านภาษีอากรนั้น แต่ซึ่ง(ไม่)ให้เกินกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันออก

มาตรา ๔ นว คนต่างด้าวผู้ใดเดินทางออกจากราประเทศไทยโดยไม่มีใบ
 ผ่านภาษีอากร ซึ่งซึ่งมีตามความในประมวลรัษฎากรนั้น ทั้งระหว่างไทยยังไม่เกิน
 หกพันบาท หรือจำกัดไม่เกินหนึ่งเดือน หรือทั้งปวงทั้ง

คนต่างด้าวผู้ใดพยายามกระทำการเช่นว่านี้ ทั้งระหว่างไทยเช่นเดียวกัน”

มาตรา ๔ ทวิ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖ แห่งประมวลรัษฎากรและ

ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๖ “เจ้าพนักงานประเมิน” หมายความว่า บุคคลหรือคณะ

บุคคลซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง”

มาตรา ๔ ทริ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๑ แห่งประมวลรัษฎากรและ

ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๑ ถ้าผู้ต้องเสียภาษีอากรไม่ปฏิบัติตามหมายหรือคำสั่งของ

เจ้าพนักงานประเมินตามมาตรา ๑๘ หรือไม่ปฏิบัติตามคำถามเมื่อซักถาม โดยไม่มี

เหตุผลอันสมควร เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินเงินภาษีอากรตามที่เห็นว่า ถูกต้อง และแจ้งจำนวนเงินซึ่งต้องชำระไปยังผู้ต้องเสียภาษีอากร ในกรณีห้ามมิให้ขอทบทวนการประเมิน”

มาตรา ๔ จักว่า ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พุทธศักราช ๒๔๘๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๕ ถ้าผู้ใดรับหมายหรือคำสั่งของอำเภอหรือเจ้าพนักงานประเมิน แล้วแต่กรณี ไม่ปฏิบัติตามหมายหรือคำสั่งของอำเภอหรือเจ้าพนักงานประเมินตาม มาตรา ๒๓ หรือไม่ยอมต่อทักถามเมื่อซักถาม โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร อำเภอ หรือเจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินเงินภาษีอากรตามที่เห็นว่าถูกต้อง และแจ้ง จำนวนภาษีอากรไปยังผู้ต้องเสียภาษีอากร ในกรณีห้ามมิให้ขอทบทวนการประเมิน”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พุทธศักราช ๒๔๘๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๗ เงินภาษีอากรที่บุคคลใดจะต้องเสียหรือนำส่งตามบทบัญญัติ ในหมวดต่าง ๆ แห่งลักษณะเกี่ยวกับภาษีอากรประเมิน ต้องเสียหรือนำส่งภายใน เวลาตามแต่จะมีบทบัญญัติในหมวดนั้น ๆ ถ้าหนักไว้ ส่วนเงินภาษีอากรที่อำเภอหรือ เจ้าพนักงานประเมินแจ้งให้เสีย ถ้าไม่มีบทบัญญัติในหมวดต่าง ๆ ที่กล่าวแล้วกำหนด เวลาไว้เป็นอย่างอื่น ก็ต้องเสียภายในเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจำนวนเงิน ภาษีอากร ถ้าไม่เสียหรือนำส่งภายในกำหนดที่กล่าวมานี้ ให้ผู้ต้องเสียหรือนำส่งนั้นเสีย เงินเพิ่มอีกร้อยละ ๒๐ แห่งเงินภาษีอากรที่ต้องเสียหรือนำส่ง เว้นแต่

(๑) (เมื่อพ้นกำหนดเวลาที่กล่าวในวรรคก่อน) ถ้า (มีหน้าที) ของเสียหรือนำส่งได้นำเงินมาขอชำระ (เอง) โดยไม่ได้รับค่าเคอนหรือค่า (แจ้งให้เสียภาษีอากรเรียกตรวจสอบ) ใ้ส่วนโดยตรงเป็นหนังสือ (หรือไม่ได้ถูกตรวจสอบใ้ส่วนอยู่ก่อน) ก็ให้เสียเงินเพิ่มเพียงร้อยละ ๕ แห่งเงินภาษีอากรที่ของเสียหรือนำส่งนั้น

(๒) (เมื่อพ้นกำหนดเวลาที่กล่าวในวรรคก่อน) ถ้า (มีหน้าที) ของเสีย (ภาษีอากร) หรือนำส่งใ้รับค่าเคอนหรือค่าเรียกตรวจสอบใ้ส่วนโดยตรงเป็นหนังสือแล้ว (แต่ใ้ได้นำเงิน (ไป) มาขอชำระภายใน (เจ็ด) สิบวันนับแต่วันใ้รับค่าเคอนหรือค่าเรียกตรวจสอบใ้ส่วน) ก็ให้เสียเงินเพิ่มเพียงร้อยละ (๑๕) ๑๐ แห่งเงินภาษีอากรที่ของเสียหรือนำส่งนั้น

เงินเพิ่มตามมาตรานี้ให้ถือเป็นค่าภาษีอากร”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งใ้แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๒ พ.ศ. ๒๔๕๗) และใ้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๐ ในการอุทธรณ์การประเมินภาษีอากรที่อำเภอใ้มีหน้าประเมิน ให้อุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาสามสิบวัน นับแต่วันใ้รับแจ้งการประเมิน โดยใ้อุทธรณ์ตามเกณฑ์และวิธีการดังต่อไปนี้

(๑) เว้นแต่ใ้กรณีห้ามอุทธรณ์ตาม (ความใน) มาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๔

(ก) ถ้าเจ้าพนักงานประเมินผู้ทำการประเมินมีสำนักงาน อยู่ในเขตจังหวัดพระนครหรือจังหวัดธนบุรี ให้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ซึ่งประกอบด้วย ทนายอัยกหรือผู้แทน ผู้แทนกรมอัยการและผู้แทนกรม (ตำรวจ) มหาดไทย (เว้นแต่กรณีอุทธรณ์การประเมินใ้จำนวนเงิน ภาษีอากร ที่ใ้โต้แย้งใ้ในอุทธรณ์ใ้ไม่ใ้หนึ่งหมื่นบาทใ้ให้อุทธรณ์ต่ออัยก)

(ข) ถ้าเจ้าพนักงานประเมินผู้ทำการประเมินมีสำนักงาน อยู่ในเขตจังหวัดอื่น ให้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ซึ่งประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัด

หรือผู้แทน สรรพากรเขตหรือผู้แทน และอธิการจังหวัดหรือผู้แทน (เว้นแต่กรณี
อุทธรณ์การประเมินในจำนวนเงินภาษีอากรที่ได้แจ้งในอุทธรณ์ไม่เกิน หก หกหมื่น บาท
ให้อุทธรณ์ต่อผู้ว่าราชการจังหวัด)

(๒) เว้นแต่ในกรณีทำอุทธรณ์ตาม (ความใน) มาตรา ๓๓ ให้อุทธรณ์
คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของ (ผู้มีหน้าที่วินิจฉัย) คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ (ตาม ๑)
ที่ศาลภายในกำหนดเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๑ แห่งประมวลรัษฎากร
ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐)
พ.ศ. ๒๕๕๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๑ การอุทธรณ์ไม่เป็นการทุเลาการเสียภาษีอากร เว้นแต่
กรณีอุทธรณ์การประเมินของเจ้าพนักงานประเมินตาม (ความใน) มาตรา ๒๐
มาตรา ๔๕ หรือมาตรา ๔๖

ในกรณีอุทธรณ์การประเมินตาม (ความใน) มาตรา ๒๐ มาตรา ๔๕
หรือมาตรา ๔๖ ถ้าคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์วินิจฉัยให้ผู้ทธรณ์เสียภาษีอากร
อุทธรณ์ของเสียภาษีอากรตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วัน
ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ถ้าไม่เสียภายในกำหนดนั้น ให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละ ๒๐
ของเงินภาษีอากรที่ต้องเสีย เงินเพิ่มให้ถือเป็นค่าภาษีอากร”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๒ แห่งประมวลรัษฎากร และ
ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๒ เพื่อกำหนดวินัยอุทธรณ์ตาม (ความใน) มาตรา ๒๕
หรือมาตรา ๓๐ เจ้าพนักงานประเมิน ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือกรรมการใน
คณะกรรมการ (ผู้มีหน้าที่วินิจฉัย) พิจารณาอุทธรณ์ (หรืออธิบดี) แล้วแต่กรณี
สามารถออกหมายเรียกผู้ทธรณ์ (เพื่อ) มาไต่สวน (หรือ) ออกหมายเรียกพยาน
ซึ่งให้ผู้ทธรณ์หรือพยานนั้นมาสมทบอุทธรณ์ หรือพยานหลักฐานอย่างอื่นอันควร
รับรองมาแสดงได้ แต่ต้องให้เวลาล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวันนับแต่วันส่งหมาย”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๓ แห่งประมวลรัษฎากร ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๓ ผู้த்தรรถณคนใดไม่ปฏิบัติตามหมายเรียกหรือคำสั่ง (ความใน) มาตรา ๓๒ หรือไม่ยอมทศขค้ำถามเมื่อช้กถาม โดยไม่มีเหตุผลอันสม ุณนั้นหมคสิทธิ์ที่จะอทธรรถณค้ำวณิชยอทธรรถณค้ำไป”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๔ แห่งประมวลรัษฎากร ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๔ ค้ำวณิชยอทธรรถณของผู้นหน้าท้ (วณิชย) พิจรณาทศ ค้ตามมาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๓๐ ให้ทำเป็นหนังสือและให้ส่งไปยังผู้อทธรรถณ”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๗ แห่งประมวลรัษฎากร ได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ พ.ศ. ๒๔๕๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๗ ผู้ใด

(๑) โดยร้อยแล้วหรือโดยจงใจ แร้งข้อความเท็จ หรือให้ด้อยค้ำ หรือคอบค้ำถามด้วยด้อยค้ำอันเป็นเท็จ หรือนำพยานหลักฐานเท็จมาแสดง หลกเลียงการเสี่ยภษ้อกรตามลักษณะ หรือ

(๒) โดยความเท็จ (โดยเจตนาละเลย) โดยล้อโกงหรือขบถ หรือ วจิการอื่นใดทำนองเดียวกัน หลกเลียงหรือพยายามหลกเลียงการเสี่ยภษ้อกร ลักษณะ

ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่(หนึ่งข้)สามเดือนถึงเจ็ข้ และปรับตั้งแต่สอง ขาทถึงสองแสนขาท”

มาตรา ๑๑ ทวี ให้เพิ่มความค้ำไปนเป็นมาตรา ๓๗ ทวี แห่งประมวลรัษฎ

“มาตรา ๓๗ ทวี ผู้ใดโดยเจตนาละเลย ไม่ยื่นรายการที่ต้งยื่น ลักษณะเพื่อหลกเลียงหรือพยายามหลกเลียงการเสี่ยภษ้อกร ต้องระวางโทษ ไม่เกินห้าพันขาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๕ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่ง
แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐)
ณ.ศ. ๒๔๙๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๕ ในหมวดนี้ เว้นแต่ข้อความจะแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น
“เงินไต่พึงประเมิน” หมายความว่า เงินได้ซึ่งเข้าลักษณะพึงเสียภายใน
หมวดนี้ เงินได้ดังกล่าวนี้ให้หมายความรวมถึงตลอดถึงทรัพย์สินหรือประโยชน์อย่างอื่น
ที่รับ ซึ่งอาจคิดคำนวณได้เป็นเงิน

(“บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล” หมายความว่า รวมถึงตลอดถึงนิติบุคคลอื่น
ผู้จัดการหรือองค์การที่สังกัดอยู่กับนิติบุคคลนั้นด้วย)

“บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลในเครือเดียวกัน” หมายความว่า บริษัท
หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งเกี่ยวเนื่องกันซึ่งมีความสัมพันธ์กันในลักษณะ
ต่อไปนี้

(๑) ผู้ถือหุ้นหรือผู้เป็นหุ้นส่วน (มีจำนวน) เกินกว่ากึ่ง (หนึ่งของ) จำนวนผู้ถือหุ้น
หรือผู้เป็นหุ้นส่วน ในนิติบุคคลหนึ่ง (ใด) เป็นผู้ถือหุ้นหรือผู้เป็นหุ้นส่วนเกินกว่ากึ่ง
ของ) จำนวนผู้ถือหุ้นหรือผู้เป็นหุ้นส่วนในอีกนิติบุคคลหนึ่ง

(๒) ผู้ถือหุ้นหรือผู้เป็นหุ้นส่วนซึ่ง (มี) ผู้ถือหุ้นหรือผู้เป็นหุ้นส่วน ในนิติบุคคล
มีมูลค่าเกินกว่าร้อยละห้าสิบของทุนทั้งหมด (ใด) ผู้ถือหุ้นหรือผู้เป็นหุ้นส่วนในอีก
นิติบุคคลหนึ่ง มีมูลค่าเกินกว่าร้อยละห้าสิบของทุนทั้งหมด

(๓) นิติบุคคลหนึ่ง (ใด) ผู้ถือหุ้นหรือผู้เป็นหุ้นส่วนในอีกนิติบุคคลหนึ่ง
กว่าร้อยละห้าสิบของทุนทั้งหมด หรือ

(๔) (นิติบุคคลต่าง ๆ) ซึ่งอยู่ในความอำนวยการหรือจัดการหรือดำเนิน
ของบุคคลคณะเดียวกัน หรือบุคคลส่วนมากในคณะเดียวกัน) บุคคลเกินกว่ากึ่ง
เป็นกรรมการหรือผู้เป็นหุ้นส่วนซึ่งมีอำนาจจัดการในนิติบุคคลหนึ่ง เป็นกรรมการ
เป็นผู้เป็นหุ้นส่วนซึ่งมีอำนาจจัดการในอีกนิติบุคคลหนึ่ง

“ภักษ์” หมายความว่า ยี่ประคันทัน”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความใน (๓) และ (๕) ของมาตรา ๔ แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๕๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทนตามลำดับ

“(๓) ค่าแห่งกุศลผล ค่าแห่งลิขสิทธิ์หรือสิทธิอย่างอื่น เงินหรือเงินในลักษณะเป็นงนรายช้อนได้มาจากพนยกรรม นกกรรมอย่างอื่น หรือค่าพิพากษาของศาล”

“(๕) เงินหรือประโยชน์อย่างอื่นที่ได้นอกจาก

(ก) การให้เข้าทรัพย์สิน

(ข) การ(ที่คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง)ผิดสัญญาเข้าซื้อทรัพย์สิน

(ค) การ(ที่ผิด)ผิดสัญญาซื้อขายเงินผ่อน ซึ่งผู้ขายได้รวมคืนทรัพย์สินที่ซื้อขายนั้นโดยไม่ต้องคืนเงินหรือประโยชน์ที่ไถ่รับไว้แล้ว

ในกรณี (ตาม) (ก) ถ้าเจ้าพนักงานประเมินมีเหตุอันควรเชื่อว่า ผู้มีเงินได้แสดงเงินได้ทำไปไม่ถูกต้องตามความเป็นจริง เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินเงินได้นั้นตามจำนวนเงินที่ทรัพย์สินนั้นสมควรให้เขาได้ตามปกติ และให้ถือว่า จำนวนเงินที่ประเมินนั้นเป็นเงินได้พึงประเมินของผู้มีเงินได้ ในกรณีนี้จะขอทราบการประเมินที่ได้นั้นให้นายทนายความดำเนินการขอทราบตามส่วน ๒ หมวด ๒ ลักษณะ ๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณี (ตาม) (ข) และ (ค) ให้ถือว่าเงินหรือประโยชน์ที่ไถ่รับไว้แล้วแต่วันทำสัญญานั้นถึงวันผิดสัญญาทั้งสิ้น เป็นเงินได้พึงประเมินของบุคคลที่ผิดสัญญานั้น”

มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๐ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร

“มาตรา ๕๐ ทวิ ผู้ใดส่งสินค้าออกไป (ยัง) ต่างประเทศ (ในกรณีที่จะไป) ให้แก่หรือคำสั่งซื้อของสำนักงานใหญ่ สาขา ตัวแทน ตัวแทน นายจ้าง ลูกจ้าง ให้ถือว่าการที่ผู้ใดส่งสินค้าไปนั้นเป็นการขาย (ของ) ในประเทศไทยด้วย ให้ถือว่าราคาสินค้าตามราคาตลาดในวันส่งไปเป็นเงินได้พึงประเมินในอัตราร้อยละที่ส่งไปนั้น”

- ((๑) ส่งไปตามคำสั่งของสำนักงานใหญ่หรือสาขา ไม่ว่าจะส่งไป ณ ที่ใด)
- ((๒) ส่งไปยังสำนักงานใหญ่ สาขา ทวิการ ทวิแทน นายจ้าง ลูกจ้าง หรือบุคคลใด ๆ ไม่ว่าจะส่งไป ณ ที่ใด)

(บทบัญญัติมาตรานี้) ความในวรรคก่อนมิให้ใช้บังคับในกรณีที่ดินค้ำน

- (๑) เป็นของที่ส่งไปเช่นตัวอย่างหรือเพื่อการวิจัยโดยเฉพาะ
- (๒) เป็นของผ่านแทน
- (๓) เป็นของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร แล้วส่งกลับออกไปให้ผู้ส่งเข้ามาภายใน (หกสิบวัน) หนึ่งนับแต่วันที่ดินค้ำนเข้ามาในราชอาณาจักร
- (๔) เป็นของที่ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร แล้วส่งกลับเข้ามาให้ผู้ส่งในราชอาณาจักรภายใน (หกสิบวัน) หนึ่งนับแต่วันที่ดินค้ำนออกไปนอกราชอาณาจักร”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความใน (๓) (๑๑) และ (๑๕) ของมาตรา ๕๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๕๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทนตามลำดับ

“(๓) เงินค่าเดินทางซึ่งนายจ้างจ่ายให้ลูกจ้าง เฉพาะส่วนที่ลูกจ้างได้จ่ายทั้งหมดโดยจำเป็นเพื่อการเดินทางจากต่าง (ประเทศ) ต้นในการเข้าริ้งงานครั้งแรก (ในประเทศไทย) หรือในการกลับต้นเดิม (ในต่างประเทศ) เมื่อการส่งไปต้นสกลลงแล้ว แต่ขอยกเว้นมิให้รวมถึงเงินค่าเดินทางที่ลูกจ้างได้รับในการกลับต้นเดิมและในการเข้าริ้งงานของนายจ้างเดิมภายในสามร้อย หกสิบห้าวัน นับแต่การจ้างครั้งก่อนต้นสกลลง”

“(๑๑) รางวัลเพื่อการศึกษาหรือค้นคว้าในวิทยาการ รางวัลสลาภกนิแบ่ง รางวัลชอมสินของรัฐบาล (หรือ) รางวัลที่ทางราชการจ่ายให้ในการประกวดหรือ แข่งขันซึ่งมีมติมอบอาชีพในการประกวดหรือแข่งขัน หรือสินยรางวัลที่ทางราชการ ให้เพื่อประโยชน์ในการปราบปรามการกระทำความผิด”

“(๑๕) เงินได้ในบัญชีที่ส่งมาแล้วรวมกันไม่เกิน ๕,๕๐๐ บาท หรือเงิน
 ใต้ของชานาที่ไต่จากการขายข้าวขึ้นเก็บจากกลักรมตคน และหรือครอบครัวได้ทำเอง
 (หรือเงินได้ในบัญชีที่ส่งมาแล้วรวมกันไม่เกิน ๕,๕๐๐ บาท)”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร
 ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐)
 พ.ศ. ๒๕๕๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔) ในกรณีคำนวณภาษีจากห้างหุ้น ส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีใ
 นิติบุคคลตาม (ความใน) มาตรา ๕๖ วรรคท้าย การหักลดหย่อนให้คำนวณหักได้
 เฉพาะตามเกณฑ์ใน (๑) (ก) จากผู้เป็นหุ้นส่วนหรือบุคคลในคณะบุคคลแต่ละคน
 ที่อยู่ในประเทศไทย แต่รวมกันต้องไม่เกิน ๑๕,๐๐๐ บาท”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๕๘ แห่งประมวลรัษฎากร
 ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐)
 พ.ศ. ๒๕๕๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) เงินได้พึงประเมินเมื่อหักตามมาตรา ๕๓ ทวิ ถึงมาตรา ๕๗
 แล้วเหลือเท่าใด เป็นเงินได้สุทธิ ต้องเสียภาษีในอัตรากำหนดไว้ในบัญชี
 อัตรากำหนดเงินได้ท้ายหมวดนี้ แต่ภาษีที่เรียกเก็บมีไม่เกิน ๕ ใน ๑๐ ของจำนวน
 เงินได้พึงประเมิน เฉพาะส่วนไม่เกิน ๕,๕๐๐ บาท”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิก ความใน มาตรา ๕๐ แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งได้
 แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๑)
 พ.ศ. ๒๕๕๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๐ ให้บุคคล ห้างหุ้นส่วน นิรยัต สมาคม หรือคณะบุคคล
 ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตาม(ความใน)มาตรา ๕๐ หักภาษีเงินได้ไว้ทุกคราวที่จ่ายเงิน
 ได้พึงประเมินตามวิธีดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีเงินได้พึงประเมิน (ตามความใน) มาตรา ๕๐ (๑)
 และ (๒) ให้คูณเงินได้พึงประเมินที่รายด้วยจำนวนคร่าวที่ระต้องจ่าย เพื่อได้

LIRT

จำนวนเงินเสมือนหนึ่งว่าได้จ่ายทันที แล้วคำนวณภาษีตามเกณฑ์ในมาตรา ๕๔ เป็นเงินภาษีทั้งสิ้นเท่าใด ให้หารด้วยจำนวนคร่าวๆที่ต้องจ่าย ได้ผลลัพธ์เป็นเงินเท่าใด ให้หักเป็นเงินภาษีไว้เท่านั้น

ถ้าการหารด้วยจำนวนคร่าวๆที่ต้องจ่ายตาม ความในวรรคก่อนไม่ลงตัว เหลือเศษเท่าใด ให้เพิ่มเงินเท่าจำนวนที่เหลือเศษนั้นรวมเข้ากับเงินภาษีที่ต้องหักไว้ ครั้งสุดท้ายในขั้นนั้น เพื่อให้ยอดเงิน ภาษีหักรวมทั้งนี้ เท่ากับจำนวนภาษีที่ต้องเสีย

(๒) ในกรณีเงินได้พึงประเมินตาม (ความใน) มาตรา ๕๐ (๓) และ (๔) ให้คำนวณหักตามอัตราภาษีเงินได้

เงินได้พึงประเมิน (ประเภทดอกเบี้ยเงินกู้ยืม จำน่า หรือจำนอง) ตาม (ความใน) มาตรา ๕๐ (๕) (ก) ที่จ่ายให้แก่ผู้มีภูมิลำเนาในประเทศไทย ให้ได้ รัยยกเว้นไม่ต้องถูกหักภาษีตามขมขณบัญญัติมาตรา

(๓) ในกรณีเงินได้พึงประเมินตาม (ความใน) มาตรา ๕๐ (๖) ที่จ่ายให้แก่ ผู้รับที่ไม่มีภูมิลำเนาในประเทศไทยหรือมีได้้อยู่ในประเทศไทย ให้หัก เฉพาะค่าใช้จ่าย ในการเหมารัยอัตรา ๕๐ แล้วคำนวณหักตามอัตราภาษีเงินได้

(๔) ในกรณีผู้จ่ายเงินตาม (ความใน) มาตรา ๕๐ (๕) (ข) (ค) (ง) หรือ (๕) (๖) (๗) หรือ (๘) ให้หักรัยราย หนึ่ง ๆ มีจำนวนรวมทั้งสิ้นตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป แม้การรัยนั้นจะไต่แบ่งจ่าย รัยหนึ่ง ๆ ไม่ถึง ๑๐,๐๐๐ บาทก็ให้คำนวณหักในอัตราพันธะ ๓ บาท แต่เฉพาะ (รางวัล) ได้ในการประกวดหรือแข่งขันให้คำนวณหักในอัตราภาษีเงินได้”

มาตรา ๑๕ ทวิ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๔ แห่งประมวลรัยอากร และ ให้นำความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๔ ถ้าผู้จ่ายเงินตามมาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๓ มีได้หักและ รัยส่ง หรือได้หักและนำเงินส่งแล้วแต่ไม่ครบจำนวนที่หักของ ผู้จ่ายเงินต้องรัยผล

รวมยกยืมเงินใต้ ในการเสียหายที่ของข้าราชการจำนวนเงินภายในที่ใดหักและนำส่งหรือ
ความจำนวนที่ขาดไป แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่จ่ายเงินใต้หักเงินภายในไว้ตามมาตรา ๕๐ หรือมาตรา ๕๓ แล้ว
ให้ผสมเงินใต้ซึ่งต้องเสีย ภายผนความรับผิดชอบที่ของข้าราชการภายในเท่าจำนวนที่จ่าย
เงินใต้หักไว้แล้วนั้น และให้ผสมเงินรับผิดชอบข้าราชการภายในจำนวนนั้นแต่ฝ่ายเดียว”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๖ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้
แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐)
พ.ศ. ๒๔๙๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๖ บุคคลทุกคน เว้นแต่ผู้ที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ หรือผู้ศาลสั่ง
ให้เป็นคนไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ ถ้ามีเงินใต้พึงประเมินใน
ภายในที่ล่วงมาแล้วเกินกว่า ๕,๕๐๐ บาท ให้ยื่นรายการเกี่ยวกับเงินใต้พึงประเมินที่
ได้รับในระหว่างที่ยังไม่ล่วงมาแล้ว พร้อมทั้งขอความอื่น ๆ ภายในเดือนกุมภาพันธ์
ทุก ๆ ปีตามแบบที่อธิบดีกำหนดต่อเจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง

ในกรณีข้างต้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีเงินใต้พึงประเมิน
ให้ผู้อำนวยการหรือผู้จัดการ ยื่นรายการเกี่ยวกับเงินใต้พึงประเมินในชื่อของ
หุ้นส่วนหรือคณะบุคคลนั้นที่ได้รับในระหว่างที่ยังไม่ล่วงมาแล้ว ภายในกำหนดเวลา
และตามแบบเช่นเดียวกับวรรคก่อน การเสียหายในกรณีเช่นนั้น ให้ผู้อำนวยการ
หรือผู้จัดการรับผิดชอบในชื่อของหุ้นส่วน หรือคณะบุคคลนั้นจากยอดเงินใต้
ประเมินทั้งสิ้นเสมือนเป็นบุคคลธรรมดาคนเดียวกับโดยไม่มีการแบ่งแยก ทั้งนี้เป็น
ส่วนหรือบุคคลในคณะบุคคลแต่ละคนไม่จำเป็นต้องยื่นรายการเงินใต้สำหรับจำนวนเงิน
ใต้พึงประเมินดังกล่าวเพื่อเสียหายอีก แต่ถ้าวางหุ้นส่วนหรือคณะบุคคลนั้นมีภายในที่
ใหญ่ยื่นหุ้นส่วนหรือบุคคลในคณะบุคคลทุกคนร่วมรับผิดชอบในเงินภายในที่ค้างชำระนั้นด้วย

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๗ ถ้าผู้มีเงินได้พึงประเมินในลักษณะที่ล่วงมาแล้วเกินกว่า ๕,๕๐๐ บาท เป็นเพียงไม่บรรลุนิติภาวะ ผู้ศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ หรือเป็นผู้อยู่ในต่างประเทศ ให้เป็นหน้าที่ของผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้อนุญาต ผู้พิทักษ์ หรือผู้จัดการมรดกการอื่นก่อให้เกิดเงินได้พึงประเมินแล้วแต่กรณี ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๕๖ และยื่นตัวแทนในการชำระภาษี”

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๕๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๗ ทวิ ถ้าผู้มีเงินได้พึงประเมินในลักษณะที่ล่วงมาแล้วเกินกว่า ๕,๕๐๐ บาท ถึงแก่ความตายเสียก่อนที่หนี้ได้ปฏิบัติตาม (ความใน) มาตรา ๕๖ บรรค ๑ หรือก่อนที่ผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้อนุญาต หรือผู้พิทักษ์ได้ปฏิบัติตาม (ความใน) มาตรา ๕๗ ให้เป็นหน้าที่ของผู้จัดการมรดก หรือทายาท หรือผู้ครอบครองทรัพย์สินมรดก แล้วแต่กรณี ปฏิบัติแทนและโดยเฉพาะในการยื่นรายการเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินของผู้ตายนั้น ให้รวมเงินได้พึงประเมินของผู้ตายหรือของกอง มรดกที่ครอบครองโดยผู้ตายนั้นเป็นยอดเงินได้พึงประเมินที่ระบอบยื่นทั้งสิ้น

สำหรับในข้อไป ถ้ากองมรดกของผู้ตายยังมีไต่แย่ง และมีเงินได้พึงประเมินในลักษณะที่ล่วงมาแล้วเกินกว่า ๕,๕๐๐ บาท ให้ผู้จัดการมรดก หรือทายาท หรือผู้ครอบครองทรัพย์สินมรดก แล้วแต่กรณี มีหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติลักษณะในข้อกองมรดกของผู้ตาย และในการคำนวณภาษีเงินได้ให้ได้รับการหักค่าใช้จ่ายและลดหย่อนได้ตามกฎหมายเสมือนผู้ตายยังมีชีวิตอยู่”

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ จัตวา แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๕๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๕๖ จักว่า ภายใต้บังคับมาตรา ๖๕ การยื่นรายการตาม(ความ
มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ ทวิ หรือมาตรา ๕๙ ทวิ ถ้ามีภาษีต้องเสีย
ชำระต่ออำเภอ ณ ทว่าการอำเภอของที่พร้อมยกยื่นรายการ

ถ้าการยื่นรายการพ้นกำหนดเวลาที่กล่าวในวรรคก่อน และมีภาษีต้อง
ให้ชำระต่ออำเภอ ณ ทว่าการอำเภอของที่พร้อมยกยื่นรายการ และให้เสียเงินเพิ่ม
ร้อยละ ๒๐ แห่งเงินภาษีที่ต้องเสีย เว้นแต่

(๑) (เมื่อพ้นกำหนดเวลาที่กล่าวในวรรค ๑) ถ้าผู้ (มีหน้าที่) ต้อง
ภาษีได้นำเงินมาขอชำระ(เอง)โดยไม่ได้รับคำเตือนหรือคำ(แจ้งให้เสียภาษีโดยทรง
หนังสือหรือไม่ได้ถูก) เรียกตรวจสอบสวน(ต่อก่อน) โดยทรงเป็นหนังสือ
เสียเงินเพิ่มเพียงร้อยละ ๕ แห่งเงินภาษีที่ต้องเสีย

(๒) (เมื่อพ้นกำหนดเวลาที่กล่าวในวรรค ๑) ถ้าผู้(มีหน้าที่)ต้องเสีย
ได้รับคำเตือนหรือคำเรียกตรวจสอบสวนโดยทรงเป็นหนังสือแล้ว(และ)แต่ได้ไม่
(ไป)มาขอชำระภายใน(เจ็ด)สัปดาห์นับแต่วัน(ได้)รับคำเตือนหรือคำเรียกตรวจสอบสวน
ก็ให้เสียเงินเพิ่มเพียงร้อยละ (๑๕) ๑๐ แห่งเงินภาษี(อากร)ที่ต้องเสีย

เงินเพิ่มตามมาตรานี้ให้ถือเป็นค่าภาษีอากร

ถ้าภาษีต้อง(ชำระ)เสียตามมาตรานี้เป็นภาษีที่รัฐบาล องค์การของรัฐ
เทศบาล สหกรณ์ หรือองค์การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอื่นชำระแทน ไม่ว่าจะ
บางส่วนหรือทั้งหมด ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องชำระตามกำหนดเวลาที่กล่าวในวรรค
แรก และวรรค(๒) สอง ผู้(มีหน้าที่ยื่นรายการ)ต้องเสียภาษี คงมีหน้าที่ปฏิบัติ
การยื่นรายการตาม(ความใน)มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ ทวิ หรือมาตรา
๕๙ และต้องเสียภาษีเมื่อได้รับแจ้งจำนวนภาษีที่ประเมินตามมาตรา ๑๔

ภาษีที่ชำระเงินเพิ่มตามมาตรานี้ ให้ถือเป็นเครดิตของผู้ต้องเสีย
ในการคำนวณภาษี”

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๕ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้
เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๒) พ. ศ. ๒๕๑
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๔ เว้นแต่กรณีความ(ความใน)มาตรา ๑๘ ทวิ ถ้าภายหลังของเสียตามบทบัญญัติแห่งส่วนนี้สำหรับภาษีใดมีจำนวนตั้งแต่ ๕๐๐ บาทขึ้นไป ผู้ต้องเสียภาษีจะชำระเป็นสามงวด ๆ ละเท่า ๆ กันก็ได้ คือ

(๑) ในกรณีของเสียตาม(ความใน)มาตรา ๕๗ เจ็ดบาท งวดที่หนึ่งต้องชำระตามกำหนดในมาตรา ๕๗ เจ็ดบาท งวดที่สองต้องชำระภายในสามสิบวันนับแต่วันต้องชำระงวดที่หนึ่ง และงวดที่สามต้องชำระภายในสามสิบวันนับแต่วันสุดท้ายที่ของเสียงวดที่สอง

(๒) ในกรณีอื่น งวดที่หนึ่งต้องชำระภายในสามสิบวันนับแต่วันรับแจ้งจำนวนภาษีประเมิน งวดที่สองต้องชำระภายในสามสิบวันนับแต่วันสุดท้ายที่ของเสียงวดที่หนึ่ง และงวดที่สามต้องชำระภายในสามสิบวันนับแต่วันสุดท้ายที่ของเสียงวดที่สอง

ถ้าภาษีงวดใดงวดหนึ่งมิได้ชำระภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ผู้ต้องเสียภาษีหมดสิทธิ์ที่จะชำระภาษีเป็นรายงวด และให้นำมาตรา ๒๗ มาใช้บังคับ”

(-มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๔ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้ใช้เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน)

(“มาตรา ๖๔ ภายหลังบังคับมาตรา ๖๗ ทวิ เงินได้ที่ต้องเสียภาษีตามความในวรรคนี้ ถ้าไรสุทธิซึ่งได้จากการหรือเนื่องจากการที่กระทำในรอบระยะเวลาหนึ่งปี และรอบระยะเวลาบัญชีดังกล่าวให้มีกำหนดสิบสองเดือน เว้นแต่ในกรณีที่เป็น ทรัพย์สินกว่าสิบสองเดือนก็ได้คือ

(ก) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเริ่มตั้งใหม่ จะดวนเริ่มตั้งถึงวันหนึ่งปีเพนรอบระยะเวลาบัญชีแรกก็ได้

(ข) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลอาเรียนค้าร้องขออธิบดีขอเปลี่ยนแปลงท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี ในกรณีเช่นว่าน ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งอนุญาตหรืออนุญาตสั้แต่จะเห็นสมควร คำสั่งเช่นว่านนั้นต้องแจ้งให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลยื่นคำร้องทราบภายในเวลาอันสมควร”)

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร
ได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘)
พ.ศ. ๒๕๕๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๕ ทวิ การคำนวณกำไรสุทธิ (หรือคำนวณ) และขาดทุนสุทธิ
ส่วนหนึ่งยื่นไปตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) (รายการที่หักได้นั้น จะต้องเป็นรายการที่สมควรและจำเป็นแก่
การและ) รายการที่ระบุไว้ในมาตรา ๒๕ ทวิ ไม่ให้ถือเป็นรายการ

(๒) ค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคา ให้หักได้ไม่เกินกว่าอัตราที่กำหนด
พระราชกฤษฎีกา

การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาก็กล่าว ให้คำนวณหักตามส่วน
แห่งระยะเวลาที่ทรัพย์สินนั้นมา

(๓) ราคาทรัพย์สินอื่นนอกจาก (๒) ให้ถือตามราคาพึงชอทรัพย์สิน
ได้ตามปกติ และห้ามมิให้ราคาเพิ่มขึ้น เว้นแต่ในกรณีที่แม้จะมีได้มีการคำนวณ
ขึ้นก็ยังมิกำไรสุทธิอยู่

(๔) ในกรณีโอนทรัพย์สินใดๆ ซึ่งไม่มีค่าตอบแทนหรือมีค่าตอบแทน
กว่าราคาตลาดโดยไม่มีเหตุผลสมควร เจ้าพนักงานประเมินอาจประเมินราคา
สินค้านั้นตามราคาตลาดในวันที่มีการโอนได้

(๕) เงินตรา ทรัพย์สินหรือหนี้สินซึ่งมีค่า หรือราคาเป็นเงินตรา
ประเทศเหลืออยู่ในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี ให้คำนวณค่าหรือราคา
เงินตราไทยตาม (ส่วน) อัตราแลกเปลี่ยน (ของอัตรา) ที่ธนาคารพาณิชย์ (แห่งท้องที่
บัญชี (เงินตราต่างประเทศครั้งสุดท้ายแห่งวันทำการสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี
ซึ่งธนาคารแห่งประเทศไทยได้คำนวณไว้หรือคำนวณตามราคาทุนแล้ว แต่อย่าง
จะน้อยกว่า

เงินตรา ทรัพย์สินหรือหนี้สินซึ่งมีค่าหรือราคาเป็นเงินตราต่างประเทศ
รับมาหรือจ่ายไปในช่วงรอบระยะเวลาบัญชี ให้คำนวณค่าหรือราคาเป็นเงินตรา
ตามราคาตลาดในวันรับมาหรือจ่ายไปนั้น

(๖) ราคาสินค้าคงเหลือในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีให้คำนวณตามราคาทุนหรือราคาตลาดแล้วแต่อย่างใดระชนน้อยกว่า และให้ลดราคาคำนเป็นราคาสินค้าคงเหลือยกมาสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีใหม่ด้วย

การคำนวณราคาทุนตามวรรคก่อน เมื่อได้คำนวณตามหลักเกณฑ์ใดก็ตาม วิชาการบัญชี ให้ใช้หลักเกณฑ์นั้นตลอดไป เว้นแต่จะได้รัยอนุมัติจากอธิบดีจึงจะเปลี่ยนหลักเกณฑ์ได้

(๗) การคำนวณราคาทุนของสินค้าที่ส่งเข้ามาจากต่างประเทศนั้น เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินโดยเทียบเคียงกับราคาทุนของสินค้าประเภทและชนิดเดียวกับที่ส่งเข้าไป (จำหน่าย) ในประเทศเช่นได้

(๘) ถ้าราคาทุนของสินค้าเป็นเงินตราต่างประเทศ ให้คำนวณเป็นเงินตราไทย ตามอัตราแลกเปลี่ยนในท้องตลาดของวันที่ได้สินค้านั้นมา เว้นแต่เงินตราต่างประเทศนั้นจะแลกได้ในอัตราทางการ ก็ได้ให้คำนวณเป็นเงินตราไทยตามอัตราทางการนั้น

(๙) การจำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้จะกระทำได้ก่อนเมื่อ ได้ปฏิบัติตามโดยสมควรเพื่อให้ได้รับชำระหนี้แล้ว เว้นแต่ตามพฤติการณ์ไม่อาจปฏิบัติตามการเช่นนั้นได้โดยสมควร แต่ถ้าได้รับชำระหนี้ในรอบระยะเวลาบัญชีใดให้นำมาคำนวณเป็นรายได้ในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น

หนี้สูญรายได้ให้นำมาคำนวณเป็นรายได้แล้ว หากได้รับชำระในภายหลังก็มีให้นำมาคำนวณเป็นรายได้อีก

(๑๐) ในกรณีรับประกันภัย เกือบประกันภัยที่ส่งออกไปในการประกันต่อในต่างประเทศ ไม่ให้หักเป็นรายจ่าย และค่าสินไหมทดแทนหรือเงินชดเชยที่ได้รับจากการประกันต่อในต่างประเทศไม่ให้หักเป็นรายจ่าย

มาตรา ๒๖ ให้ยกเลิกความใน (๑) ((๑๑)) และ (๑๒) ของมาตรา ๒๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทนตามลำดับ

“(๑) เงินสืบทอดต่าง ๆ นอกจาก

LIRT

(ก) เงินสำรองจากเบี้ยประกันภัยเพื่อสมทบทุน (ประกันภัยของบริษัท ประกันชีวิต (เฉพาะส่วน) ที่กันไว้ก่อนคำนวณกำไร (แต่ต้อง) เฉพาะส่วนที่ไม่เกินร้อยละ (๘๐) ๖๕ ของจำนวนเบี้ยประกันภัยที่ไต่รับในระยะเวลาบัญชีหลังจากหักเบี้ยประกันภัยซึ่งเอาประกันต่อออกแล้ว (และเงินสำรองที่กันไว้จะต้องถือเป็นรายได้ในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีในรอบระยะเวลาบัญชีถัดไปไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของเงินสำรองที่กันไว้))

ในกรณีที่ต้องใช้เงินตามจำนวนซึ่งเอาประกันภัยสำหรับกรมธรรม์ประกันชีวิต รายใด ไม่ว่าเต็มจำนวนหรือบางส่วน เงินที่ใช้ไปเฉพาะส่วนที่ไม่เกินเงินสำรองที่รวบรวมก่อนสำหรับกรมธรรม์ประกันชีวิตรายนั้น จะถือเป็นรายจ่ายไม่ได้

ในกรณีเลิกสัญญากรมธรรม์ประกันชีวิตรายใดให้นำเงินสำรองตามวรรคแรกจำนวนที่มีอยู่สำหรับกรมธรรม์ประกันชีวิตรายนั้นกลับมารวมคำนวณเป็นรายได้ในรอบระยะเวลาบัญชีที่เลิกสัญญา

(ข) เงินสำรองจากเบี้ยประกันภัยเพื่อสมทบทุนประกันภัย (ของบริษัทประกันภัย) ын(๗ เฉพาะส่วน) ที่กันไว้ก่อนคำนวณกำไร (แต่ต้อง) เฉพาะส่วนที่ไม่เกินร้อยละ ๘๐ ของจำนวนเบี้ยประกันภัยที่ไต่รับในรอบระยะเวลาบัญชีหลังจากหักเบี้ยประกันภัยซึ่งเอาประกันต่อออกแล้ว (และเงินสำรองที่กันไว้จะต้องถือเป็นรายได้ในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีในรอบระยะเวลาบัญชีถัดไป) ”

(๑๑) คอกเบี้ยที่คิดให้สำหรับเงินทุน เงินสำรองต่าง ๆ หรือเงินของของตนเอง และคอกเบี้ยที่คิดให้ซึ่งกันและกันระหว่างสำนักงานใหญ่กับสาขา ระหว่างบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลในเครือเดียวกัน)

“(๑๒) ผลเสียหายนันอาจได้กลับคืนเนื่องจากการประกันหรือสัญญาคุ้มภัย ๆ หรือผลขาดทุนสุทธิในรอบระยะเวลาบัญชีก่อน ๆ เว้นแต่ผลขาดทุนสุทธิยกมเกินห้าปีในรอบระยะเวลาบัญชีปัจจุบัน (หรือผลเสียหายนันอาจได้กลับคืนเนื่องจากการประกันหรือสัญญาคุ้มภัยกันใด ๆ)”

(มาตรา ๒๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน)

(“มาตรา ๖๗ การเสียภาษีตามความในส่วนนี้ ให้เสียตามอัตราที่กำหนดไว้ในบัญชีตราภาษีเงินได้ท้ายหมวดนี้ หรือตามมาตรา ๖๗ ทวิ แล้วแต่กรณี เว้นแต่ในกรณีที่ยกเว้นหรือหักในส่วนนี้กับบุคคลตามมาตรา ๖๖ วรรคสอง กระทำกิจการขนส่งผ่านประเทศต่าง ๆ ให้เสียภาษีเฉพาะกิจการขนส่งตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้)

((๑) ในกรณีรับขนคนโดยสาร ให้เสียภาษีในอัตราร้อยละ ๑ ของค่าโดยสาร ค่าธรรมเนียมและประโยชน์อื่นใดที่เรียกเก็บในประเทศไทยก่อนหักรายจ่ายใด ๆ เนื่องในการรับขนคนโดยสารนั้น)

((๒) ในกรณีรับขนของ ให้เสียภาษีในอัตราร้อยละ ๑ ของค่าระวาง ค่าธรรมเนียมและประโยชน์อื่นใดที่เรียกเก็บไม่ว่าในหรือนอกประเทศไทยก่อนหักรายจ่ายใด ๆ เนื่องในการรับขนของออกจากประเทศไทยนั้น”)

(มาตรา ๒๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๗ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร)

(“มาตรา ๖๗ ทวิ ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลทุกนิติบุคคลเสียภาษีไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓ ของกำไรสุทธิก่อนหักรายจ่าย”)

มาตรา ๒๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๘ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๘ ภายในหนึ่งร้อยห้าสิบนับแต่วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลยื่นรายการซึ่งจำเป็นต้องใช้ในการคำนวณภาษีในรอบระยะเวลาบัญชีตามแบบที่อธิบดีกำหนด พร้อมกับชำระภาษีที่ค้างชำระ”

(มาตรา ๓๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๙ แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน)

(“มาตรา ๖๙ ภายในหนึ่งร้อยห้าสิบนับแต่วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลยื่นรายการซึ่งจำเป็นต้องใช้ในการคำนวณ

LIRT

ราชการตามแบบที่อธิบดีกำหนด พร้อมด้วยบัญชีงบดุล บัญชีรายการ บัญชีกำไรขาดทุน หรือบัญชีรายรับกับหักรายจ่าย หรือบัญชีอื่นตามที่จำเป็นในรายนามบัญชีแล้ว แต่กรณี ก่อเจ้าพนักงานประเมิน”)

มาตรา ๓๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร
“มาตรา ๖๕ ทวิ (เว้นแต่กรณีตามความใน) ภายใต้บังคับมาตรา ๖๐ ถ้า

รัฐบาล ของการของรัฐบาล เทศบาล สุขาภิบาล หรือองค์การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอื่นเป็นผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตาม (ความใน) มาตรา ๕๐ ให้กับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลใด ให้คำนวณหักภาษีเงินได้ไว้ ณ ที่จ่ายในอัตราร้อยละ ๑ ภายใต้หลักวิธีในระเบียบการคำนวณภาษีเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตามรอบระยะเวลาบัญชีที่หักไว้ นั้น ในการนี้ให้นำมาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๕๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๓๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๔ และให้ใช้ความต่อไปแทน

“มาตรา ๖๐ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่คงขนตามกฎหมายของต่างประเทศมิได้ประกอบกิจการในประเทศไทย แต่ได้มีเงินได้พึงประเมินตาม (ความใน) มาตรา ๕๐ (๒) (๓) (๔) (๕) หรือ (๖) ที่จ่ายจากหรือในประเทศไทย ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นเสียภาษี ไทยให้จ่ายหักภาษีจากเงินได้พึงประเมินที่จ่ายตามวิธีการและอัตราที่ต่อไป แล้วนำส่งอัตราก้าวหน้าของกรมการตามแบบที่อธิบดีกำหนดภายในเจ็ดวันนับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่จ่ายเงินได้พึงประเมินนั้น ทั้งนี้ให้นำมาตรา ๕๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๑) เงินได้พึงประเมินตาม (ความใน) มาตรา ๕๐ (๒) ให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาร้อยละ ๒๐ แต่ต้องไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท แล้วคำนวณภาษีตามอัตราภาษีเงินได้สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

(๒) เงินได้พึงประเมินตาม (ความใน) มาตรา ๕๐ (๓) หรือ (๔) ให้คำนวณภาษีตามอัตราภาษีเงินได้สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

(๓) เงินได้พึงประเมินตาม(ความใน)มาตรา ๕๐ (๕) ให้หักค่าใช้จ่าย
เป็นการเหมาร้อยละ ๑๐ แล้วคำนวณภาษีตามอัตราภาษีเงินได้สำหรับบริษัทหรือ
ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

(๔) เงินได้พึงประเมินตาม(ความใน)มาตรา ๕๐ (๖) ให้หักค่าใช้จ่าย
เป็นการเหมาร้อยละ ๕๐ แล้วคำนวณภาษีตามอัตราภาษีเงินได้สำหรับบริษัทหรือห้าง
หุ้นส่วนนิติบุคคล”

มาตรา ๓๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๐ ทวิ และมาตรา ๗๐ ทริ
แห่งประมวลรัษฎากรตามลำดับ

“มาตรา ๗๐ ทวิ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลใด (เมื่กระโขน) จำหน่าย
เงินค่าไรหรือเงินประเภทอื่นใดที่ตนไว้จากกำไรหรือถือได้ว่าเป็นเงินค่าไรออกไปจาก
ประเทศไทย ให้(บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น)เสียภาษีเงินได้(จาก)ในจำนวน
เงินที่(โขน)จำหน่ายนั้นในอัตราร้อยละ ๑๕ (แล้ว) โขนนำส่งอำเภอดงพยอมยกยวน
ราชการตามแบบที่อธิบดีกำหนดภายในเจ็ดวันนับแต่วัน(โขนเงิน)จำหน่าย

มาตรา ๗๐ ทริ (การที่)บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล(ในประเทศไทย)ได้
จัดส่งสินค้าออกไป(ยัง)ต่างประเทศ(ในกรณีต่อไปนี้)ให้แก่หรือความคำสั่งของสำนักงาน
ใหญ่ สาขาบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลในเครือเดียวกัน ตัวการ ตัวแทน นายจ้าง
หรือลูกจ้าง ให้ถือว่าการที่จัดส่งสินค้าไปนั้นเป็นการขาย(ของจาก)ในประเทศไทยด้วย
และให้ลดราคาสินค้าตามราคาตลาดในวันจัดส่ง (สินค้า) ไปเป็นรายได้(จากการขาย
เอง)ในรอบระยะเวลาบัญชีที่ส่งไปนั้น

((๑) ส่งไปตามคำสั่งของสำนักงานใหญ่หรือสาขา หรือบริษัท หรือห้าง
หุ้นส่วนนิติบุคคลในเครือเดียวกัน ไม่ว่าจะส่งไป ณ ที่ใด)

((๒) ส่งไปยังสำนักงานใหญ่ สาขา บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลใน
เครือเดียวกัน ตัวการ ตัวแทน นายจ้าง ลูกจ้าง หรือบุคคลใด ๆ ไม่ว่าจะส่งไป ณ ที่ใด)
(บทบัญญัติมาตรานี้)ความในวรรคก่อนมิให้ใช้บังคับในกรณีส่งไป

(๑) เป็นของที่ส่งไปเป็นตัวอย่างหรือเพื่อการวิจัยโดยเฉพาะ

(๒) เป็นของผ่านแดน

(๓) เป็นของหน้าเข้ามาในราชอาณาจักร แล้วส่งกลับออกไปให้ผู้ส่งเข้า
มาภายใน(หกสัปดาห์)หนึ่งนับแต่วันที่ส่งสินค้าเข้ามาในราชอาณาจักร

(๔) เป็นของที่ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร แล้วส่งกลับเข้ามาให้ผู้ส่งใน
ราชอาณาจักรภายใน(หกสัปดาห์)หนึ่งนับแต่วันที่ส่งสินค้าออกไปนอกราชอาณาจักร”

มาตรา ๓๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๕ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่ง
ได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘)
พ.ศ. ๒๕๕๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๕ ในกรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเล็กกัน(ตามมาตรา
๗๒) หรือควยเข้ากันกับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลอื่น(ตามมาตรา ๗๓) การ
คำนวณกำไรสุทธิเพื่อคำนวณภาษี ให้ยื่นไปคำวินิจฉัยการในมาตรา ๖๕ มาตรา ๖๕ ทวิ
และมาตรา ๖๖ (ก)ให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้ด้วยคือ) เว้นแต่

(๑) การที่ราคาทรัพย์สิน ให้ที่การราคาตลาดในวันเลิกหรือควยเข้า
กันนั้น

(๒) เงินสำรองหรือเงินกำไรยกมาจากรอบระยะเวลาบัญชีก่อน ๆ (ซึ่ง)
เฉพาะส่วนที่ยังมิได้เสียภาษีเงินได้ ให้นำมารวมคำนวณเป็นรายได้ในรอบระยะเวลา
บัญชีสุดท้าย (นี้) ด้วย

(๓) ในกรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ประกอบกิจการประกันภัย
ให้นำเงินสำรองซึ่งได้กันไว้ในรอบระยะเวลาบัญชีก่อน ๆ ตาม ((๑) ของ) มาตรา ๖๖
ทวิ (๑) เฉพาะส่วนที่ยังมิได้นำมาเป็นรายได้ มารวมคำนวณเป็นรายได้ด้วย

บทบัญญัติมาตรานี้ (ไม่) มีให้ใช้บังคับแก่บริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล
ตามมาตรา ๖๖ วรรคสอง เฉพาะที่กระทำการขนส่งผ่านประเทศต่าง ๆ”

มาตรา ๓๔ ทวิ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๖ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร
ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๑)

พ.ศ. ๒๕๕๗

LIRT

มาตรา ๓๕ ให้ยกเลิกวิภาษวิธีศัพท์คำว่า “สถานการค้า” “การค้า” “รายรับ” และ “ผู้ประกอบการค้า” ในมาตรา ๑๘ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๕๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นต้นตามลำดับ

“สถานการค้า” หมายความว่า สถานที่หรือยานพาหนะซึ่งผู้ประกอบการค้าใช้ประกอบหรือดำเนินการค้า ไม่ว่าจะใช้เป็นการประจำหรือชั่วคราว ทั้งนี้ให้ความหมายรวมถึงสถานที่หรือยานพาหนะซึ่งใช้เป็นที่พักหรือเก็บสินค้าด้วย เว้นแต่รถหรือเรือซึ่งไม่ต้องจดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการขนและยานพาหนะอื่น ซึ่งเคลื่อนที่ด้วยกำลังคนหรือสัตว์

ในกรณีผู้ประกอบการค้า (ผู้ประกอบการค้าโดย) ไม่มีสถานการค้าตามความในวรรคก่อน ให้ถือว่า (เคหะ) ที่อยู่อาศัยของผู้ประกอบการค้านั้นเป็นสถานการค้า ถ้าผู้ประกอบการค้า (เคหะ) ที่อยู่อาศัยหลายแห่ง จะเลือกเอา (เคหะ) ที่อยู่อาศัย (แต่เพียง) แห่งใด (แห่งหนึ่ง) เป็นสถานการค้าก็ได้

“การค้า” หมายความว่า การประกอบหรือดำเนินการอันเกี่ยวกับธุรกิจ การพาณิชย์ การเกษตร การอุตสาหกรรม การขนส่ง หรือการอาชีพตามประเภทที่กำหนดไว้ในบัญชีรายการค้าท้ายหมวดนี้ ทั้งนี้ ให้อรรถนัยการดำเนินการซึ่งบัญญัติไว้ในมาตรา ๕๐ ทวิ หรือมาตรา ๖๐ ทวิ ด้วย

“รายรับ” หมายความว่า เงิน (ทรัพย์สิน) หรือค่าบริการ (ประโยชน์อันใดซึ่งอาจคิดคำนวณได้เป็นเงิน) ทุกชนิดที่ได้รับชำระ (แต่ก่อนหรือภายหลัง) จากการค้าหรือที่เกี่ยวข้องในทางการค้า ไม่ว่า (จะ) ได้รับชำระ) ในหรือนอกประเทศไทย (ตาม) เนื่องจากการประกอบหรือดำเนินการค้า เงินหรือค่าบริการในต้น ให้ความหมายรวมถึงทรัพย์สินหรือประโยชน์อย่างอื่นที่ได้รับ ซึ่งอาจคิดคำนวณได้เป็นเงิน

ราคาสินค้าที่ส่งไปตาม (ความใน) มาตรา ๕๐ ทวิ หรือมาตรา ๖๐ ทวิ ถือเป็นรายรับและให้ถือว่าได้รับในวันครบ (หกสัปดาห์) เก้าสิบวันนับแต่วัน (ใด) ที่ส่งออกไป

“ผู้ประกอบการค้า” หมายความว่าบุคคลธรรมดา คณะบุคคล นิติบุคคล หรือองค์การใดๆ ที่ประกอบหรือดำเนินการค้าในประเทศไทย ทั้งนี้ให้หมายความรวมถึงผู้ทำการแทนด้วย

ผู้อยู่ในต่างประเทศที่มีสาขา (หรือตัวแทน) ในประเทศไทย ถ้าได้ (ดำเนินการค้า) ที่ติดต่อ (ตรง) กับบุคคลในประเทศไทยในการประกอบหรือดำเนินการค้า ซึ่งเป็นปกติธุระของสาขาในประเทศไทย หรืออยู่ในวิสัยของสาขาในประเทศไทยที่ติดต่อแทนได้ แม้การติดต่อนั้นจะมีได้ผ่านสาขา (หรือตัวแทน) ของตนในประเทศไทย (หรือไม่) ก็ตาม ให้ถือว่าผู้อยู่ในต่างประเทศนั้นเป็นผู้ประกอบการค้า (และ) ในประเทศไทย โดยมีสาขา (หรือตัวแทนของผู้อยู่ในต่างประเทศนั้น) ดังกล่าวเป็นผู้ทำการแทน

เพื่อประโยชน์แห่งวรรคก่อน การมีสาขาในประเทศไทย ให้หมายความถึงการที่ผู้อยู่ในต่างประเทศมีสถานการค้าอยู่ในประเทศไทย หรือส่งบุคคลจากต่างประเทศเข้ามาในประเทศไทยเพื่อให้ประกอบหรือดำเนินการค้าแทนตน หรือมีลูกจ้างหรือตัวแทนในประเทศไทยในการประกอบหรือดำเนินการค้าของตน

ผู้ทำการเป็นเพียงนายหน้าและไม่มีลักษณะเป็นสาขาทามวรรคก่อน แม้ได้ทำการแทนผู้ประกอบการค้าเฉพาะเพื่อให้จัดทำเช่นนายหน้าสำเร็จล่วงไป ก็มิได้รบประโยชน์อื่นใดนอกจากค่าเช่าเห็นจากธรรมเนียมในทางการค้า ก็มิให้ถือเป็นผู้ทำการแทน”

มาตรา ๓๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งประมวลรัษฎากร ที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๕๖ และให้ใช้ความต่อไปในแทน

“มาตรา ๑๕ ให้ผู้ประกอบการค้ามีหน้าที่เสียภาษีการค้าและปฏิบัติตามบัญชีบัญชีในหมวดนี้”

(มาตรา ๓๗ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๘๐ แห่งประมวล
รษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน)

“(๒) กิจการค้าในบริเวณงานทางศนเป็นครั้งคราว หรือกิจการค้าใน
สถานการค้าซึ่งมีผู้ประกอบการค้ามีสถานการค้าแห่งเดียว และสถานการค้านั้นมีค่า
รายปีไม่ถึง ๒๕๐ บาท”)

มาตรา ๓๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๑ แห่งประมวลรษฎากร ซึ่งได้
แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ.
๒๕๕๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘๑ ให้ผู้ประกอบการค้ายื่นคำขอจดทะเบียนการค้าตามแบบที่
อธิบดีกำหนดภายในสามสิบวันนับแต่วันใช้บังคับขยัตยบัญญัติในหมวดนี้ หรือวันเริ่ม
ประกอบการค้า แล้วแต่กรณี

การยื่นคำขอความในวรรคก่อน ถ้า (๑) ผู้ประกอบการค้า (หรือ)
มีสถานการค้าอยู่ในเขตจังหวัดพระนครหรือจังหวัดธนบุรี ให้ยื่นต่ออธิบดี ถ้า (๒) ประ
ผู้ประกอบการค้าหรือมีสถานการค้า) อยู่ในเขตจังหวัดอื่น ให้ยื่นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด
ถ้าผู้ประกอบการค้ามีสถานการค้าหลายแห่ง ให้แยกยื่นคำขอเป็นราย
สถานการค้า (โดยสถานการค้าทั้งอยู่ในเขตใดไทยนในเขตนั้น)
คำขอซึ่งขงยื่นต่ออธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดดังกล่าวมาแล้ว ถ้าได้ยื่น
ขอการชำระค่าของที่ (๒) (โดยผู้ประกอบการค้าหรือมี) สถานการค้าทั้งอยู่ (แล้วแต่
กรณี) ก็ให้ถือว่าไทยนแล้ว”

มาตรา ๓๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๑ ทวิ แห่งประมวลรษฎากร ซึ่งได้
แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ.
๒๕๕๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘๑ ทวิ เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษี เจ้าพนักงานประเมินมี
อำนาจประเมินค่ารายปี ของสถานการค้าใดๆ ก็ได้
การประเมินค่ารายปีตามมาตรานี้ จะอุทธรณ์การประเมินก็ได้ ทั้งนี้ให้น่า
บัญญัติว่าด้วยการอุทธรณ์ตามส่วน ๒ หมวด ๒ ลักษณะ ๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๕๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๑ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๕๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๑ ทวิ เมื่อผู้ประกอบการค้าได้ยื่นคำขอจดทะเบียนการค้าตาม (ความใน) มาตรา ๔๑ แล้ว ให้อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี ออกใบทะเบียนการค้าให้ (และ) ในกรณีที่มีสถานการค้าหลายแห่ง ให้ออกใบทะเบียนการค้า แยกเป็นรายสถานการค้า”

มาตรา ๕๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๕๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๒ ผู้ใดประกอบหรือดำเนินการค้าโดยไม่ได้นำคำขอจดทะเบียนการค้าตาม (ความใน) มาตรา ๕๑ (ให้) ชำระค่าธรรมเนียมเสียเงินเพิ่มอีก ๒ เท่า (ของ) จำนวนเงินภาษีการค้า (ที่ของเสีย) เงินเพิ่มให้ด้อยเงินภาษีการค้า”

มาตรา ๕๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๔ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๕๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๔ ให้ผู้ประกอบการค้าเสียภาษีการค้าเป็นรายเดือนตามประเภทการค้าและเกณฑ์การจัดเก็บที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราภาษีการค้าท้ายหมวดนี้ เว้นแต่ในเดือนใดมีซองเงินที่ของค่านวนเพื่อเสียภาษีไม่ถึง ๑,๒๐๐ บาท ให้ได้รับยกเว้นภาษีการค้าสำหรับเดือนนั้น”

มาตรา ๕๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๖ ทวิ (และ) มาตรา ๕๖ ทวิ และ มาตรา ๕๖ จีควา แห่งประมวลรัษฎากรตามลำดับ

“มาตรา ๕๖ ทวิ เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษี เมื่ออธิบดี โดยอนุมัติรัฐมนตรีเห็นเป็นการสมควร จะสั่ง) ให้การจัดเก็บภาษีอากรเป็นไปโดยสะดวกและยุติธรรม จะตราพระราชกฤษฎีกากำหนดที่ตั้งต่อไปนี้ก็ได้

LIRT

(๑) ให้ผู้ประกอบการค้าที่เป็น(ตัวแทนค้าต่าง)ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้ขายส่งชำระภาษีการค้าล่วงหน้าสำหรับสินค้าอย่าง(ใดๆ แทนตัวการหรือ)แทนผู้ประกอบการค้าที่รับสินค้าไปจำหน่าย(ก็ได้)

(๒) ให้ผู้ประกอบการค้าที่เป็นผู้ส่งออกชำระภาษีการค้าสำหรับสินค้าอย่าง(ใดๆ)ที่ส่งออกไปจำหน่ายนั้น) แทน(ผู้ผลิตหรือ)ผู้ทขายสินค้า(ก็ได้)แก่คน

(ในกรณีของผู้ประกอบการค้าเป็นตัวแทนค้าต่าง ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้ขายส่ง) ยื่นคำร้องต่ออธิบดีขอชำระภาษีการค้าแทนดังกล่าวใน (๑) ก็ได้ หรือในกรณีของผู้ประกอบการค้าเป็นผู้ส่งออก ไทยยื่นคำร้องต่ออธิบดีขอชำระภาษีการค้าแทนบุคคลต่าง ๆ ดังกล่าวใน (๒) ก็ได้ เมื่ออธิบดีพิจารณาเห็นสมควรแล้วจะสั่งอนุญาตก็ได้)

(ในกรณีที่ยกข้อใดส่งการหรือสั่งอนุญาตดังกล่าวแล้ว ผู้ประกอบการค้าจะยื่นนำภาษีการค้าไปชำระที่อำเภอท้องที่ภายในวันที่ ๑๕ ของเดือนถัดไปจากเดือนที่ขายสินค้าไปจำหน่ายหรือส่งสินค้าไปจำหน่ายในต่างประเทศ และให้ถือว่าผู้ประกอบการค้าที่ยกข้อใดส่งการหรือสั่งอนุญาตดังกล่าว เป็นผู้นำชำระภาษีการค้าตามรวมในหมวดนี้)

เมื่อใดที่ตราพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวแล้ว ให้ผู้ประกอบการค้าที่เป็นผู้ผลิต ผู้นำเข้าหรือผู้ขายส่งซึ่งสินค้าที่ระบุในพระราชกฤษฎีกา ชำระภาษีการค้าสำหรับสินค้านั้น ๆ ที่อำเภอท้องที่ภายในวันที่ ๑๕ ของเดือนถัดไปจากเดือนที่ใดส่งมอบสินค้าแก่ผู้ประกอบการค้าที่รับสินค้าไปจำหน่าย ส่วนผู้ประกอบการค้าที่เป็นผู้ส่งออก ให้ชำระภาษีการค้าภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๘๕

มาตรา ๘๖ กรณี ผู้ประกอบการค้าที่เป็นผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้ขายส่ง หากประสงค์จะชำระภาษีการค้าล่วงหน้าแทนผู้ประกอบการค้าที่รับสินค้าไป(ได้)จำหน่ายสินค้าให้กับผู้ใด ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า ได้จำหน่ายให้ผู้ประกอบการค้า)ก็ได้ ผู้ประกอบ

การค้ำประกันเงินฝาก หากประสงค์จะชำระภายใต้การค้ำประกันผู้ขายสินค้าแก่คนกัก
โทษในคดีอาชญากรรมหรือคดีอาชญากรรมที่มิใช่คดีอาชญากรรมที่ร้ายแรงนั้นก็ได้
เมื่ออธิบดีได้ส่งอนุญาตแล้ว ให้นำความในวรรคท้ายแห่งมาตรา ๘๖ ทวิ มาใช้บังคับ
มาตรา ๘๖ จีว่า ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้ขายส่ง จำหน่ายสินค้าแก่
ผู้ใด ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า ได้ขายให้แก่ผู้ประกอบการค้า”

มาตรา ๘๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๘๗ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร
“มาตรา ๘๗ ทวิ ผู้ประกอบการค้าที่ต้องเสียภาษีการค้าเป็นรายย่อยตาม
ที่กำหนดในกฎกระทรวง อาจเสียภาษีการค้า เป็นการเหมาเป็นพวกๆได้ เมื่อคณะ
กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งขึ้นพิจารณาเห็นชอบ และได้รับอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้
ที่ได้รับมอบหมายแล้ว

ผู้ต้องเสียภาษีตามมาตรานี้ จะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขและวิธีการที่กำหนด
ในกฎกระทรวง”

มาตรา ๘๕ ทวิ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๕ แห่งประมวลรัษฎากร
ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐)

พ.ศ. ๒๕๕๖

มาตรา ๘๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๐ แห่งประมวลรัษฎากร
ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐)
พ.ศ. ๒๕๕๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘๐ ผู้ใด (ผ่าน) ไม่ยื่นคำขอจดทะเบียนการค้าตามมาตรา ๘๕
มีความผิดซึ่งระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท”

มาตรา ๘๖ ให้ยกเลิกความใน (๑) และ (๒) ของมาตรา ๑๐๕ แห่ง
ประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล
รัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๕๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทนตามลำดับ

LIRT

“(๑) การรับเงินหรือรับชำระราคาจากการค้า(หรือที่เกี่ยวเนื่องในทางการค้า) ประเภทต่าง ๆ ของสถานการค้าที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนการค้าตาม (ความใน)มาตรา ๘๑ ซึ่งรวมเงินหรือราคาที่ต้องชำระครั้งหนึ่งครั้งไม่เกิน ๑๐ บาทขึ้นไป

(๒) การให้เช่าหรือทรัพย์สิน การขายหรือการรับจ้างทำของ ที่ไม่ต้องจดทะเบียนการค้าตามมาตรา ๘๑ ซึ่งรวมเงินหรือราคาที่ต้องชำระครั้งหนึ่งครั้งไม่เกิน ๑๐๐ บาทขึ้นไป”

มาตรา ๘๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐๕ ทวิ ในการออกใบรับ ให้มีหน้าที่ออกใบรับตาม(ความใน) มาตรา ๑๐๕ (๑) ทำตนหรือส่งผู้อื่นไปรับ และ เก็บคืนหรือส่งคืนใบรับเช่น ภายในระยะเวลาไม่น้อยกว่าห้าวันนับแต่วันออกใบรับ

เว้นแต่จะมีหลักฐานพิสูจน์ได้เป็นอย่างอื่น ถ้าปรากฏว่าการรับเงินหรือรับชำระราคาตาม (ความใน) มาตรา ๑๐๕ (๑) ไม่มีตนหรือส่งคืนใบรับ ถือว่าไม่ได้คืนใบรับ

ใบรับและต้นฉบับ หรือสำเนาใบรับตาม(ความใน)วรรค(๑)แรก อย่าง ใดต้องมีตัวเลขไทยหรืออารบิกและอักษรไทยให้ปรากฏข้อความต่อไปนี้

- (๑) (หมาย) เลขที่ทะเบียนการค้าตามประมวลรัษฎากรของผู้ออกใบรับ
- (๒) ชื่อหรือชื่อของผู้ออกใบรับ
- (๓) เลขลำดับของเล่มและของใบรับ (โดยถ้าขึ้นบัญชีใหม่ให้คงต้นด้วย เลขใหม่ทุกครั้ง)
- (๔) วันเดือนปีออกใบรับ

(๕) จำนวนเงินที่รับ

(๖) ชนิด ข้อ จำนวนและราคาสินค้า ในกรณีการขายสินค้าเฉพาะ ชนิดที่มูลค่าคงแต่ ๒๐ บาทขึ้นไป

ในกรณีผลิต ผู้นำเข้าหรือผู้ขายส่ง (เป็นผู้มีหน้าที่ออกใบรับตามความในมาตรา ๑๐๕ (๑)) ขายสินค้าแก่ผู้ประกอบการค้าที่ค้าการค้าสินค้าประเภทเดียวกับสินค้าที่ขายนั้น ให้แสดงชื่อหรือชื่อ และที่อยู่ของผู้ซื้อ (ผู้เช่าซื้อ ผู้จ่ายเงินหรือผู้ชำระราคา) พร้อมด้วยเลขที่ทะเบียนการค้าตามประมวลรัษฎากร (ของบุคคล เช่นว่านั้น แล้วแต่กรณี) ไว้ในใบรับที่ออกตามมาตรา ๑๐๕ (๑) ด้วยทุกราวที่ได้รับชำระเงินหรือรับชำระราคา (ไม่ว่าจะเป็นจำนวนเท่าใด เว้นแต่กรณีการขายปลีกที่ได้รับชำระราคาครึ่งหนึ่งไม่เกินสามร้อยบาท) ข้อความในใบรับเช่นว่านี้ ถ้าทำเป็นภาษาต่างประเทศให้มีภาษาไทยกำกับ”

(มาตรา ๔๘ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๑๑๔ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๕๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน)

((๑) มิได้มีการออกใบรับในกรณีที่ค้าง ออกตามความในมาตรา ๑๐๕ หรือมาตรา ๑๐๖ และหรือมิได้เสียอากรเป็นตัวแทนตามข้อ ๒๕ (๑) แห่งกฎกระทรวงออกประกาศแสดง)

(ก) ถ้าปรากฏจำนวนครั้งที่มิได้ออกใบรับ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่อำนาจเรียกเก็บเงินอากรเป็นรายครั้งจากจำนวนเงินที่ไม่ได้ออกใบรับในอัตราทุก ๒๐ บาท หรือเศษของ ๒๐ บาทต่อค่าอากร ๑๐ สตางค์ และเงินเพิ่มอากรอีกเป็นจำนวน ๖ เท่าของเงินอากร หรือเป็นเงิน ๒๕ บาท แล้วแต่อย่างใดระมากกว่า)

(ข) ถ้าไม่ปรากฏจำนวนครั้งที่มิได้ออกใบรับ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่อำนาจเรียกเก็บเงินอากรจากจำนวนเงินทั้งสิ้นที่ไม่ได้ออกใบรับ และเงินเพิ่มอากรอีกตามอัตราเช่นเดียวกับ (ก)”))

มาตรา ๔๘ ทวิ ให้ยกเลิกความในวรรคท้ายของมาตรา ๑๑๕ แห่ง
ประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล
รัษฎากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๕๗

(มาตรา ๔๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๑๕ ทวิ แห่งประมวล
รัษฎากร)

“มาตรา ๑๑๕ ทวิ ผู้หน้าที่ต้องออกใบรับทันทีตามความในมาตรา ๑๐๕
หรือมาตรา ๑๐๖ แต่ไม่ได้ออกใบรับในทันทีที่ควรออก ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ
เรียกเก็บเงินอากรและเงินเพิ่มอากรเช่นเดียวกับที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๑๕ (๑)
โดยถือเสมือนว่ามีได้ออกใบรับ”)

มาตรา ๕๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๕ แห่งประมวลรัษฎากร และ
ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑๕ เงินอากรและเงินเพิ่มอากรที่กล่าวในมาตรา ๑๑๓ และ
มาตรา ๑๑๔ นั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการเรียกเก็บจากผู้หน้าที่เสียอากรก่อน
ถ้าไม่ได้เงินจากผู้หน้าที่เสียอากร จึงให้ทำการเรียกเก็บจากผู้ตรงตราสารหรือผู้ถือ
ตราสารประโยชน์แห่งตราสารนั้น

(การ) ผู้ถูกเรียกเก็บเงินอากรและเงินเพิ่มอากรตามความในวรรคก่อน จะ
อุทธรณ์คำสั่งก็ได้ ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการอุทธรณ์ตามส่วน ๒ หมวด ๒
กฤษฎีกา มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๕๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๔ แห่งประมวลรัษฎากรและ
ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๒๔ ผู้ใดมีหน้าที่เสียอากร หรือชื้อข้าวสาคูไม่มี เพ็ญผลหรือ
ผู้ใดไม่เสียอากร หรือไม่ชื้อข้าวสาคูไม่มี ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท ”

มาตรา ๕๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๖ แห่งประมวลรัษฎากรและ
ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๒๖ ผู้ใดจงใจลงวันเดือนปีที่ชื้อข้าวสาคูไม่มีเป็นเท็จ ต้อง
ระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ ”

มาตรา ๕๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๗ แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๕๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๒๗ ผู้ใดไม่ทำหรือไม่ปฏิบัติตาม(ความใน)มาตรา ๑๐๕ หรือหรือไม่ออกใบรับให้ในทันทีที่ถูกเรียกหรือขังตาม(ความใน)มาตรา ๑๐๖ หรือออกใบรับซึ่งไม่มีคแสตมป์ตามจำนวนอากรที่ต้องเสีย ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท”

มาตรา ๕๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๒๗ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร

“มาตรา ๑๒๗ ทวิ ผู้ใดโดยตนเอง (โดยสมยอม)หรือโดยสมคบกับผู้อื่นทำให้ไม่มีคแสตมป์ออกใบรับ หรือไม่ออกใบรับให้ในทันทีที่รับเงินหรือรับชำระราคาตาม (ความใน) มาตรา ๑๐๕ หรือออกใบรับเป็นจำนวนเงินน้อยกว่าที่รับเงินหรือรับชำระราคาจริง ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน(หนึ่งพัน)ห้าร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือทั้งปรับทั้งจำ”

มาตรา ๕๕ ให้ยกเลิกความใน(ข้อ) (๑) และ (๒) ของ ๒๘ แห่งบัญชีอัตราอากรแสตมป์ท้ายหมวด ๖ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๕๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ลักษณะแห่งตราสาร	ค่าอากรแสตมป์	ผลของเสียอากร	ผลของชกษาแสตมป์
(ข้อ) ๒๘. <u>ใบรับ</u> “(๑) การรับเงินหรือรับชำระราคาจากการค้าประเภทต่างๆ ของสถานการค้าที่ผู้ประกอบการค้าต้องจดทะเบียนการค้าตาม (ความใน) มาตรา ๘๑ (ไม่ว่าจะอยู่			

ลักษณะแห่งตราสาร	ค่าอากร แสตมป์	ผู้ทวงเสีย อากร	ผู้ทวงดูที่มา แสตมป์
<p>ในบังคับ) <u>รวมทั้งที่ไม่ต้องออกใบรับค้ำ</u> <u>มาตรา ๑๐๕ (๑) (หรือไม่ก็ตาม) ด้วย</u></p> <p><u>ชอ</u> (การรับเงินหรือรับชำระราคา <u>รวมทั้ง) รายเดือน</u> <u>ร้อยละ</u></p> <p>(๒) จากกิจการอื่น</p> <p>ก. สำหรับมูลค่าตั้งแต่ ๑๐ บาท แต่ไม่เกิน ๒๐ บาท</p> <p>ข. สำหรับมูลค่าเกินกว่า ๒๐ บาท ทุก ๑๐ บาท หรือเศษของ ๒๐ บาท</p> <p>ตามเหตุ ค่าอากรตาม (๑) ให้เสียเป็น ด้วเงินแทนการยึดแสตมป์ ตามเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดี กำหนดโดยอนุบัญญัติ”</p>	<p>๑ - ๕</p> <p>๑๐ สตางค์</p> <p>๑๐ สตางค์</p>	<p>ผู้รับเงินหรือ รับชำระราคา</p> <p>ผู้ช้อกใบรับ</p> <p>ผู้ช้อกใบรับ</p>	<p>ผู้ช้อกใบรับ</p> <p>ผู้ช้อกใบรับ</p>

มาตรา ๕๖ ให้ยกเลิกความใน ฎ. ของช้อยกเว้นไม่ทวงเสียอากรตาม ๒๔
 แห่งบัญญัติตราอากรแสตมป์ท้ายหมวด ๖ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไข
 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๕๖
 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

LIRT

“ฎ. โยรบซึ่งผู้ประกอบการเกษตรขอให้ในการจำหน่ายปลา สัตว์ ใช้น้ำมันยาง หวาย ครั่ง ชาวเปลือก ผัก ผลไม้ ขอบ ป้อ หอม กระเทียม ถั่ว ข้าวโพก และพืชไร่อย่างอื่นอันเกิดจากเกษตรกรรมของตน”

มาตรา ๕๖ ให้ยกเลิกความใน ข. ของข้อยกเว้นไม่ต้องเสียอากรตาม ๒๕ แห่งบัญชีอัตราอากรแสตมป์ท้ายหมวด ๖ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๕๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข. แยกพิมพ์ซึ่งรัฐบาลขอรับให้กรอกเพื่อความรู้อของรัฐบาลโดยผู้กรอกไม่มีความผูกพันตามกฎหมายที่จะพึงต้องปฏิบัติ และแยกแสดงรายการเงินได้พึงประเมินตามประมวลรัษฎากร”

มาตรา ๕๘ ให้ยกเลิกวิเคราะหาคำว่า “ค่ากู” ในมาตรา ๑๓๐ แห่งประมวลรัษฎากรและให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

““ค่ากู” หมายถึงความว่า เงินที่ผู้ขายเป็นค่าที่รวมตลอดถึงค่าอย่างอื่นที่เสียให้แก่เจ้าของ”

มาตรา ๕๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓๓ แห่งประมวลรัษฎากรและให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓๓ ให้เจ้าของเงินฝากธนาคาร และให้ธนาคารหักเงินหรือหักให้ผู้อื่นหักเงินตามปกติก่อนมอบตัวให้ฝากหรือฝากไป

ทุกที่ไม่เสียค่าดอกเบี้ย ให้ฝากหรือฝากเป็นเงินฝากธนาคาร และให้เจ้าของฝากหรือหักให้ผู้อื่นหักเงินตามปกติก่อนมอบตัวให้ฝาก”

มาตรา ๖๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๓๘ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร

“มาตรา ๑๓๘ ทวิ ถ้ามีใบหักเงินตาม (ความใน) มาตรา ๑๓๓ หรือมีใบหักค่าตาม (ความใน) มาตรา ๑๓๘ ให้เจ้าของมีหน้าที่รับผิดชอบเงินเพิ่มเป็นจำนวน ๒ เท่าของอากรที่ต้องเสีย หรือเป็นเงิน ๒๕ บาท แล้วแต่อย่างใดจะมากกว่า เงินเพิ่มตาม (ความใน) มาตรา ๑๓๘ ให้ชำระเป็นเงินภายในสามวันนับแต่วันได้รับคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ เงินเพิ่มให้ถือเป็นเงินอากร”

มาตรา ๖๐ ทวิ ให้ยกเลิกความในวรรคท้ายของมาตรา ๑๔๐ ทวิ แห่ง
ประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล
รัษฎากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๖๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่ง
ได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕)
พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๒ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติมาตรา ๑๓๓ มาตรา ๑๓๕ มาตรา
๑๓๘ หรือมาตรา ๑๔๐ ทวิ หรือโดยวิธีอื่นแล้วไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงาน
เจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติตามหน้าที่ หรือโดยรู้อยู่แล้วหรือโดยจงใจไม่ปฏิบัติตาม
หมายของพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งออกตามมาตรา ๑๔๐ หรือไม่ยอมตอบคำถามของ
พนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อซักถาม ทั้งระวางโทษปรับไม่เกิน (หนึ่งพัน) ห้าร้อยบาท
หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ”

มาตรา ๖๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๓ แห่งประมวลรัษฎากร และ
ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๓ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติมาตรา ๑๓๖ มาตรา ๑๓๗ มาตรา
๑๓๘ หรือไม่ปฏิบัติตามวิธีการทอสอบคำถามมาตรา ๑๔๑ มีความผิดต้อง
ระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท”

มาตรา ๖๓ ให้ยกเลิก (ความใน ๓ ของ) ข้อ ๑๑ วรรค ๑ ของ
กฎหมายว่าด้วยระเบียบวิธีปฏิบัติราชการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราช
บัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๔ และให้ใช้ความ
ต่อไปนี้แทน

“บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม

- ๑. ภาพยนต์ ให้เก็บค่าธรรมเนียมละ ๕๐ ของค่า
- ๒. ค่าเช่าที่สาธารณะหรือที่ดินของรัฐ ให้เก็บค่าธรรมเนียมละ ๑๐ ของ

๓. มหรสพอย่างอื่นให้เก็บอากรร้อยละ ๒๐ ของค่าดู ถ้าเป็นกีฬาตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ให้เก็บอากรร้อยละ ๑๕ ของค่าดู

๔. ถ้าเป็นมหรสพผสม ให้เก็บอากรในอัตราสูง

๕. ตั๋วไม่เสียค่าดู ให้เก็บอากรตามราคาขึ้นต่อเป็นรายครึ่งและรายบุคคล

ที่เขาก

๖. การคำนวณอากร ถ้าเอาอาหารมีเสียน้ำกว่าห้าสทังค์ให้ยกตั้ง

๗. บัตรทางราชการที่ออกให้เข้ากโดยไม่ต้องเสียค่าดูและตั๋วที่มีค่าดูไม่

เกินห้าสิบสทังค์ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียอากร

มาตรา ๖๔ ให้ยกเลิกความใน (๗) ของมาตรา ๑๕๐ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๗) ที่ดินทางรถไฟ การประปา การไฟฟ้า ท่าเรือของรัฐ หรือที่ดินซึ่งใช้ต่อเนื่องกับโรงงานที่ของเสียภายในและที่คนอยู่แล้ว”

มาตรา ๖๕ ให้(เพิ่ม)ยกเลิกความ(ต่อไปนี้เห็น)ในมาตรา ๑๖๗ (ตรี) ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม

ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(มาตรา ๑๖๗ ตรี) เพงประโยชน์ในการจัดเก็บภาษี เมื่ออธิบดีโดยอนุมัติรัฐมนตรีเห็นเป็นการสมควร จะสั่งให้ผู้ค้าโภคภัณฑ์ ซึ่งเป็นผู้ผลิตหรือผู้นำเข้า ข้าราชการการชอโภคภัณฑ์สำหรับโภคภัณฑ์ประเภทใดๆ แทนผู้ค้าโภคภัณฑ์คนสุดท้ายก็ได้

ในกรณีผู้ค้าโภคภัณฑ์ซึ่งเป็นผู้ผลิตหรือผู้นำเข้า ได้ยื่นคำร้องต่ออธิบดีขอข้าราชการการชอโภคภัณฑ์สำหรับโภคภัณฑ์ประเภทใดๆ แทนผู้ค้าโภคภัณฑ์คนสุดท้าย เมื่ออธิบดีพิจารณาเห็นสมควรแล้ว จะสั่งอนุญาตก็ได้

ในกรณีที่อธิบดีได้สั่งการหรือสั่งอนุญาตดังกล่าวแล้ว ผู้ค้าโภคภัณฑ์จะขอนำข้าราชการชอโภคภัณฑ์ไปชำระค่าธรรมเนียมภายในวันที่ ๑๐ ของเดือน

ดัดไปจากเงื่อนไขที่กำหนดไป และให้ถือว่าผู้ค้าโภคภัณฑ์ที่อธิบดีได้สั่งการ หรือสั่งอนุญาตดังกล่าว เป็นผู้มีหน้าที่ชำระภาษีการซื้อ โภคภัณฑ์ ตาม ความใน ลักษณะ

โภคภัณฑ์ประเภทที่อธิบดีได้สั่งการ หรือสั่งอนุญาตให้มีการชำระภาษีการซื้อ โภคภัณฑ์ดังกล่าวแล้วได้ให้ผู้ค้าโภคภัณฑ์ซึ่งเป็นผู้ซื้อคนต่อ ๆ ไป ได้รับยกเว้น ไม่ต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติในลักษณะอื่น

“ มาตรา ๑๖๗ ทวิ เพื่อให้การจึกเก็บภาษีอากรเป็นไปโดยสะดวกและ รวดเร็ว จะตราพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้ค้าโภคภัณฑ์ที่เป็นผู้ผลิต หรือผู้นำเข้า ชำระภาษีการซื้อ โภคภัณฑ์ล่วงหน้าสำหรับ โภคภัณฑ์บางประเภท แทนผู้ค้าโภคภัณฑ์ ผู้มีหน้าที่ชำระภาษีการซื้อ โภคภัณฑ์ก็ได้

เมื่อให้ตราพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวแล้ว ให้ผู้ค้าโภคภัณฑ์ที่เป็นผู้ผลิต หรือผู้นำเข้า ซึ่ง โภคภัณฑ์ประเภทที่ระบุในพระราชกฤษฎีกาชำระภาษีการซื้อ โภคภัณฑ์ สำหรับ โภคภัณฑ์นั้นๆ ภายในวันที่ ๑๐ ของเดือนถัดไปจากเดือนที่กำหนดให้ ไม่ชำระภายในกำหนดเช่นว่านี้ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๖๕ มาใช้บังคับ

โภคภัณฑ์ที่มิได้มีการชำระภาษีการซื้อ โภคภัณฑ์ล่วงหน้าแทนกัน ดังกล่าว แล้ว ให้ผู้ค้าโภคภัณฑ์ที่เป็นผู้ซื้อคนต่อ ๆ ไป ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติ ในลักษณะอื่น

มาตรา ๑๖๕ ทวิ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๖๗ ทวิ แห่งประมวล ฎีกา

“ มาตรา ๑๖๗ ทวิ ผู้ค้าโภคภัณฑ์ที่เป็นผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้ขายส่ง โภคภัณฑ์ประเภทที่มิได้มีพระราชกฤษฎีกาไว้ตาม มาตรา ๑๖๗ ทวิ หาก ผู้ส่งชำระภาษีการซื้อ โภคภัณฑ์สำหรับ โภคภัณฑ์นั้น ๆ ล่วงหน้าแทนผู้ค้า

โลกภคินท์ ผู้แทนที่ชำระภาษีการช้อโลกภคินท์ ให้ยื่นคำร้องขอช้ออียติ อียติไคเ
อนมทวิฐุมนทระสังอนญาคทวนค้ำรวงชอนนทไค เมอชอียติไคสังอนญาคแล้ว ให้
นำความในวรรคสองและวรรคสามแห่งมาตรา ๑๖๗ ทวิ มาใช้บังคับ”

มาตรา ๖๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๖๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร

“มาตรา ๑๖๕ ทวิ ผู้ช้อโลกภคินท์ (ที่ช้อจกทระเบียงทอเจ้าพนักงาน
ตามกฎหมายว่าด้วยการนจากผ้อน)ช้อ(โลกภคินทอนนชง) มีไคมีการเสยภาษีการช้อ
โลกภคินท์ผ่าก่อนเพราะเหตุไครับชกเว้นตามกฎหมาย ให้ช้อ (ในกรณีช่นน) ช้อระ
ภาษีการช้อโลกภคินท์ ไคช่นรายการตามแบบทอชอียติกำหนดช้ออ้าเออช่นเป็นภูมิ
ล้าเนาของผ้อช้อภายในเจ้ควันนชแคว้นช้อ”

มาตรา ๖๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๐ แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งไค
แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐)
พ.ศ. ๒๕๕๖ และให้ใช้ความต่อไปนแทน

“มาตรา ๑๕๐ ในการตรวจสอบของพนักงานเจ้าหน้าที่ ถ้าปรากฏว่าผ้อ
โลกภคินทมีโลกภคินทชากหรือเกินกว่าจำนวนทอสงไวในบัญชีทกำหนดให้ทาทาม(ความ
ใน)มาตรา ๑๕๕ ให้ล้อว่าโลกภคินทเฉพาะส่วนทชากหรือเกินจากบัญชีนเป็นโลก
ภคินททมีการช้อแล้วและยังมีไคเสยภาษี ในกรณีช่นนให้ผ้อโลกภคินทเสยภาษี
การช้อโลกภคินทจนครบ และเสยเงินเพิ่มอีก ๒ เท่าของเงินภาษีการช้อโลกภคินท
ภายในสยทวันนชแคว้น ไครับค่าสงของพนักงานเจ้าหน้าที่ เงินเพิ่มนให้ล้อเป็นเงิน
ภาษีการช้อโลกภคินท

โลกภคินทส่วนทเกินจากบัญชีความในวรรคก่อน ให้นำสงรับในบัญชี
ตาม(ความใน)มาตรา ๑๕๕ และถ้ามีการจำหน้จทอไป ให้เสยภาษีการช้อ
โลกภคินทตามขทบัญญัติในล้กษณะน”

มาตรา ๖๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๑ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่ง
ไคแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๑)
พ.ศ. ๒๕๕๖ และให้ใช้ความต่อไปนแทน

“ มาตรา ๑๕๑ ในการทบทวนของพนักงานเจ้าหน้าที่ ถ้าปรากฏว่าผู้ค้า
โภคภัณฑ์ไม่ชำระภาษีการช้อโภคภัณฑ์ หรือชำระไม่ครบถ้วน พนักงานเจ้าหน้าที่
มีอำนาจสั่งให้ผู้ค้าโภคภัณฑ์ชำระภาษีการช้อโภคภัณฑ์ครบ และสั่งให้ชำระเงิน
เพิ่มอีก ๒ เท่าของภาษีการช้อโภคภัณฑ์ที่ไม่ชำระหรือชขาด ภาษีการช้อโภคภัณฑ์
และเงินเพิ่มตามความในมาตรานี้ ให้ชำระภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันได้รับ
คำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ เงินเพิ่มให้ออเขียนภาษีการช้อโภคภัณฑ์ ”

มาตรา ๖๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๕๑ ทวิ

“ มาตรา ๑๕๑ ทวิ ผู้ค้าโภคภัณฑ์หรือผู้จำหน่ายภาษีการช้อโภคภัณฑ์
หรือกรณีคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่ง (ตามความในมาตรา ๑๕๐ หรือมาตรา
๑๕๑) เรียกเก็บภาษีและหรือภาษีและเงินเพิ่มภาษีการช้อโภคภัณฑ์ใด ทั้งนี้ ให้นำ
บทบัญญัติว่าด้วยการอุทธรณ์ตามส่วน ๒ หมวด ๒ ลักษณะ ๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ”

มาตรา ๖๕ ทวิ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๒ แห่งประมวลรัษฎากร

ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร ฉบับที่ ๑๐

พ.ศ. ๒๕๕๖

มาตรา ๖๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๓ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่ง

ได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร ฉบับที่ ๑๐

พ.ศ. ๒๕๕๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๑๕๓ ผู้ใดไม่ออกใบรับเงินค่าภาษีการช้อโภคภัณฑ์ (หรือไม่
ก็ดำเนินาแก้ไขไว้ตามความใน) มาตรา ๑๗๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท
หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ ”

มาตรา ๖๖ ทวิ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๕๓ ทวิ แห่งประมวล

รัษฎากร

“ มาตรา ๑๕๓ ทวิ ผู้ใดไม่ทำสำเนาหรือไม่เก็บสำเนาใบรับเงินค่าภาษีการ
ช้อโภคภัณฑ์ไว้ตามมาตรา ๑๗๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท ”

มาตรา ๗๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๕ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๕๖ และให้ใช้ความต่อไปในแทน

“มาตรา ๑๕๕ ผู้ใด

(๑) โดยรู้ก่อนแล้วหรือโดยจงใจ แจ้งข้อความเท็จ หรือให้ข้อมูลเท็จ หรือตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จ หรือนำพยานหลักฐานเท็จมาแสดง เพื่อหลีกเลี่ยงการเสียหรือชำระภาษีตามลักษณะ หรือ

(๒) โดยความเท็จ (โดยเจตนาละเลย) โดยฉ้อโกงหรืออุบาย หรือโดยวิธีการอื่นใดทำนองเดียวกัน หลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียหรือชำระภาษีตามลักษณะ

ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ (หนึ่งปี) สามเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองแสนบาท”

มาตรา ๗๑ ทวิ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๕๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร

“มาตรา ๑๕๕ ทวิ ผู้ใดโดยเจตนาละเลย ไม่ยื่นรายการทศของขนตามลักษณะเพื่อหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียหรือชำระภาษี ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ”

มาตรา ๗๒ บรรดาบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากร ที่ยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ ให้ยังคงใช้ได้ในการปฏิบัติเกี่ยวกับภาษอากรที่ค้างอยู่ หรือที่พึงชำระก่อนวันที่บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับ

ให้ถือว่าผู้ทศรถที่ไทยนไวแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับ ซึ่งยังมีใบคำนวณราคาและส่งไปยังศุลกากรแล้ว เป็นศุลกากรที่ไทยนต่อผู้อำนวยการศุลกากรตามประมวลรัษฎากรที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ

มาตรา ๗๒ ทวิ บทบัญญัติมาตรา ๓๔ ทวิ มาตรา ๔๔ ทวิ มาตรา ๔๘ ทวิ
มาตรา ๖๐ ทวิ และมาตรา ๖๘ ทวิ ไม่กระทบกระทั่งสิทธิบุคคลมิอยู่แล้วก่อนวันที่
พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับ

มาตรา ๗๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราช
บัญญัติฉบับนี้.

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่
(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
คณะกรรมการมีอะไรที่เพิ่มเติม
บ้างไหม

นายสุนทร หงสลดารมภ์
(ประธานกรรมการ) : ก่อนอื่นคณะ
กรรมการขอให้เติมคำซึ่งเข้าใจว่าคง
จะพิมพ์ตกไป คือหน้า ๑๗ มาตรา ๒๖
ข้อ (ก) บรรทัดท้ายของอัน ๑ คือ
๖) (ก) “ในกรณีเลิกสัญญา .....”
เติมคำว่า “ตาม” เท่านั้นเอง “ในกรณี
เลิกสัญญาตามกรณี .....” ควร
มีคำว่า “ตาม” ลงไปด้วย นอกจากนั้น
คณะกรรมการใครจะขอชี้แจงเพิ่มเติม
ได้เล็กน้อยเพื่อให้ท่านสมาชิกได้ทราบว่า
สำหรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีการ

อภิปรายกันมากพอสมควรในสภาร่าง
รัฐธรรมนูญในวาระแรกที่ได้เสนอเข้ามา
ซึ่งท่านสมาชิกหลายท่านก็คงจะจำได้
ก่อนอื่น กระผมอยากจะกราบเรียนว่า
ทางคณะกรรมการได้ทราบดีถึงความ
สำคัญของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
อันมาก แล้วก็ได้พยายามแก้ไขเพิ่มเติม
และพิจารณากันอย่างละเอียดถี่ถ้วน และ
ก็ตามที่ท่านสมาชิกได้สังเกตเห็นแล้ว
ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมที่ค่อนข้างกว้าง
ขวางตามที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้แถลง
รับรองไว้แก่สภาร่างรัฐธรรมนูญ กระผม
อยากจะกราบเรียนว่าตามที่ท่านเห็นว่า
ฝ่ายเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร หรือ
สภาร่างรัฐธรรมนูญได้ทราบดีถึงข้อสังเกตซึ่ง
เราได้นั่งประชุมกันถึง ๔๐ กว่าครั้ง
ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นประวัติการณ์ แล้วทาง
คณะกรรมการเองได้พยายามรักษา

และส่งเสริมประโยชน์ของสัตว์จะต้องสืบ
ภายใต้ตามประมวลรัษฎากรที่แก้ไขใหม่
อย่างดีที่สุดที่จะได้ เพราะฉะนั้นก็หวังว่า
ทางสภาร่างรัฐธรรมนูญจะได้พิจารณา
ผ่านร่างพระราชบัญญัติเพื่อให้แก้ไขเป็น
มรรทศฐาน สำหรับการแก้ไขกฎหมาย
สรรพากรต่อไปด้วย

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ: ขอ
ให้สมาชิกอ่าน

นายเจริญ บัณฑโร (ผู้ทำหน้าที่
เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ): ร่าง
พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล
รัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่ง
ร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำ
ปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ไม่มี
การแก้ไข มาตรา ๒ มีการแก้ไข มาตรา
๓ มีการแก้ไข มาตรา ๔ มีการแก้ไข
มาตรา ๕ ทวิ การรวมกิจการเพิ่มขึ้นใหม่
มาตรา ๕ ทวิ การรวมกิจการเพิ่มขึ้นใหม่
มาตรา ๕ จัตวา การรวมกิจการเพิ่มขึ้นใหม่
มาตรา ๕ มีการแก้ไข มาตรา ๖ มีการ
แก้ไข มาตรา ๗ มีการแก้ไข มาตรา
๘ มีการแก้ไข มาตรา ๙ มีการแก้ไข
มาตรา ๑๐ มีการแก้ไข มาตรา ๑๑

มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ ทวิ การรวมกิจการ
เพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๑๒ มีการแก้ไข
มาตรา ๑๓ มีการแก้ไข มาตรา ๑๔
มีการแก้ไข มาตรา ๑๕ มีการแก้ไข
มาตรา ๑๖ มีการแก้ไข มาตรา ๑๗
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๘ มีการแก้ไข
มาตรา ๑๘ ทวิ การรวมกิจการเพิ่มขึ้นใหม่
มาตรา ๑๙ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๐
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๑ มีการแก้ไข
มาตรา ๒๒ มีการแก้ไข มาตรา ๒๓
มีการแก้ไข มาตรา ๒๔ การรวมกิจการ
ที่ค้ำชกทั้งมาตรา มาตรา ๒๕ มีการ
แก้ไข มาตรา ๒๖ มีการแก้ไข มาตรา
๒๗ มาตรา ๒๘ การรวมกิจการที่ค้ำชก
ทั้งสองมาตรา มาตรา ๒๙ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๐ การรวมกิจการที่ค้ำชกทั้งมาตรา
มาตรา ๓๑ มีการแก้ไข มาตรา ๓๒
มีการแก้ไข มาตรา ๓๓ มีการแก้ไข
มาตรา ๓๔ มีการแก้ไข มาตรา ๓๔ ทวิ
การรวมกิจการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๓๕ มี
การแก้ไข มาตรา ๓๖ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๗ การรวมกิจการที่ค้ำชกทั้งมาตรา
มาตรา ๓๘ มีการแก้ไข มาตรา ๓๙
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๐ มีการแก้ไข
มาตรา ๔๑ มีการแก้ไข มาตรา ๔๒
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๓ มีการแก้ไข

มาตรา ๔๔ มีการแก้ไข มาตรา ๔๔ ทวิ
 วรรคมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๔๕
 มีการแก้ไข มาตรา ๔๖ มีการแก้ไข
 มาตรา ๔๗ มีการแก้ไข มาตรา ๔๘
 วรรคมาธิการที่ออกทั้งมาตรา มาตรา
 ๔๘ ทวิ วรรคมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา
 ๔๘ วรรคมาธิการที่ออกทั้งมาตรา
 มาตรา ๕๐ มีการแก้ไข มาตรา ๕๑
 ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๒ ไม่มีการแก้ไข
 มาตรา ๕๓ มีการแก้ไข มาตรา ๕๔
 มีการแก้ไข มาตรา ๕๕ มีการแก้ไข
 มาตรา ๕๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๗
 ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๘ ไม่มีการ
 แก้ไข มาตรา ๕๙ ไม่มีการแก้ไข มาตรา
 ๖๐ มีการแก้ไข มาตรา ๖๐ ทวิ วรรคมา
 ธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๖๑ มีการแก้ไข
 มาตรา ๖๒ มีการแก้ไข มาตรา ๖๓
 มีการแก้ไข มาตรา ๖๔ ไม่มีการแก้ไข
 มาตรา ๖๕ มีการแก้ไข มาตรา ๖๕ ทวิ
 วรรคมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๖๖
 มีการแก้ไข มาตรา ๖๗ มีการแก้ไข
 มาตรา ๖๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๙
 มีการแก้ไข มาตรา ๖๙ ทวิ วรรคมาธิการ
 เพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๗๐ มีการแก้ไข
 มาตรา ๗๐ ทวิ วรรคมาธิการ เพิ่มขึ้นใหม่

มาตรา ๗๑ มีการแก้ไข มาตรา ๗๑
 ทวิ วรรคมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๗๒
 มีการแก้ไข มาตรา ๗๒ ทวิ วรรคมาธิการ
 เพิ่มขึ้นใหม่ และ มาตรา ๗๓ ไม่มี
 การแก้ไข

(ไม่มีสมาชิกทั้งวง)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ:
 เสร็จการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้วต่อไป
 เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ข้าพเจ้าขอ
 มติที่ประชมว่าสมควรที่จะประกาศใช้ร่าง
 พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมายได้
 หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะประกาศ
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ใช้บังคับเป็น
 กฎหมายได้ ขอให้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ:
 ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้โปรดยกมือขึ้น
 (ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ:
 เป็นต้นว่ามติที่ประชมให้ประกาศใช้ร่าง
 พระราชบัญญัติฉบับนี้บังคับเป็นกฎหมายได้
 ต่อไป ระเียบวาระที่ ๒ ร่างพระ
 ราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
 (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี
 เป็นผู้เสนอ)

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ
ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่..) พ.ศ. ...

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนท้ายกฎหมายว่าด้วย
ระเบียบข้าราชการพลเรือน และให้มีบทบัญญัติว่าด้วยเงินสะสม

เหตุผล

เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนกำหนดอัตราเงินเดือน
ของข้าราชการไว้ตามสภาพที่ขึ้นอยู่กับสมมติฐานประกอบใช้กฎหมายนั้น ต่อมาสถานการณ์ทาง
การเงินเปลี่ยนแปลงไป เป็นเหตุให้รัฐบาลต้องจัดหาเงินเพิ่มพิเศษรวมเข้า
กับอัตราเงินเดือนซึ่งกำหนดโดยกฎหมาย ทำให้เป็นการไม่สะดวกแก่การบัญชี ควร
ปรับปรุงอัตราเงินเดือนเสียใหม่ให้ตรงตามความเป็นจริง และสมควรให้มีบทบัญญัติว่า
ด้วยเงินสะสมไว้ในพระราชบัญญัตินี้ด้วย.

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่..)

พ.ศ. ....

.....
.....
.....
.....
โดยที่เห็นควรสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน.
.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติฉบับนี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
พ.ศ. ๒๕๐๒ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน บัญชีหมายเลข ๑ และบัญชีหมายเลข ๒ ท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๕๗ และให้ใช้บัญชีท้ายพระราชบัญญัติฉบับนี้แทน

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคท้ายของมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๕๗

“เพื่อประโยชน์ในการชดเชยของข้าราชการพลเรือน คณะรัฐมนตรีจะจัดระเบียบและวิธีการให้กระทรวงการคลังหักเงินเดือนของข้าราชการพลเรือนไว้เป็นเงินสะสมและคิกกอกเก็บจากเงินสะสมนั้นให้ด้วยก็ได้ เงินสะสมและคิกกอกเก็บให้ชดเชยคืนเมื่อออกจากราชการ”

มาตรา ๕ ให้ปรับอัตราเงินเดือนของข้าราชการพลเรือนตามขั้น อัตราขั้น และขั้นหรือตำแหน่งที่ได้อยู่ในวันที่ประกาศพระราชบัญญัตินี้ในราชกิจจานุเบกษาให้ตรงกับขั้น อัตราขั้นและขั้นหรือตำแหน่ง ตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน บัญชีหมายเลข ๑ และบัญชีหมายเลข ๒ ท้ายพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๖ ข้าราชการพลเรือนชั้นตรีที่ได้รับเงินเดือนรวมกับเงินเพิ่มพิเศษตามกฎหมาย ก.พ. อยู่แล้วในวันที่ประกาศพระราชบัญญัตินี้ในราชกิจจานุเบกษาสูงกว่าอัตราเงินเดือนข้าราชการชั้นตรี ให้ข้าราชการพลเรือนชั้นตรีนั้นเช่นข้าราชการชั้นตรีที่ได้รับเงินเดือนที่ได้อยู่ให้ตรงกับขั้น อัตราขั้นและขั้น ตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน บัญชีหมายเลข ๑ ท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗ เพอประโยชน์แห่งมาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๕๗ มาตรา ๑๑๘ และมาตรา ๑๑๙ ให้นำความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้ มาใช้บังคับแก่ข้าราชการเงินเดือนของข้าราชการซึ่งได้อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและเกษียณของกบ.ก.ร.น.น. ๗. ด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๘ ให้แก้คำว่า “๑๒๐ บาท” ในวรรคสองของมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๕๗ เป็น “๕๐๐ บาท”

มาตรา ๘ บรรดาเงินเดือนที่ระบุไว้ในพระราชกฤษฎีกา กฎ ก.พ. และระเบียบซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนและยังใช้บังคับอยู่ให้แก่ให้ตรงกับอัตราเงินเดือนตามชั้น ชั้นค่าและชั้น ตามบัญชีหมายเลข

๑ ที่ได้แก้ไขใหม่ ทำโดยพระราชบัญญัติ

มาตรา ๑๐ ให้นำกรกฎมนตรีกษาการตามพระราชบัญญัติ.

บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน

บัญชีหมายเลข ๑

ข้าราชการพลเรือนสามัญ ข้าราชการพลเรือนรัฐพาณิชย์
 ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ ข้าราชการครู
 และข้าราชการประจำต่างประเทศพิเศษ

ชั้น	ชั้นค่า	เงิน
โท	๑	๕๕๐-๕๗๕ - ๕๐๐- ๕๒๕
	๒	๕๕๐-๕๗๕ - ๖๐๐- ๖๒๕
	๓	๖๕๐-๖๗๕ - ๗๐๐- ๗๒๕
ตรี	พิเศษ	๗๕๐-๘๐๐ - ๘๕๐- ๙๐๐
	๑	๗๕๐-๘๐๐ - ๘๕๐- ๙๐๐
	๒	๑,๐๐๐-๑,๐๕๐-๑,๑๐๐-๑,๑๕๐
เอก	๑	๑,๒๐๐-๑,๓๐๐-๑,๔๐๐-๑,๕๐๐
	๒	๑,๖๐๐-๑,๗๕๐-๑,๙๐๐-๒,๐๕๐
	๓	๒,๒๐๐-๒,๓๕๐-๒,๕๐๐-๒,๖๕๐
พิเศษ	๑	๒,๖๕๐-๒,๘๐๐-๓,๐๐๐-๓,๒๐๐
	๒	๓,๖๐๐-๓,๘๐๐-๔,๐๐๐-๔,๓๐๐
	๓	๔,๓๐๐-๔,๖๐๐-๔,๙๐๐-๕,๒๐๐
พิเศษ	๑	๕,๗๐๐-๖,๒๐๐-๖,๗๐๐-๗,๒๐๐
	๒	๕,๗๐๐-๖,๒๐๐-๖,๗๐๐-๗,๒๐๐
	๓	๗,๖๕๐-๘,๐๐๐

บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน

บัญชีหมายเลข ๒
ข้าราชการการเมือง

๑. นายกรัฐมนตรี	เดือนละ ๑๐,๐๐๐ บาท
๒. รองนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรี ว่าการกระทรวง	เดือนละ ๘,๐๐๐ บาท
๓. รัฐมนตรีว่าการทบวงหรือรัฐมนตรี ช่วยว่าการกระทรวง	เดือนละ ๘,๓๐๐ บาท
๔. รัฐมนตรีซึ่งมิใช่เป็นปลัดว่าการกระทรวงหรือ ทบวงหรือมิใช่เป็นผู้ช่วยว่าการกระทรวง	เดือนละ ๗,๒๐๐ บาท
๕. เลขานุการนายกรัฐมนตรี หรือ เลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวง	เดือนละ ๓,๖๐๐ บาท
๖. ผู้ช่วยเลขานุการนายกรัฐมนตรี ผู้ช่วย เลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวง หรือเลขานุการรัฐมนตรีว่าการทบวง	เดือนละ ๒,๕๐๐ บาท

นายสุนทร หงสลดารมภ์ (รัฐ
มนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : รัฐบาล
ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่...) พ.ศ. ....
เสนอคณะกรรมการขอประทานกรำ
ยบันชี้แจงสักเล็กลงขอเพื่อความเข้าใจ
คือต่อไปนตงแต่ร่างพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือนที่กาลงเสนอย
รับนร่างพระราชบัญญัติฉบับสุดท้าย
ขึ้นร่างพระราชบัญญัติเศรษฐกิจ

สมาชิกบางท่านอาจจะสงสัย ความจริง
ก็ได้ทำขันและแก้ไขเพียงเล็กน้อยเพื่อ
ประโยชน์ของการที่เรากำลังดำเนินการ
ขยู่กล่าวคือรวมเงิน พ. เช่นเงินเดือนเสีย
ทหนึ่ง การที่เรารวมเงิน พ. เช่นเงินเดือน
นั้นก็มีความจำเป็นที่จะต้องแก้ไขพระราช
บัญญัติ ๔-๕ ฉบับ ตามที่เสนอมาน
เพราะฉะนั้นในสารสำคัญก็ไม่มีอะไรมาก
นัก นอกจากบัญญัติขทัยหรืออัตรา
เงินเดือนที่เราเคยมีมาตั้งแต่เดิมนั่นเอง

LIRT

เลยว่าเป็นประเทศซึ่งมีฐานะอย่างประเทศ
ของเราไม่ต่องเขาที่เห็นอกว่ามากไปหรือก
ทข้าราชการการเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ที่เงินก้อน
ในอัตราค่าตอบแทนปรากฏทำพระราช
บัญญัติให้นายกรัฐมนตรีไปเงินที่คนหมน
บาทขนาดต่ำกว่าหัวหน้าแผนกของบริษัท
ฝรั่งของบริษัทในกรุงเทพฯ ด้วยซ้ำไป ก
อย่างนั้นคนที่เป็นนายกรัฐมนตรี ข้าราชการ
ไม่ได้ว่าเพื่อประโยชน์นายกรัฐมนตรีคน
นี้หรือคนใด คนที่จะเป็นนายกรัฐมนตรี
ก็ต้องเสียสละอย่างใหญ่หลวง คนที่เป็น
รัฐมนตรีก็ต้องเสียสละอย่างใหญ่หลวง
ของทั้งอาชีพทั้งมีรายได้มากกว่า
หลายเท่าเพื่อมารับใช้บ้านเมือง กัน
เป็นคุณธรรมอย่างสูงซึ่งท่านเหล่านั้นได้
ปฏิบัติต่อประเทศชาติ และเพราะเงิน
ก้อนข้าราชการการเมือง โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งรัฐมนตรี อยู่ในอัตราของตนเอง
ก่อให้เกิดผลเสีย ต่อผลที่เขาไม่สามารถ
จะสละรายได้อันมากของเขาละทิ้งอาชีพ
ของเขาไปเป็นรัฐมนตรีในเมื่อเขามีความ
สามารถ และประกอบพร้อมด้วยคุณ
สมบัติทุกประการที่จะเป็นรัฐมนตรีได้
มารับใช้ประเทศชาติได้ โดยไม่เคียดชัง
เขาก็มาได้ ส่วนผลที่ได้ก็ถ้ากฎหมาย
บังคับของให้คงรักษาอาชีพเดิมไว้ได้ เขา

ก็มาได้ โดยสะดวกใจ แต่ถ้ากฎหมายใน
ขณะใดไม่เปิดช่องให้ประกอยอาชีพส่วน
ตัวดังเช่นบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ
พ.ศ.๒๔๘๒ มาตรา ๔๐ เป็นต้น ถ้า
เช่นนั้นแล้วเขาก็ต้องละทิ้งอาชีพเดิมเพื่อ
มารับใช้บ้านเมือง ในสิ่งที่ตัวสามารถจะ
รับใช้ได้ เพราะฉะนั้นปัญหาที่ว่าการ
เมือง หรือโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ดำรง
ตำแหน่งการเมือง รัฐมนตรี หรือเลขาธิการ
ก็ตามจะควรได้รับโอกาสให้ประกอยอาชีพ
ส่วนตัวหรือไม่ จึงเห็นปัญหาที่เรายกกันไม่
ได้เด็ดขาดไม่รู้จักจบไม่รู้จักสิ้น ข้าราชการ
จะไม่กล่าวถึงการร่างรัฐธรรมนูญ ซึ่ง
เราจะได้กระทำกันต่อไป เพราะถ้าเร็ว
เกินไปที่จะคาดคิดว่าความดีของสมาชิก
ทั้งหลายจะเป็นต้นใจ แต่ข้าพเจ้าก็มอง
เห็นภาพแห่งความยุ่งยากอีกนั้นแหละ
เมื่อเรามาดังปัญหาว่าควรจะวางบทบัญญัติ
ในรัฐธรรมนูญหรือไม่ที่จะห้ามผู้ดำรง
ตำแหน่งการเมืองประกอยอาชีพส่วนตัว
แต่ข้าพเจ้าก็เห็นใจรัฐบาลอันเป็นอย่างยิ่ง
ว่าถ้าท่านเสนอร่างพระราชบัญญัติมา ใน
รูปว่าคงเงินเดือนรัฐมนตรีให้สูงเท่าที่ควร
เป็น ข้อครหาทั้งหลายก็จะเกิดขึ้นว่าท่าน
กระทำการเพื่อตนเองแต่ต้นมานับแต่การ
ปฏิวัติหรือการแก่พระราชบัญญัติท่านก็ตาม
ก็เพื่อตน แต่ข้าพเจ้าว่าในการที่เราจะ

แต่เกรงกลัวข้อครหาเช่นนั้นอยู่เป็นนิจ
 ใช้วิธีโอ้อวดขู่ในทางไม่ถูก เพราะ
 ข้าพเจ้าคิดว่าเมื่อความจริงเป็นอย่างไรแล้ว
 ก็น่าจะต้องเวลาสักครั้งหนึ่งที่เราจะแก้ไข
 ทุกสิ่งทุกอย่างให้ขึ้นไปตามความจริงนั้น
 เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าอยากจะทำทรายนะ
 หรือฝากข้อสังเกตอะไรก็ตาม ถ้ารัฐบาลจะ
 ให้อภัยข้าพเจ้าว่าไม่เอาใจเอาเนื้อไปอยาก
 จะฝากข้อสังเกตว่าเมื่อไรหนอจะถึงเวลาที่
 เราปรารถนาเรื่องนั้นเสียทีโดยมีรัฐบาล
 หรือรัฐบาลโตที่จะเสนอร่างพระราชบัญญัติ
 งดตัดรายได้อื่นของรัฐมนตร และข้าราชการ
 การเมืองเสียใหม่ให้เหมาะสม โดยถ้า
 ปรึกษาระดากก็ให้ร่างพระราชบัญญัตินั้น
 ใช้บังคับในเมื่อรัฐบาลนั้นสันติภาพไปแล้ว
 หรือพ้นหน้าที่ไปแล้ว ให้มีผลใช้บังคับใน
 รัฐบาลหน้า ซึ่งเราไม่สามารถที่จะทราบ
 ได้ว่าเป็นใคร ถ้าอย่างนั้นแล้วข้าพเจ้าคิดว่า
 จะได้เข้ารอบเข้ารอบกันเสียที จะได้
 ขนข้อว่ารัฐมนตรีของเราน่าจะมีฐานะที่จะ
 ปรากฏได้พอที่จะดำรงศักดิ์ศรี ทำวง
 เกียรติยศของตนเข้ามาดำรงตำแหน่งนั้นได้
 และจะได้มีโอกาสสะท้อนการทำงานทางอาชีพ
 ส่วนตัวกันเสียสักคราวหนึ่งในระหว่างที่
 ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี ถ้าอย่างนั้นแล้ว
 ข้าพเจ้าคิดว่าร่างกฎหมายทั้งหลาย ก็ระ
 อนุโมทนา คงไม่ว่ากล่าวก็เห็นว่ามา

ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีเพื่อราเพื่อรว
 ละเอียดอย่างนั้นหรืออีก ส่วนที่อาจะมีคน
 คิดว่าถ้าว่าคงเงินเดือนรัฐมนตรีให้สูงก็
 จะมีการแย่งตำแหน่งเก้าอี้กันอีก ข้าพเจ้า
 คิดว่าการที่แย่งตำแหน่งเก้าอี้รัฐมนตรี
 ไม่ใช่เพื่อเงินเดือนหรืออีก เพื่อโอกาสที่
 จะรับวิทยาทานทางอื่นมากกว่าหรือเพื่อจะ
 ประหยัดเกียรติวงศ์ตระกูลอะไรกันเข้าโลก
 เข้าอะไรกันอย่างนั้นมากกว่า ข้าพเจ้า
 จึงขอขยายความวิสัยทัศน์ของท่านประธาน
 ซึ่งถ้าท่านประธานจะให้เกียรติข้าพเจ้าโดย
 ไม่คิดว่า ข้าพเจ้าจะลาบลาบดั่งลงไป
 และเห็นว่าข้าพเจ้าจะขยายความวิสัยทัศน์เพื่อ
 ประโยชน์ของส่วนรวม แล้วก็จะเห็น
 พระคุณยิ่ง

นายสุนทร หงสลดการมภ์ (รัฐ
 มন্ত্রীว่าการกระทรวงการคลัง) : ผมใน
 ฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
 จะได้รับข้อสังเกตของท่านสมาชิกผู้
 เกียรติยศไว้พิจารณาในโอกาสอันควรที่
 ไป ความจริงเมื่อได้ฟังถ้อยแถลงแล้ว ผม
 ก็จะอยากที่จะเพิ่มเติมสักคนหนึ่ง คือ
 ข้าราชการเดือนทั่ว ๆ ไปแล้ว ขอให้
 เป็นเรื่องภายใน อย่างที่ว่าผมเป็นคน
 จะมาขออะไรหามาได้ ไม่เฉพาะแต่ข้าราชการ
 การกรการเมืองเท่านั้น สำหรับข้าราชการ
 ประจํา ผมก็ว่ายังต่อไป ความจริง

ฉันนี่ ผมคิดว่าเราขายฝากถึงพวกข้าราชการ
 ทหาเศษหาเลย แล้วอีกหาอะไรซึ่ง
 ขวจะมีย่างก็เท่าๆ ที่เรารักกันอยู่ สำหรับ
 ข้าราชการหรือราชการ ด้วยความสุจริต
 ผมยังเห็นชอบเสมอว่า อัตรารับเงินเดือนของ
 เราทั้งๆ ที่ขวกเงิน พ. ไปแล้ว จะได้
 ประโยชน์ในทางบ้านานู ถ้าเราผ่าน
 กฎหมาย ๕ - ๖ ฉบับกันไป จะเกิดผลถึง
 กลางวัน อัตรารับเงินเดือนในระหว่างที่รับ
 ราชการอยู่ ผมคิดว่าคงทำไป เป็นความรั
 สักของผมนเอง แต่ว่าเผื่อไรเราจะพยายาม
 หรือจะแก้ไขใต้นั้น ผมเองก็ยังไม่
 กล้าหาญที่จะมาร้องขอในเวลานี้ เพราะ
 ขวบ้านเมืองของเรามันต้องการปรับปรุง
 หลายด้านเหลือเกิน เราอาจจะต้องออก
 เปรี้ยวไว้นานหวานกันก่อน เพราะฉะนั้น
 ผมก็อยากจะรับเรื่องนี้ ไว้พิจารณาใน
 โอกาสต่อไป

พันเอก พงษ์ เกษะนันท์ :
 ท่านประธานที่เคารพ เรื่องที่ผมเสนอ
 เป็นเรื่องที่ขงใจผมรู้สึกว่าจะเป็นเรื่อง
 เล็กสำหรับทุกๆ ไป แต่ในทรรศนะ
 ของผมเองรู้สึกว่าเป็นเรื่องใหญ่ยิ่ง คือใน
 มาตรา ๕ ให้ปรับเงินเดือนข้าราชการ
 ภาคราชการและกระทรวงทบอกรม ผมขงใจ
 คำว่า "กระทรวงทบอกรม" คือว่า ทชขง

ไหน เข้าใจว่ารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร
 ไทยก็

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ :
 เวลานี้ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
 ข้าราชการพลเรือนฉบับแก้ไข

พันเอก พงษ์ เกษะนันท์ :
 ขขงก็ขรับ

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ :
 เมื่อไม่มีท่านผู้ใดจะอภิปรายต่อไปแล้ว
 ข้าพเจ้าขอมติที่ประชุมเห็นว่า สมควร
 รัชหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับ
 นี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรรัชหลัก
 การ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ :
 ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น
 (ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ :
 ไม่มี ถอว่าที่ประชุมรัชหลักการแห่ง
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ รัฐบาลจะตั้ง
 กรมมาธิการสามัญหรือวิสามัญ

นายสุนทร หงสลดารมภ์ (รัฐ
 มন্ত্রীว่าการกระทรวงการคลัง) : รัฐบาล
 ขอเสนอตั้งกรมมาธิการวิสามัญ

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ :
 รัฐบาลขอเสนอตั้ง กรมมาธิการวิสามัญ
 มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ : ไม่มี
มติว่าคณะกรรมการวิสามัญ มีจำนวนกี่คน

นายสุนทร หงสลดารมภ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : มีจำนวน ๘ คน

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ : รัฐบาลขอเสนอจำนวน ๘ คน รัฐบาลขอแต่งตั้งกี่คน

นายสุนทร หงสลดารมภ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : รัฐบาลขอแต่งตั้ง ๘ คน

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ : รัฐบาลขอแต่งตั้ง ๘ คน สมาชิกเสนออีก ๕ คน มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ : ไม่มี เสิมเสนอได้

นายสุนทร หงสลดารมภ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ผู้ที่รัฐบาลขอเสนอ คือ

- ๑. พระยาอรรดการุณยพันธ์
- ๒. หลวงสุขุมณีย์ประภัสร์

๓. นายบุญมา วงศ์สุวรรณต์

๔. นายมนูญ บริสุทธิ์

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
คือไปท่านสมาชิกเสนอ

หม่อมราชวงศ์ คึกฤทธิ์ ปราโมช :

ผมขอเสนอหลวงประกอบนิติสาร

หลวงประกอบนิติสาร : ข้าพเจ้าขอพัก เนื่องจากทำงานมาก ขอขอบคุณ

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ : หลวงประกอบนิติสาร ขอถอน तोไป

นายเตชชาติ วงศ์โกมลเชษฐ

ผมขอเสนอ หลวงวิจิตรวาทการ

(มีสมาชิกขอร้อง)

นายมนูญ บริสุทธิ์ : ข้าพเจ้า

ขอเสนอ นายบัณฑิต จันทร์ทิพย์

(มีสมาชิกขอร้อง)

พันเอก พร ธนะภูมิ : ข้าพเจ้า

ขอเสนอ นายดิวิล สุนทรสารทูล

(มีสมาชิกขอร้อง)

นายสมภพ โหตระกิตย์ :

ขอเสนอ หลวงวิมลศักดิ์เนกินาท

(มีสมาชิกขอร้อง)

นายประสงค์ บุญเงิน :

ขอเสนอ นายสิริ ปกาสิทธิ์

(มีสมาชิกขอร้อง)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :

มีเสนอต่อไปอีกหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกเสนออีก)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
ไม่มี ขอให้เลขาธิการอ่าน

นายเจริญ ปั่นทโร (ผู้ทำหน้าที่
เลขาธิการร่างรัฐธรรมนูญ) : รายงานข้อ
คณะกรรมการมีดังนี้

๑. พระยาอรรดการยณพนธ์
๒. หลวงสุขุมน้อยประดิษฐ์
๓. นายบุญมา วงศ์ลวรงค์
๔. นายมณูญ บริสัทธ
๕. พันเอก หลวงวิจิตรวาทการ
๖. นายยนต์ จันทิก
๗. นายถวิล สุนทรคารกุล
๘. หลวงวศิมศักดิ์เนตินาท
๙. นายสิริ ปกาสีต

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
กำหนดการแปรญัตติกายในคืน

นายสุนทร หงสลดการมภ์ (รัฐ
มนตรีว่าการกระทรวงการคลัง): ขอแปร
ญัตติกายใน ๓ วัน

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
รัฐบาลขอแปรญัตติกายใน ๓ วัน มีท่าน
ผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นบ้าง

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่าง
อื่น)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
เมื่อไม่มีท่าน ผู้ใดมีความเห็น เป็น อย่าง
อื่นเป็นอันว่าแปรญัตติกายใน ๓ วัน

ต่อไป ระเบียบวาระที่ ๗ ร่าง
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่าย
ตุลาการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่ง
คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมบัญชีอัตราเงินเก็บเงินข้าราชการ ตุลาการ และคณะตุลาการ
ศาลฎีกาว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ และให้มณฑลยุติว่าด้วย
เงินสะสม

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบัญชีอัตราเงินเคียนข้าราชการตุลาการ และบัญชี
อัตราเงินเคียนตะไค้ยยุติธรรมท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ
พ.ศ. ๒๔๕๗ และให้ใช้บัญชีท้ายพระราชบัญญัติ

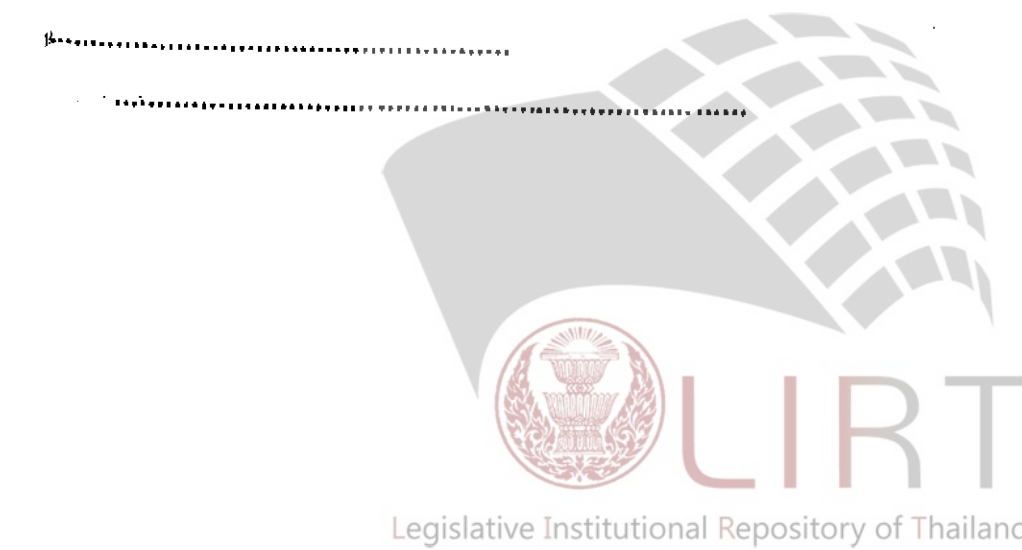
มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคท้ายของมาตรา ๖ แห่งพระราช
บัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๔๕๗

“เพื่อประโยชน์ในการซ่อมทรัพย์ของข้าราชการฝ่ายตุลาการ คณะรัฐมนตรี
วางระเบียบและวิธีการ ให้กระทรวงการคลังหักเงินเคียนของข้าราชการไว้เงิน
สะสม และคิกคอกยกเขยจากเงินสะสมนั้นให้ด้วยกั้เงินสะสมและคอกเขยนั้นให้จ่าย
นเมอออกจากราชการ”

มาตรา ๕ ให้ปรับอัตราเงินเคียนของข้าราชการตุลาการและตะไค้ยยุติธรรม
มชชน อินคัย และชนทไค้รบชยู่ในวณฑั้ประกาศพระราชบัญญัติในราชกิจจานุเบกษา
ทรงกษณ อินคัย และชนตามบัญญัติท้ายพระราชบัญญัติ ส่วนข้าราชการอกรการ
บัญญัติปรับอัตราเงินเคียนตามชน อินคัย และชนทไค้รบชยู่ในวณฑั้ประกาศพระราช
บัญญัติในราชกิจจานุเบกษาให้ทรงกษณ อินคัย และชนตามบัญญัติอัตราเงินเคียน
ราชการพลเรือนกัญชั้หมายเลข ๑ ท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
กษณ..) พ.ศ. ....

มาตรา ๖ เพื่อประโยชน์แห่งมาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๑๕ และ
มาตรา ๑๒ ให้นำความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้มาใช้บังคับแก่อัตรา
เงินเคียนของข้าราชการฝ่ายตุลาการ ซึ่งได้รบคอกชณวณฑั้ประกาศพระราชบัญญัติฉบับนี้
กษณชงกั้กษณณัน ๓ กษณคอกชณคอกชณ

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการ ตามพระราช
บัญชั้

บัญชีตราเงินเดือนข้าราชการตุลาการ

ชั้น งาน	ชั้น งาน
๑	๒,๓๕๐-๒,๕๐๐-๒,๖๕๐
๒	๒,๖๕๐-๒,๘๐๐-๓,๐๐๐-๓,๒๐๐-๓,๖๐๐-๓,๘๐๐- ๔,๐๐๐-๔,๓๐๐
๓	๔,๓๐๐-๔,๖๐๐-๔,๙๐๐-๕,๒๐๐
๔	๕,๒๐๐-๕,๗๐๐-๖,๒๐๐-๖,๗๐๐-๗,๒๐๐
๕	๖,๒๐๐-๖,๗๐๐-๗,๒๐๐-๗,๖๕๐
๖	๖,๗๐๐-๗,๒๐๐-๗,๖๕๐-๘,๐๐๐
๗	๘,๐๐๐-๘,๓๐๐-๘,๖๐๐
๘	๙,๐๐๐

บัญชีตราเงินตะไต้ะยุติธรรม

ชั้น งาน	ชั้น งาน
๑	๒,๓๕๐-๒,๕๐๐-๒,๖๕๐

LIRT

เพียงแต่ที่จะแก้ไขข้อตำราเงินเดือนโดยเอาเงินเดือนกับเงิน พ. มารวมกันเท่านั้น เพราะฉะนั้นในการที่จะพิจารณาว่าควร จะเปลี่ยนข้อระเบียบคุณธรรมหรือไม่นั้น เราจะพิจารณาในพระราชบัญญัติคนเห็นจะไม่ได้ ก็ต้องไปพิจารณาในกฎหมายหลายฉบับซึ่งไม่ใช่ฉบับนี้.

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
เมื่อไม่มีท่านผู้ใดอภิปรายต่อไปแล้ว ข้าพเจ้าขอมติของที่ประชุมว่าสมควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น.
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
ไม่มี เห็นอนว่าที่ประชุมรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ สักคณะกรรมการ มาธิการอะไร

นายสุนทร หงสลดารมภ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ทางรัฐบาลขอเสนอให้ส่งคณะกรรมการ

วิสามัญคณะเกี่ยวกับคดีคงไปแล้วเมื่อก่อน ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วย

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
รัฐบาลขอเสนอส่งคณะกรรมการวิสามัญชุดที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน จำนวน ๕ คน กำหนดแปรญัตติภายใน ๓ วัน

นายสุนทร หงสลดารมภ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ขอให้แปรญัตติภายใน ๓ วันเช่นเดียวกัน

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ
รัฐบาลเสนอขอแปรญัตติภายใน ๓ วันจะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่
(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ
เมื่อไม่มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นถือว่าที่ประชุมอนุมัติให้แปรญัตติได้ภายใน ๓ วัน

ต่อไป ระเบียบวาระที่ ๘ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบราชการสำนักนายกรัฐมนตรี (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ
ร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการสำนักนายกรัฐมนตรี (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการท้ายกฎหมายว่าด้วยจัดระเบียบ
ราชการสำนักนายกรัฐมนตรี

เหตุผล

เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยจัดระเบียบราชการสำนักนายกรัฐมนตรี กำหนด
อัตราเงินเดือนของข้าราชการไว้ตามสภาพที่เป็นอยู่ในสมัยเมื่อประกาศใช้กฎหมายนั้น
ต่อมาสถานการณ์ทางการเงินเปลี่ยนแปลงไป เป็นเหตุให้รัฐบาลต้องจัดให้มีเงิน
เพิ่มพิเศษรวมเข้ากับอัตราเงินเดือนซึ่งกำหนดโดยกฎหมายทำให้เป็นการไม่สะดวกแก่
การบัญชี ควรปรับปรุงอัตราเงินเดือนเสียใหม่ให้ตรงตามความเป็นจริง.

ร่างพระราชบัญญัติ

จัดระเบียบราชการสำนักนายกรัฐมนตรี (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

.....
.....
.....
.....

.....
.....

LIRT

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบราชการ
สำนักนายกรัฐมนตรี

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติฉบับนี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการ
สำนักนายกรัฐมนตรี (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบัญชี ข. บัญชีชอตราเงินเดือนท้ายพระราชบัญญัติ
จัดระเบียบราชการสำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้บัญชีท้ายพระราช
บัญญัติแทน

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคท้ายของมาตรา ๑๖ แห่งพระ
ราชบัญญัติจัดระเบียบราชการสำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๐๒

“เพื่อประโยชน์ในการลอมทรัพย์ของข้าราชการ คณะรัฐมนตรีจะวาง
ระเบียบและวิธีการให้กระทรวงการคลังหักเงินเดือนของข้าราชการไว้เป็นเงินสะสม
และคิดดอกเบี้ยจากเงินสะสมนั้นให้ด้วยก็ได้ เงินสะสมและดอกเบี้ยนั้นให้จ่ายคืนเมื่อ
ออกจากราชการ”

มาตรา ๕ ให้ปรับอัตราเงินเดือนของข้าราชการซึ่งได้รับตามตำแหน่งที่
รับอยู่ในวันที่ประกาศพระราชบัญญัตินี้ในราชกิจจานุเบกษา ให้ตรงกับอัตราเงินเดือน
ตามบัญชี ข. บัญชีชอตราเงินเดือนท้ายพระราชบัญญัติ

ข้าราชการใดได้รับเงินเดือนไม่ตรงกับอัตราตามตำแหน่งในบัญชีท้ายพระ
ราชบัญญัตินี้คงให้ได้รับเงินเดือนตามขั้น. อนันต์ และขั้น. อนโสมตามบัญชีอัตราเงินเดือน
ข้าราชการพลเรือนบัญชีหมายเลข ๑ ท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

มาตรา ๖ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้.

“บัญชี ข.
บัญชีอัตราเงินเดือน

ปลัดบัญชีสภาการสำนักนายกรัฐมนตรี	เดือนละ ๘,๐๐๐ บาท
รองปลัดบัญชีสภาการสำนักนายกรัฐมนตรี	เดือนละ ๗,๒๐๐ บาท
ผู้ช่วยรองปลัดบัญชีสภาการสำนักนายกรัฐมนตรี	เดือนละ ๔,๓๐๐ บาท
เลขาธิการทำเนียบนายกรัฐมนตรี	เดือนละ ๘,๐๐๐ บาท
ประจำสำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี	เดือนละ ๘,๐๐๐ บาท
รองเลขาธิการทำเนียบนายกรัฐมนตรี	เดือนละ ๗,๒๐๐ บาท
ประจำสำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี	เดือนละ ๗,๒๐๐ บาท
ประจำสำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี	เดือนละ ๖,๗๐๐ บาท
ประจำสำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี	เดือนละ ๖,๒๐๐ บาท
ประจำสำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี	เดือนละ ๕,๒๐๐ บาท
ผู้ช่วยเลขาธิการทำเนียบนายกรัฐมนตรี	เดือนละ ๔,๓๐๐ บาท
เลขานุการทำเนียบนายกรัฐมนตรี	เดือนละ ๒,๖๕๐ บาท
ประจำสำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี	เดือนละ ๑,๖๐๐ บาท
เลขาธิการบริหารของนายกรัฐมนตรี	เดือนละ ๘,๐๐๐ บาท
รองเลขาธิการบริหารของนายกรัฐมนตรี	เดือนละ ๗,๒๐๐ บาท
ผู้ช่วยเลขาธิการบริหารของนายกรัฐมนตรี	เดือนละ ๔,๓๐๐ บาท
ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ	เดือนละ ๘,๐๐๐ บาท
ผู้ช่วยผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ	เดือนละ ๗,๒๐๐ บาท
ผู้ช่วยผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ	เดือนละ ๔,๓๐๐ บาท
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี	เดือนละ ๘,๐๐๐ บาท
รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรี	เดือนละ ๗,๒๐๐ บาท
ผู้ช่วยเลขาธิการคณะรัฐมนตรี	เดือนละ ๔,๓๐๐ บาท

นายสุนทร หงสลดารมภ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง): รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการสำนักนายกรัฐมนตรี (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... โดยมีหลักการและเหตุผลอย่างเกี่ยวข้องกับกระผมได้กรายเรียนไปแล้วเป็นร่างพระราชบัญญัติอีกฉบับหนึ่ง เพราะว่ามีมติข้อต่อท้ายของสำนักนายกรัฐมนตรี โดยเฉพาะ เราก็ต้องแก้ไขเสียให้สอดคล้องกันเท่านั้นเอง

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ : เมื่อไม่มีสมาชิกอภิปราย ข้าพเจ้าขอมติต่อที่ประชุม ว่าสมควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้ หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ : เห็นอนว่าที่ประชุมลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการสำนักนายกรัฐมนตรี ส่งคณะกรรมการการอะไร

นายสุนทร หงสลดารมภ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง): รัฐบาลขอเสนอส่งคณะกรรมการวิสามัญซึ่งได้ตั้งขึ้นสำหรับพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติสองฉบับก่อนหน้านั้นเพื่อพิจารณาเช่นเดียวกัน

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ

รัฐบาลขอเสนอส่งคณะกรรมการวิสามัญซึ่งพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติสองฉบับที่ผ่านพ้นมา จะมีท่านผู้ใดขัดข้องหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกขัดข้อง)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ

เมื่อไม่มีผู้ใดขัดข้อง เห็นอนว่าให้ส่งคณะกรรมการชุดที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติสองฉบับที่ผ่านมา กำหนดการแปรญัตติภายในกี่วัน

นายสุนทร หงสลดารมภ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) :

แปรญัตติภายใน ๓ วัน

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ

รัฐบาลเสนอขอแปรญัตติภายใน ๓ จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

อน)

ประธานสภารัฐธรรมนูญ :
เมื่อไม่มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
ถือว่าที่ประชุมอนุมัติให้แปรญัตติได้ภายใน
๓ วัน

ข้อไป ระเบียนวาระที่ ๕ ร่างพระ
ราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัย เนื่อง
ในการรบ (ฉบับที่..) พ.ศ. .... (คณะ
รัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องในการรบ (ฉบับที่..) พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องในการรบ

เหตุผล

โดยที่ไทยยกเลิกระเบียบเงินเพิ่มพิเศษประจำเดือนชั่วคราว สำหรับผู้ได้รับ
เงินในงบประมาณเยื่อหุ้มยานาญ พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งมีความใช้บังคับในการคำนวณ
เงินที่จ่ายให้แก่ผู้ประสบภัยเนื่องในการรบรวมอยู่ด้วย จึงสมควรแก้ไขกฎหมายให้
รวมเงินเลี้ยงชีพกับเงินเพิ่มชั่วคราวเข้าด้วยกันเป็นเงินเลี้ยงชีพใช้ในการเบิกจ่ายต่อไป
นอกจากนั้น เงินเลี้ยงชีพได้กำหนดไว้สำหรับผู้ประสบภัยเนื่องในการรบ
ที่กำหนดคนเมื่อปี ๒๕๕๕ ซึ่งมีอัตราต่ำกว่าเงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการ
ช่วยเหลือราชการ ซึ่งกำหนดคนในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ อยู่มาก จึงสมควรแก้ไข
กฎหมายใหม่ ให้มีอัตราเท่ากันต่อไปด้วย.

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องในการรบ (ฉบับที่..) พ.ศ. ....

.....
.....
.....
.....

นายสุนทร หงสลดารมภ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : รัฐบาลขอเสนอ ร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องในการรบ (ฉบับที่...) พ.ศ. .... โดยมีหลักการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องในการรบ

เหตุผล โดยที่ไทยกเลิกระเบียบเงินเพิ่มพิเศษประจำเดือนชั่วคราวสำหรับผู้ได้รับเงินในงบประมาณช่วยเหลือบ้านญาติ พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งมีความใช้บังคับในการคำนวณเงินที่จ่ายให้แก่ผู้ประสบภัยเนื่องในการรบร่วมอยู่ด้วย จึงสมควรแก้ไขกฎหมายให้รวมเงินเลี้ยงชีพ กับเงินเพิ่มชั่วคราวเข้าด้วยกันเป็นเงินเลี้ยงชีพ ใช้ในการเบิกจ่ายต่อไป

นอกจากนี้ เงินเลี้ยงชีพได้กำหนดไว้สำหรับผู้ประสบภัยเนื่องในการรบที่กำหนดขึ้นเมื่อปี ๒๕๕๕ จึงมีอัตราต่ำกว่าเงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ ซึ่งกำหนดขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ อย่างมาก จึงเห็นสมควรแก้ไขเสียใหม่ เพื่อให้มีอัตราเท่ากันต่อไปด้วย

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ : เมื่อไม่มีสมาชิกผู้ใดอภิปราย ข้าพเจ้า

ขอมติที่ประชุมเห็นว่า สมควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องในการรบฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น (ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ : ถือว่าสภามีมติให้รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ตั้งกรรมาธิการอะไร

นายสุนทร หงสลดารมภ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : รัฐบาลขอเสนอให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญชุดเดียวกันที่ได้เสนอเมื่อก่อนเพื่อพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ : รัฐบาลขอเสนอให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญชุดใดที่ตนเมื่อก่อน มีท่านผู้ใดขัดข้องประการใดบ้าง

(ไม่มีสมาชิกขัดข้อง)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ : ไม่มี เป็นอันว่าตั้งกรรมาธิการชุดเมื่อก่อนแปรญัตติภายในกวัน

LIRT

นายสุนทร หงสลดารมภ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ขอเสนอให้แปรญัตติภายใน ๓ วันเช่นเดียวกัน

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ : รัฐบาลขอเสนอให้แปรญัตติภายใน ๓ วัน มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ (ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ : ไม่มี เห็นอันจะให้แปรญัตติภายใน ๓ วัน
ระเบียบวาระที่ ๑๐ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม (ฉบับที่..) พ.ศ. .... คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ
ร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ
การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม
(ฉบับที่..) พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการการปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม

เหตุผล

โดยที่ไทยกสิกรรมเงินเพิ่มพิเศษประจำเดือนชั่วคราวสำหรับผู้ที่รับเงินในงบประมาณเขตนานาชาติ พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งมีความจำเป็นในการดำเนินงานที่จ่ายให้แก่ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการรวมอยู่ด้วย จึงสมควรแก้ไขกฎหมาย ให้รวมเงินสงเคราะห์กับเงินเพิ่มชั่วคราวเข้าด้วยกันเป็นเงินสงเคราะห์ใช้เป็นเกณฑ์เบิกจ่ายต่อไป

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. ๒๕๕๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗ เงินสงเคราะห์ที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการเป็นผู้พิจารณากำหนด ความสมควรแก่เหตุการณ์และความที่พลภาพได้ ตั้งแต่วันที่

สองร้อยห้าสิบบาทจนถึงก่อนละครึ่งร้อยห้าสิบบาท และให้เริ่มจ่ายตั้งแต่วันได้รับ
อันตราย หรือได้รับการช่วยเหลือหรืออุกประทุษร้ายเป็นต้นไป”

มาตรา ๕ ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับเงินเพิ่มตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินเพิ่ม
พิเศษ ประจำเดือนชั่วคราว สำหรับผู้ที่ได้รับเงินในงบประมาณเขตหวัดบ้านนาญ
พ.ศ. ๒๕๐๐ ก่อนวันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับ ให้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ที่โดยให้
รวมเงินเพิ่มพิเศษประจำเดือนชั่วคราวนั้น กับจำนวนเงินสงเคราะห์ที่ได้รับอยู่ หรือมี
สิทธิจะได้รับเข้าด้วยกัน

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัติ
นี้

.....
.....

นายสุนทร หงสลดการมภ์ (รัฐ
มนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) :
รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติ
สงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือ
ราชการ การปฏิบัติงานของชาติ
หรือการปฏิบัติความหน้าที่มนุษยธรรม
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

โดยมีหลักการดังนี้คือ แก้ไขเพิ่ม
เดิมกฎหมายว่าด้วยสงเคราะห์ผู้ประสบภัย
เนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การ
ปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตาม
หน้าที่มนุษยธรรม

เหตุผล ก็โดยท่านเองเดียวกันกล่าว
คือ โดยที่โดยยกเลิกระเบียบเงินเพิ่มพิเศษ
ประจำเดือนชั่วคราวสำหรับผู้ได้รับเงินใน

งบประมาณเขตหวัดบ้านนาญ พ.ศ. ๒๕๐๐
ซึ่งมีความใช้บังคับในการคำนวณเงินที่จ่าย
ให้แก่ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือ
ราชการรวมอยู่ด้วย จึงสมควรแก้ไข
กฎหมาย ให้รวมเงินสงเคราะห์กับเงินเพิ่ม
ชั่วคราวเข้าด้วยกันเป็นเงิน สงเคราะห์ที่
ใช้เป็นเกณฑ์เบิกจ่ายได้ต่อไป

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ
เมื่อไม่มีท่านผู้ใดอภิปราย ต่อไปข้าพเจ้า
ขอมติต่อที่ประชุมว่าสมควรจะรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้
ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ
การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติ

ตามหน้าที่มณฑลชนบทหรือไม่มี ท่าน
ผู้ใดเห็นว่าสมควรรับหลักการโปรดยกมือ
ขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
ยืนยันว่าสภานับหลักการแห่งร่างพระ
ราชบัญญัติฉบับนี้ รัฐบาลจะตั้งกรรมมา
จัดการอะไร

นายสุนทร หงสาดารมภ์ (รัฐ
มนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) :
รัฐบาลขอเสนอให้ตั้งคณะกรรมการ
สามัญชุดเดียวกับที่ได้เสนอขอให้
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ๓-๕ ฉบับ
แล้วมาพิจารณาเช่นเดียวกัน

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
รัฐบาลขอเสนอให้ตั้ง คณะกรร มาธิการ

วิสามัญคณะ ซึ่งแต่งตั้งมาสำหรับพิจารณา
พระราชบัญญัติฉบับก่อนในวันนี้ มีท่าน
ผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่าง
อื่น)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
ไม่มี แปรญัตติภายในกี่วัน

นายสุนทร หงสาดารมภ์ (รัฐ
มนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : แปร
ญัตติภายใน ๓ วันเหมือนกัน

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
รัฐบาลขอเสนอให้แปรญัตติภายใน ๓ วัน
มีท่านผู้ใดขัดข้องประการใดบ้าง
(ไม่มีสมาชิกขัดข้อง)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
ไม่มี เห็นอันจะให้แปรญัตติภายใน ๓ วัน
ระเบียบวาระที่ ๑๑ ร่างพระราช
บัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับ
ที่...) พ.ศ. .... คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่..)

พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

เหตุผล

โดยที่รัฐสภาได้เสนอร่างกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ยกเลิกเงินเพิ่มพิเศษประจำเดือนชั่วคราว (พ.) โดยรวมเงินเพิ่มพิเศษเข้าเป็นเงินเดือน จึงต้องแก้กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการให้สอดคล้องกัน และในโอกาสเดียวกันนี้ สมควรที่จะแก้ไขหลักการบางประการในกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการเสียในคราวเดียวกันด้วย เช่น เปิดโอกาสให้ข้าราชการมีอายุครบห้าสิบขวบหรือมีเวลาราชการครบยี่สิบห้าปีบริบูรณ์ลาออกจากราชการชั่วคราวบำเหน็จบำนาญได้และยกเลิกบำนาญตกทอดซึ่งปรากฏว่าไม่มีความยุ่งยากในทางปฏิบัติเข่นอันมากและเปลี่ยนแปลงเป็นบำเหน็จตกทอด อนึ่ง เนื่องจากการทวงเงินเพิ่มพิเศษประจำเดือนชั่วคราว (พ.) มารวมกับเงินเดือนและถือเป็นเงินเดือนนั้น เป็นผลให้ข้าราชการซึ่งออกจากราชการภายหลังวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ได้รับบำนาญมีจำนวนสูงขึ้น ทั้ง ๆ ที่การคำนวณเงินไปตามวิธีเดิม จึงสมควรปรับปรุงอัตราเบี้ยหวัดบำนาญของข้าราชการที่ได้รับอยู่ในขณะเพิ่มขึ้นให้สัมพันธ์กัน เพื่อความเป็นธรรมแก่ข้าราชการซึ่งได้ปฏิบัติงานให้แก่งานเมืองมาตลอดนด้วย.

ร่าง

พระราชบัญญัติ

บำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่..)

พ.ศ.....

.....
 .....
 .....
 .....

โดยที่เห็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติฉบับนี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่...) พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ข้าราชการซึ่งออกจากราชการโดยมีสิทธิได้รับบำนาญก่อนวันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับ ถ้ากลับเข้ารับราชการใหม่ คำว่า “เงินเดือนเดิม” ตามพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๕๔ ให้หมายถึงเงินเดือนก่อนสละที่รวมกับเงินเพิ่มพิเศษประจำเดือนชั่วคราว (พ.) ตามเกณฑ์ที่รัฐสภาได้เสนอต่อพระราชบัญญัติฉบับนี้

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๕๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓ บำนาญข้าราชการให้แก่ ข้าราชการผู้มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์แล้ว

ถ้าข้าราชการผู้มีอายุครบห้าสิบปีบริบูรณ์แล้ว ประสงค์จะลาออกจากราชการ ก็ให้ผู้นั้นขอร้องอนุญาตให้ลาออกจากราชการเพื่อบำนาญข้าราชการผู้มีอายุได้”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๕๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔ บำนาญข้าราชการให้แก่ข้าราชการที่เกษียณอายุราชการสำหรับจำนวนบำนาญข้าราชการครบสามสิบปีบริบูรณ์แล้ว

ถ้าข้าราชการมีเวลาข้าราชการสำหรับจำนวนบำนาญข้าราชการครบสามสิบปีบริบูรณ์แล้ว ประสงค์จะลาออกจากราชการ ก็ให้ผู้นั้นขอร้องอนุญาตให้ลาออกจากราชการเพื่อบำนาญข้าราชการนานได้”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จ
บำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๕๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๗ ข้าราชการผู้ใดมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จ
บำนาญครบสิบยี่สิบบริบูรณ์แล้ว ลาออกจากราชการและไม่มีสิทธิที่จะได้รับบำเหน็จบำนาญ
ปกติตามความในมาตรา ๕ ก็ให้ได้รับบำเหน็จตามเกณฑ์ในมาตรา ๓๒ ”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จ
บำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๕๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๘ ข้าราชการกรมการเมืองตำแหน่งรัฐมนตรี ซึ่งได้รับราชการ
ในตำแหน่งข้าราชการกรมการเมืองมาแล้ว และมีเวลาราชการในตำแหน่งข้าราชการ
กรมการเมืองรวมกันไม่น้อยกว่าสิบยี่บริบูรณ์ เมื่อออกจากตำแหน่งและไม่ประสงค์จะ
รับบำเหน็จบำนาญตามความในบทแห่งพระราชบัญญัติไทยประการชน ก็ให้มสิทธิรับ
บำนาญเกษียณสองพันบาท

แต่ถ้าข้าราชการผู้นั้นมีสิทธิได้รับหรือเคยได้รับบำนาญปกติก่อนแล้ว
ข้าราชการผู้นั้นได้ใช้สิทธิตามความในวรรคก่อน สิทธิรับบำนาญตามอัน
สิ้นไป

การคำนวณเวลาราชการตามความในมาตรานี้ ไม่ให้รวมเวลาราชการที่
นั้นได้รับบำเหน็จบำนาญไปแล้ว ถ้ามี เข้าด้วย ”

มาตรา ๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๓ บำนาญปกติให้จำกัดจำนวนอย่าง
ไม่เกินเงินเดือนเดือนสุดท้าย

“มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จ
บำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๕๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๑ ผู้ได้รับชดเชยรายชั่งกล่าวในมาตรา ๓๗ ถาถึงแก่ความตาย
เพราะเหตุอันก่อนได้รับบำนาญพิเศษไป นอกจากบำเหน็จตกทอดซึ่งจะได้รับตาม
บัญญัติไว้ในลักษณะ ๓ ก็ให้จ่ายบำนาญพิเศษให้แก่ทายาทผู้มีสิทธิตามเกณฑ์
บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๔ และมาตรา ๔๕ อีกด้วย ดังนี้

(๑) ในยามปกติเป็นจำนวนเงินเดือนละเดือนสุดท้ายของผู้ตาย

(๒) ผู้มีหน้าที่ต้องไปราชการหรือปฏิบัติราชการโดยขาดจากบ้านในอากาศ หรือมีหน้าที่ต้องทำการใดก็ตาม หรือต้องไปราชการหรือปฏิบัติราชการโดยเร่ร่อนค้าขาย หรือมีหน้าที่ต้องทำการค้าขาย หรือมีหน้าที่ทำการกวาดถนนเร่เบ็ด หรือมีหน้าที่ซุก ทำลาย ทำหรือประกอบวัตถุระเบิด หรือมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับไอพวย หรือเวลาทำหน้าที่ ตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนด ในระหว่างเวลาที่มีการรบหรือการสงครามหรือมีการ ปรายปรามการจลาจล หรือในระหว่างเวลาที่มีการประกาศใช้กฎอัยการศึกหรือ ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน ถ้าได้รับอนุญาตจากหัวหน้าที่กักตันทันนั้น ให้มีอัตราเป็น จำนวนสี่สิบในห้าสิบส่วนแห่งเงินเดือนละเดือนสุดท้ายของผู้ตาย”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จ บำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๖. บำนาญพิเศษรายปี มีจำนวนยอรวมไม่ถึงเดือนละ สิบหรือยี่สิบ บรรดาผู้มีสิทธิจะได้รับประโยชน์ค่าขอเปลี่ยนแปลงเป็นรับบำเหน็จพิเศษแทนได้ เป็น จำนวนเท่ากับบำนาญพิเศษหักเสียเดือนแต่ต้องไม่น้อยกว่าสามพันบาท”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกลักษณะ ๓ บำนาญตกทอด มาตรา ๔๘ และ มาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๘๔ ซึ่ง ได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๘๕ และมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทนตามลำดับ

“ลักษณะ ๓
บำเหน็จตกทอด

มาตรา ๔๘ ข้าราชการผู้ใดตายในระหว่างรับราชการอยู่ หรือทหาร กองหนุนมีเบาะหวัคตาย ถ้าความตายนั้นมิได้เกิดขึ้นเนื่องจากการประพฤตชั่วอย่าง ร้ายแรงของตนเอง ก็ให้จ่ายเงินเป็นบำเหน็จตกทอดเป็นจำนวนตามเกณฑ์จำนวนใน มาตรา ๓๒ (๑) ให้แก่บุคคลดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๕ และให้จ่ายตามส่วนที่ กำหนดในมาตรา ๕๒ แก่บุตรซึ่งมีอายุครบสิบแปดปีบริบูรณ์แล้วในวันทูลเกล้าฯ ถวาย

ตาย ไม่มีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จตกทอด เว้นแต่กำลังศึกษาในชั้นเตรียมอุดมศึกษา หรือชั้นอุดมศึกษาหรือชั้นการศึกษาทางราชการรับรองให้เทียบเท่า และยังมีอายุไม่เกินสิบหกขวบหรือเป็นบุคคลที่พิการถึงทุพพลภาพ

มาตรา ๔๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๓๔ ผู้ได้รับบำนาญปกติหรือผู้มีสิทธิได้รับบำนาญปกติ หรือผู้ได้รับบำนาญพิเศษ เพราะเหตุทุพพลภาพ ถึงแก่ความตาย ให้จ่ายเงินเป็นบำเหน็จตกทอดให้แก่บุคคลที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๔ เป็นจำนวนสามสิบเท่าของบำนาญรายเดือนที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับนั้น และให้จ่ายตามส่วนที่กำหนดในมาตรานั้น แต่บุคคลซึ่งมีอายุครบสิบขวบมาแล้วในวันที่ข้าราชการผู้นั้นตายไม่มีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จตกทอด เว้นแต่กำลังศึกษาในชั้นเตรียมอุดมศึกษา หรือชั้นอุดมศึกษาหรือชั้นการศึกษาทางราชการรับรองให้เทียบเท่า และยังมีอายุไม่เกินสิบหกขวบหรือเป็นบุคคลที่พิการถึงทุพพลภาพ

มาตรา ๕๐ การคำนวณเงินบำเหน็จตกทอดตามความในลักษณะนี้รายใด ได้ผลเป็นยอดเงินบำเหน็จตกทอดไม่ถึงสามพันบาท ก็ให้จ่ายเป็นเงินบำเหน็จตกทอดสามพันบาท

มาตรา ๑๒ ขบทบัญญัติมาตรา ๑๑ ไม่กระทบกระทั่งสิทธิของผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญตกทอดอยู่แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๓ ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเบี้ยหวัดบำนาญโดยคำนวณจากอัตราเงินเดือนที่ได้รับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและได้รับเงินเพิ่มอยู่ตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินเพิ่มพิเศษประจำเดือนชั่วคราวสำหรับผู้ที่ได้รับเงินในงบประมาณเบี้ยหวัดบำนาญ พ.ศ. ๒๕๐๐ ให้ได้รับเบี้ยหวัดบำนาญตามอัตราในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้

ผู้ได้รับบำนาญโดยคำนวณจากอัตราเงินเดือนที่ได้รับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ซึ่งกลับเข้ารับราชการใหม่โดยไม่ทันขั้วเวลาราชการติดต่อกัน เมื่อออกจากราชการในตอนหลัง สำหรับมีบำนาญเดิมที่จะได้รับ ให้ได้รับตามอัตราในบัญชี ดังกล่าวในวรรคแรก

บทบัญญัติในวรรคแรกให้ใช้บังคับเฉพาะผู้ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเบี้ยหวัด
ขำนาญเพราะเหตุที่ได้รับราชการ
มาตรา ๑๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราช
บัญญัตินี้ .

.....
.....

๑๖๒๕
บัญชีตราเบย์หวัดบ้านาญ
ท้ายพระราชบัญญัติบำเหน็จบ้านาญข้าราชการ (ฉบับที่..) พ.ศ. ...

เบย์หวัด บ้านาญเดิม บาท	เงินเพิ่มได้ บาท	คงให้ได้รับ บาท	เบย์หวัด บ้านาญเดิม บาท	เงินเพิ่มได้ บาท	คงให้ได้รับ บาท
1	24	25	75	547.50	622.50
2	38	40	80	575	655
3	52	55	85	602.50	687.50
4	66	70	90	630	720
5	80	85	95	657.50	752.50
6	91	97	100	685	785
7	102	109	110	740	850
8	113	121	120	795	915
9	124	133	130	850	980
10	135	145	140	905	1,045
11	143	154	150	960	1,110
12	151	163	160	1,015	1,175
13	159	172	170	1,070	1,240
14	167	181	180	1,125	1,305
15	175	190	190	1,180	1,370
16	183	199	200	1,235	1,435
17	191	208	220	1,335	1,555
18	199	217	240	1,435	1,675
19	207	226	260	1,535	1,795
20	215	235	280	1,635	1,915
22	229	251	300	1,935	2,035
24	243	267	350	1,960	2,310
26	257	283	400	2,185	2,585
28	271	299	450	2,410	2,860
30	285	315	500	2,635	3,135
32	298	330	550	2,885	3,385
34	311	345	600	3,085	3,685
36	324	360	650	3,285	3,885
38	337	375	700	3,485	4,135
40	350	390	750	3,685	4,335
42	362	404	800	3,785	4,535
44	374	418	900	3,985	4,885
46	386	432	1,000	4,235	5,235
48	398	446	1,200	4,635	5,835
50	410	460	1,400	5,035	6,435
55	437.50	492.50	1,600	5,435	7,035
60	465	525	1,800	5,835	7,635
65	492.50	557.50	2,000	6,235	8,235
70	520	590			

ให้ข้าราชการผอมอายุครบห้าสิบชั้วบริบูรณ์
 หรือมีเวลาราชการครบยี่สิบห้าชั้วบริบูรณ์
 ลาออกจากราชการขอรับบำเหน็จบำนาญ
 ได้ และยกเลิกบำนาญตกทอดซึ่งปรากฏ
 ว่าได้มีความยุ่งยากในทางปฏิบัติเป็นอัน
 มาก และเปลี่ยนเป็นบำเหน็จตกทอด
 ของ เนื่องจากการทเอาเงินเพิ่ม
 พิเศษประจำเดือนชั่วคราว เงิน (พ.) นั้น
 มารวมกับเงินเดือนและถือเป็นเงินเดือนนั้น
 เป็นผลให้ข้าราชการซึ่งออกจาก ราชการ
 ภายหลังวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
 ได้รับบำนาญมีจำนวนสูงขึ้น ทั้ง ๆ ที่การ
 กำหนดเงินไปตามวิธีเดิม จึงสมควร
 ปรับปรองอัตราเบี้ยหวัดบำนาญของข้าราชการ
 ที่ได้รับอยู่ในขณะนั้นเพิ่มขึ้นให้สม
 ส่วนกันด้วย เพศความเป็นธรรมแก่
 ข้าราชการซึ่งได้ปฏิบัติงานให้แก่บ้าน
 เมืองมาแล้วนั้นด้วย

กระผมขอถือโอกาสกราบเรียนเพิ่ม
 เติมสักเล็กน้อย สำหรับการรวมเงินเพิ่ม
 พิเศษเป็นเงินเดือนนั้น กระผมเข้าใจว่า
 ท่านสมาชิกคงจะได้ทราบ และคงจะเห็น
 ผลของการคาดคะเนถึงผลที่จะเกิดขึ้นได้
 แล้วโดยเฉพาอย่างยิ่ง ในบ้านบำนาญ
 ของข้าราชการที่จะได้เพิ่มขึ้น แต่ในเวลา
 เกียวกันเราก็ได้คำนึง และได้ ระวังถึง
 ข้าราชการบำนาญของเราที่ได้ออกไปแล้ว

ก็ได้บ้านบำนาญซึ่งก็จะมีส่วนกันด้วย
 ได้บ้านบำนาญตามพระราชบัญญัติกันต่อไป
 จึงได้ทำบัญชีต่อท้ายเพิ่มบ้านบำนาญของ
 ได้รับบำนาญอยู่ในขณะนั้นอีกด้วย
 นับว่าเป็นธรรม นอกจากนั้นกรณีหนึ่ง
 ซึ่งกระผมเองรู้สึกว่าเป็นสิ่ง ซึ่งเราควร
 กระทำแล้ว กล่าวคือเราได้ลดอายุของ
 ข้าราชการที่จะมีโอกาสลาออกจากราชการ
 การไปโดยได้รับบำนาญลงจาก ๖๐ เหลือ
 ๕๐ ชั้วบริบูรณ์ แล้วระยะเวลาสำหรับรับ
 ราชการจาก ๓๐ ปีลงมาเหลือ ๒๕ ปี
 บริบูรณ์ กระผมเห็นว่าบ้านเมืองของเรา
 นั้นได้มีเหตุอันหลัง ๆ ได้ผลสำเร็จจาก
 มหาวิทยาลัยหรือสถานศึกษาชั้นสูงก็ได้
 เพิ่มขึ้นกว่าสมัยที่เราเริ่มเข้ารับราชการ
 เป็นจำนวนมาก พวกเหล่านั้นก็จะเข้า
 กำลังของชาติบ้านเมืองต่อไป นอกจากจะ
 มีโอกาสมากขึ้น ถ้าข้าราชการผอมอายุ
 และได้ลาออกไปแล้วก็จะไปเป็นประโยชน์
 ภายนอก เช่นว่าข้าราชการที่มีกำลัง
 วังชาติ มีรายได้ส่วนตัวมากพอสมควร
 และด้วยเหตุผลกลใดก็ตามก็อาจจะไปทำ
 มาหาเดบงซ์พโตยล้ำพั้ง โดยไม่จำเป็น
 ต้องรับราชการและอาจจะไปเป็นกำลังแก่
 การปกครองท้องถิ่นได้ด้วย กระผมว่าถึง
 เวลาแล้วที่เราจะเปิดโอกาสให้ข้าราชการ
 ซึ่งรับราชการมาด้วยดีและสมควร ใจที่จะ

ลาออกไปได้ โดยมีกำลังวังชาและได้
ชำนาญพอสมควรไปช่วยกันประกบ
อาชีพในท้องถิ่นกันอย่างทั่วถึงขอแก้ไข
ใช้หมายความว่าเราจะไปบังคับหรือวิ
กฤตสิทธิของผู้ที่อยากรับราชการต่อไป
จนถึงเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมาย กล่าว
คือรับราชการจนอายุถึง ๖๐ ปีหรือรับ
ราชการไปถึงเวลาราชการครบ ๓๐ ปีเราก็
มีโอกาสดำเนินการได้เหมือนเช่นเคย แต่
ที่อยากจะทำก่อนหน้านั้นก็ควรทำได้
กระผมเห็นว่าจะเป็นประโยชน์สำหรับบ้าน
เราต่อไป จึงขอเสนอมาเพื่อท่านสมาชิก
ทั้งหลายจะได้พิจารณาด้วยดี

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
เมื่อไม่มีสมาชิกอภิปรายต่อไป ข้าพเจ้า
ขอมติที่ประชุมว่า สมควรจะรับหลัก
การแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณา
ต่อไปหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควร
รับหลักการ ขอให้ไปรตยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรตยกมือขึ้น
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
มี เห็นอันว่าที่ประชุมลงมติรับหลัก
สังคณกรรมมาธิการอะไร

เลิกประชุมเวลา ๑๐.๓๐ นาฬิกา

นายสุนทร หงสลดารมภ์ (รัฐ
มนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : รัฐบาล
ขอเสนอคณะกรรมการชุดเดียวกันกับ
ที่ได้เสนอไว้แล้ว สำหรับร่างพระราช
บัญญัติ ๓ - ๔ ฉบับล่วงหน้า

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
รัฐบาลขอเสนอคณะกรรมการวิสามัญ
ชุดซึ่งแต่งตั้งในวันนี้ มีท่านผู้ใดขัดข้อง
ประการใดบ้าง

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่าง
อื่น)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
ไม่มี กำหนดการแปรญัตติภายในวันนี้

นายสุนทร หงสลดารมภ์ (รัฐ
มนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : รัฐบาล
ขอเสนอแปรญัตติภายใน ๓ วัน

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติภายใน ๓ วัน
มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่าง
อื่น)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
เมื่อไม่มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
ก็ถือว่าที่ประชุมอนุมัติให้แปรญัตติได้
ภายใน ๓ วัน

สำหรับวันนัดประชุมวาระการ
ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าขอเลิกประชุม

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

ม.ญ. นริศทิฐิ	โสมเฉลา สัปดาห์กร	ผู้ตรวจงาน
น.อ. ชิตชัย สวรรณพฤกษ์	ฉันทนา ชานชัยม	”
น.ท. มานะ สังขวิจิตร	อุคม พลอยสังวาลย์	”
พล.ร.ท. ศรี ดาวฉาย	สุพงศ์ ศรีพนเกษรต์	”
เจริญ ปัทมาโร	ชน บณบรังค	”
มาลัย ชูพินิจ	จำรงค์ ใจอ่อนน้อม	”
	สินชัย ชอส์คัยค	”

ตรวจแล้ว วันที่ ๑๔ / พ. ย. / ๒๕๐๒

สุพันธ์ จิตรภัก

หัวหน้าแผนกรายงานการประชุม

ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ

หัวหน้ากองการประชุม

ประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์

รองเลขาธิการสภาฯ

เจริญ ปัทมาโร

เลขาธิการสภาฯ

พล. อ. ส. สุทธิสารธกร

ประธานสภาว่าจรัฐธรรมนุญ

